

SPHAERAE VTRIVSQ; TABELLA, ad Sphæræ huius mundi faciliorem enucleationem.

Autore ANDREA D'AVELLAR
Olysiponens, Artium, ac Philosophiae
Magistro, & publico in Coimbricensi
Academia Mathematicum professo.

FINO 25 CONIMBRICÆ,
Cum facultate supremi Inquisitionis Consilij
& Ordinarij.

Apud Anton. Barrerium Typ. Reg.
Anno Domini 1593.

LICENTIA.

N Andato serenissimi principis Al
berti Archiducis Austriae S. R.
E. Cardinalis, & inquisitoris generalis
huius regni, vidi Sphaeram hanc Andrea
d'Anellar, publici in Coimbricensi Academ
ia Mathematicum professoris, Vbi nihil
inueni, quod vel bonos mores, vel Chri
stianam pietatem offendat.

Fr. Bartholomeus Ferraria.

¶ Vista a informaçā o pede se imprimir
este livro: & depois de impresso torna
rā a estameia como original, Fera secō
terit coarctate, & selhe dar licença para
correr. Em Lisboa, de Abril de 1592.

Diogo de Souza.
Antonio de Mendoça.
OBispo Conde.

ILLVSTRISSIMO D.
D. FERDINANDO.

Martinz Mazcarenhas, & filius
Philippi Maximi Hispah. Regis Cohi
filiario, ac Coimbricensis
Academiz Rectori.

Andreas d'Anellar S. & P. F. obitum

Venadmodum oculo-
rum sensus diuersissipa
tiatur obiectis, illis pra
cipue, quorum iucun
ditatem, (natura dictan
te) maiori appetit desi
derio: sic varia noster
inuestigat intellectus,
qui dum componit, & diuidit ea, quæ ap
prehendit, vnam ex alio deducendo, sicut
det, & oblectatur. Perinde planè fit, vt qui
diuersa excoitarint, ea diuerso edant fine,
ac scribendi, librorumq; nullum finem di
cat Sapiens, humanæ ignorantiaz fugandæ
mro in mortalibus orto desiderio. Vnde
inopiam nostræ fragilitatis, scriptorum
autorumq; superabundanti diligentia suble

watam, nostris iam tēporibus, laudo, & me-
rito: inficiari enim nemo potest, ex hoc ho-
nesto animi affeſtū, & rerum notitiam cre-
viſſe, & ſcīetiarum peritiam facilieri aditu,
indes augeri, ruditioribus difficultatem, pro-
ueſtis laborem mini maniſte. Quapro-
pter, & ſi non eſſem anxius, Tabellam hanc
edere nec nē; (illius etenim breuitate
fastidium, humilioē ſtylo moleſtiam ne-
quaquam oriundam conſido:) verebar
tamen, licet nē tanto viro exigui pōderis
in ſunuſculū offerri: tali immorabar dubio;
quādo, te illuſtiſſime, ac digniſſime, Al-
mæ huīus Vniuerſitatis moderator, eleuatis
(ſic loquar) oculis aſpicebam; nunc vero
in me illos conuertens, ſufficere quidem il-
lud mæꝝ quidditatī mihi pefuasi. Quam-
obrem, vt aliquid habeat ſplendoris, à te vir-
tutum, & literarum omnibus numeris abſo-
luto, generis nobilitate per ſpicuo, largo bo-
narum artium Mēcēoate; à te (inquam,) D
quem debitis nominibus non ſuſpexi: (nec
enī tantam molem gerere vbiq; licet) vt
illud benignè ſuſcipias, (nec nouum peto, ſi
id, quod de more habes) contendere non
defitam.

Clarissimis, & nobilitate, & virute q
Mathematum auditoribus.

Andreas d' Anellar

S. D.

Icer communiter inter
honines, nihil (vt expe-
riētia docet) priuſquām
beneficiū inueterat, &
& ingrati animi (præ-
multitudine) innune-
ros vix capiat orbis, illud tamen apud
bonos conditione viros ob oculos ſem-
per habitum est, vt & ſe beneficiorū me-
mores oſtenderent, & alios ſibi de his
gratos redderent: quid? ſi illud homi-
nibus ſatisfaciat, quod inter bruta non
rarò probatū legimus, & videmus; dum
ergo, & veftrum in me affeſtū cōtem-
plor, & innumera beneficia, liberaliter,
& ſine intermissione collata ſpeciatim
recolo: de viribus, & de officio meo def-

perans contrremisco: vos etenim, quod
vestrum erat, dum facitis (præstantissi-
mi enim est animi à beneficj nū quam
cessare) quod meum est spectatis, illud,
(quauis deberet vestræ autoritati, vel
saltem opinioni respondere) voluntas
supplet, & Tabellam hanc nunc susci-
pite, & eo animo, quo nica aspexitis,
aspicite, & valete.

A D L E C T O R E M
EPIGRAMMA.

Siste gradū lector, curres sp̄atia ampla morādo.
Audi, nam verum fabula falsa docet.
Errabat quondam retrò per denia Cancer,
Cancer ab Oceani forte repulsus aquis.
Ridebat mater deceptum errore locorum:
Rectus abi, heus (inquit) nate, age, rectus abi.
Non tenuit risū ille, & matri hæc reddidit ultrò:
I præncta, parens, rectus & ipse sequar.

ANTONII VELLOSI

PRÆS B. BRACH.

Ad candidum Leñorem Epig.

Eiusdem ad Autorem libri
in lucem prodicuntis.

Astrolagos né Deos dicā? cur nemen & issud

- Et duodenā tuo currere signa gradū:

Perlege dues opus, letas tibi promere gēndū

Hinc datur; Certam munit in aſtra viam;

Diversiꝝ nouos ſcrutabere climatis Orbēs;

Deniqꝫ Sydereos diſce rotare globos.

Eiusdem ad eundem Leñorem.

Eiusdem ad eundem Magistrum

dignissimum.

Grata reidenti capiæ minuscula fronte,

Cœlestes noli ſpernere ſanus opes.

En tibi theſauros pulchre liber explicat aule,

Sacra taqꝫ foreſ, quas aperire labor.

Fercula quis renuet? ſit et quia Tātalus vndeſ?

Diuitiis tantis, quis modò pauper erit?

Vranies reſerantur opes, domus ardua cœli

Panditur ingenuo nobilis Astronomi.

Hic canit errantem Lunam, Phœbiꝝ labores,

Aſtrorum cursus denotat arte vagos.

More Syracofeo deſcritit iura poliorum, I. 103

Fælix, cui in terris axis vierque patet.

Eiusdem ad eundem.

Vix repræsentas (Heros) spectacula mundi,

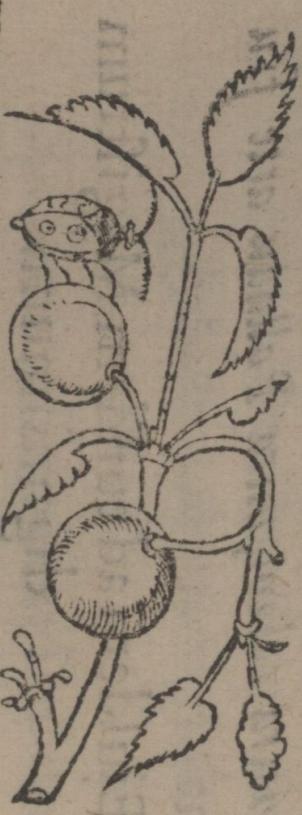
Nos firmamenti volvere clausura docens;

Mirandos signorum obitus specularis, & oris,

Eclipses oculis subyiciens varias.

Felix, qui potuit rerum cognoscere causas,

Astra tenent animum, te sumus astra beat.

Exasticon.

Inuidus Andream tenuit sub nube Prometheus,

Ne forte Astrigenos posset adire globos.

Caucaso rodi dedit illum Iuppiter antro,

Iussit & Andream mente agitare polum.

Sic erat in fatis, ut tu Comibrica palmam

Terrarum cunctis gentibus eriperes.

Dñi GEORGII DE CASTRO,

in laudem Autoris Epig.

Sydera transcendis, qualis Iouis ales: & alto

A coelo solius fers nona dona solo.

Non hæc Vraniæ, non nota Prometheòs arti,

Vixerit illa polo, viserit ille polum.

Perge ergò, dic alta ferant quos astra labores,

Est namq; ex astris gloria summa tibi.

P E T R I M E N D E Z

veriusque lingue professoris
ad Lectorem Dist.

Sol, Luna, Astra diu cæcis latuere tenebris,

Nunc palam ista tibi nota tabella facit.

Gloria summa tibi, à summis si est gloriareibus,

Si summo irrebus gloria, summatibi.

Index eorum, quæ in hoc libello

continentur.

Pars prima de Sphæra materiali, & circulis, ex quibus componitur.

	Fol.
Descriptio Sphæræ mat.	Cap. I. 1.
De circulis Sphæræ materialis.	Ca. 2. 2.
De Aequinoctiali Cap.	III. 3.
De Zodiaco.	Cap. III. 4.
De Coluro Solstitionum.	Cap. V. 5.
De Coluro Aequinoctiorum.	ca. VI. 5.
De Meridiano.	cap. viij. 6.
De Horizonte.	cap. viij. 6.
De Tropico Cancri.	cap. ix. 7.
De Tropico Capricorni.	cap. x. 8.
De circulo Arctico.	cap. xj. 8.
De circulo Antarcticō.	cap. xij. 9.
Tabula circulorum Sphæræ mate-	
rialis.	
9. Cœlum esse figuræ sphæricaæ.ca. xij. 31.
De circulis Sphæræ naturalis, & pri-

Pars II. de Sphæra mundi, seu naturali, & eius partibus.

Pars

scilicet

mō

mòde Equinoctiali.cap.xiii.	33.
Tab.couert.gr.Equat.ca.xiiiij.	35.
De Zodiaco.cap.xv.	35.
Tabula ingressus Solis in 12. signa.	39.
Tabula declinationis Solis.	43.
De duobus Coluris.cap. xv.	44.
De Merid.& Horizōte.cap.xvj.	46.
De quatuor circulis min. cap. xvij.	47.
De quinque zonis. cap. xviii.	53.
Tabula Sphaeræ naturalis.	54.
Pars III. de ortu, & occasu signorum: de die meritate diierum, & noctium: de Parte rallelorum, & Climatum divisione.	55.
De ortu, & occasu Poëtico. cap.I.	55.
De ortu, & occasu Astron. cap. II.	59.
De ortu, & occasu Astron. cap. III.	62.
Tabula gr. & mi. Aequin. sign. zodiaci in sphæra re&a;	64.

De ort. & oc. sign. in sph. obl. c. III.	64.
Tab.gr. & mi. Aequin. resp. cuilibet	
signo zod. in sph. obliqua.	65.
Tabula II. de ortu & occasu sign.	67.
De diebus nat. & eorum diuer. c.v.	67.
De dieb. & noe. art. & eorum diuer. c.vi.	69.
Tab. III. dierum nat. & artificialiū.	77.
Tabula III. Horarum.	77.
De his, qui sub Aequin. degunt. vii.	78.
De illis, qui sunt inter Aequino&.	79.
De illis, qui hab. sub trop. Cæncri.	79.
De illis, qui sunt inter Trop. Cæncri,	79.
& circulum Arct.	82.
De illis, qui hab. sub circ. Arct. ca.xi.	83.
De illis, qui sunt inter circ. Arct. & suu	
polum mundi Arct. cap. xii.	84.
De illis, quorum zenith est in polo sud.	
Arct. cap. xiii.	88.
De	

De Parallel. & clim. diuis. cap. xiiij. 87.

Tabula Parallel. & climatum. 94.

Tabula maxiorum dierum. 94.

Tabula temporis semidiurni. I. slig. 94.

P A R S P R I M A
DE SPHÆRAMATERIALI
& circulis, ex quibus conponitur.
Descriptio Sphæræ materialis

Capit. I.

PHÆRA materialis est instrumentum quoddam rotū dum, compositum ex variis circulis,

quibus cœlorum notus, totiusque mundi situs, commodissimè explicantur, in cuius medio punctum est, à quo omnes lineæ rectæ ad circumferentias circulorum ductæ sunt æquales: & illud pūctum dicitur centrū sphæræ, linea vero recta transiens per centrum, applicans ex tremitates sias ex utraque parte ad

Vſus tabulae declinationum. Vſus tabulae cōcertēdi grad. Equator. Vſus tabulae temporis semidiurni. Tabula sinuum regiorum. Vſus precedentium tabularum. 81A

A cir-

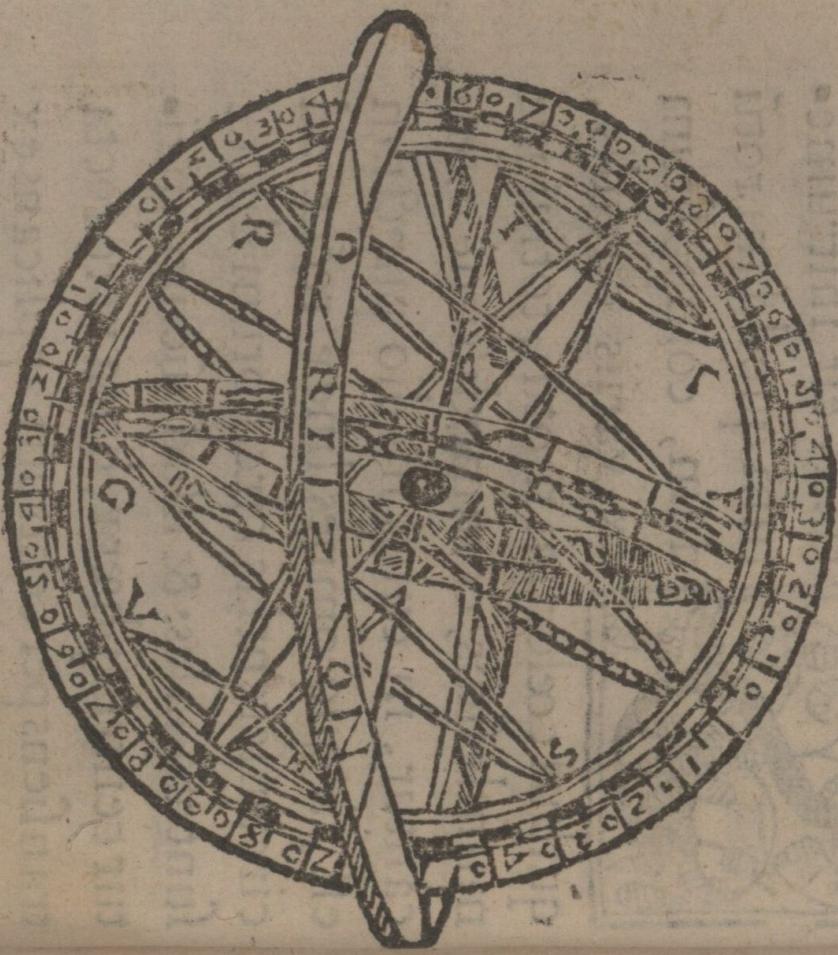
P A R S

PRIMA.

circūferentiam, circa quam sphæra

volutur, dicitur axis sphæræ: duo

verò puncta axem terminantia, die
cuntur poli sphæræ.

SPhæra autem materialis cōpo-

nitur ex decem circulis, quorū

hæc sunt nomina s. a quinoëtialis

zodiacus, colurus solisditionum, co-
lurus Æquinoctiorū, Meridianus,

Horizon, tropicus Cancri, tropi-
cus Capricorni, circulus Arcticus,

circulus Antarcticus. Horum verò

circulorum, quidam sunt maiores,
quidā minores; priores sex maiores

dicuntur, siue maximi; posteriores
quatuor minores appellantur, siue

non maximi. Maior circulus in

sphæra is dicitur, qui idem cétrum
cū sphæra obtinet; ipsamq, in duo
hemisphæria diuidit: minor verò

circulus est ille, qui diuersum cen-

Cap. II.

trū à sphæræ cetro possideret, ipsamq,

in duo segmēta in æqualia partitur.

Quilibet itaq, circulus in sphæra,
sive maior, sive minor, duos dicitur
habere polos, circa quos, si mouere-

tur, uniformiter & regulariter fer-

etur, imo ex ipsis polis omnes cira-

cui in superficie sphæræ describū-

tur: est enim polus cuiuslibet circu-

li sphæræ, punctum illud in cōuxa

superficie, a quo omnes lineæ rectæ

ad circūferentiā circuli ductæ sunt

æquales: Nam cum ex polis circuli

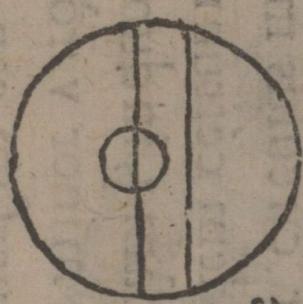
circunferētia describatur, vt polus,

æqualiter ab omnibus

punctis illius circum-

ferentiæ recedat, ne-

cesseret.

De

De circulis maximis & primo de

Æquinoctiali Cap. III.

*E*st igitur Æquinoctialis circu-

lus quidā maior in sphæra, qui

ex poliseiusdem

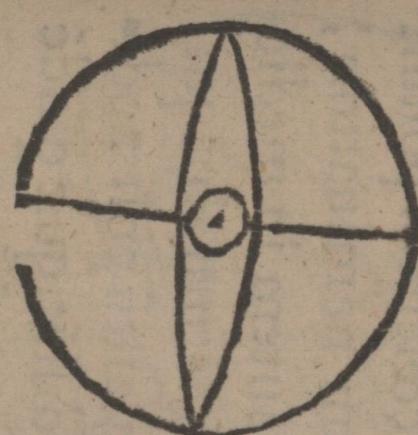
sphæræ descrip-

tus, æqualiter ab

utroque secun-

dum omnes sui

partes remouet.

De Zodiaco Cap. IIII.

*Z*odiacus est circulus in sphæra

maior, qui descriptus ex polis

distantibus à polis sphæræ gra. 23. $\frac{1}{2}$.

ferè, secat æquinoctialem, securaque

vicisim ab eodem in duas mediae-

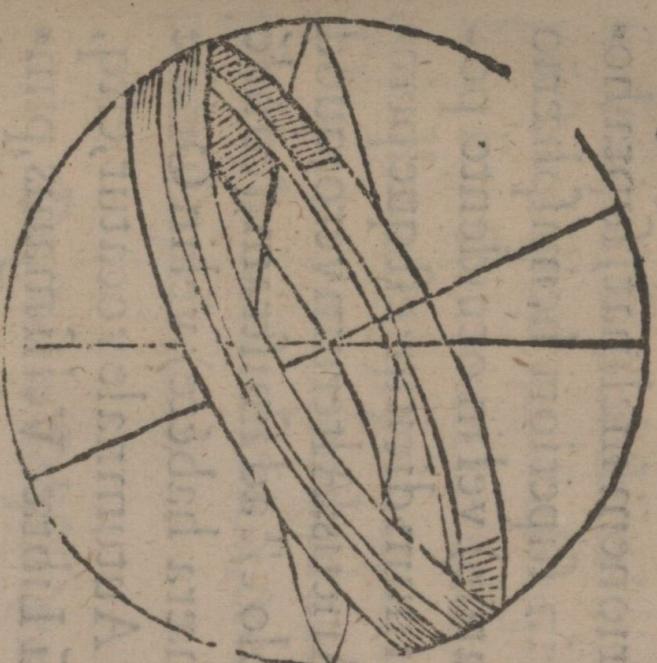
tates, obliquam, tamen: ita vt Zodiacus

fit ad æquinoctialem inclinatus, &

Vna eius medietas ex parte poli sphaeræ, qui cœlestem polum repræsentat, septentrionalem dictum, alia vero inedietas ex parte alterius poli sphaeræ, qui etiam cœlestem polum ostendit, australem nominatum, existat. Punctum autem in medio cuiusvis medietatis, tātum ab æquinoctiali recedat, quantū poli zodiaci à polis sphaeræ distat, quæ quidē distantia (ut diximus) cōtinet gr. 23. mi. fere 30. Appellamus autē gradū vnam ex 360. partibus æqualibus, in tot. n. quilibet circulus, siue maior, siue minor, diuiditur ab Astronomis: diuiditur itaq; hic circulus secūdū longitudinē in duodecim partes æquales, quæ signa vocantur: & secundū latitudinē in 12. gradus: me-

tur dein fiderande in Zo-
diaco 4.

puncta principalia, quo-
rum duo dicūtur

puncta æquinoctiorum, duo vero solistitorum puncta appellantur. Äquinoctialia pūcta sunt duo illa, in quibus zodiacus æquinoctiale fecat. Solistitalia vero duo illa, in quibus zodiacum diximus maxi- mè ab æquinoctiali remoueri. Rur fus pūctorum æquinoctialium illud,

A iiiij quod

quod polo Arctico est ad dextrā (si
nimirū medietas illa zodiaci, quæ
in septētrionem inclinat, supra ho-
rizōtem in superiori hemisphærio
constitutatur) vel in occidente po-
nitur, vernum dicitur: est que prin-
cipium Arietis: Alterum vero, quod
eidem polo est ad sinistram, (eundē
situm sphæra habēte) vel in Oriēte
ponitur, Autumnale vocatur, estq,
principiū Libræ. Velsi mauis, pun-
ctū illud expectata ad vernum æqui-

noctium, quod principium est semi-
circuli, ad polum Arcticum vergē-
tis, procedēdo ab occasu in ortum:
terminus vero eiusdē senicirculi,
hoc est punctum illud zodiaci ad
æquinoctium Autumnale pertinet,
quod principium est ēemicirculi al-

terius ad antarcticum polum inclinantis; progrediēdo etiam ab occa-
su in ortum. Solstitialium quoq.
pūctorū illud, quod ab æquinoctia-
li in septētrionem recedit, æstiuum
appellatur, estq, principium Cácri:
reliquum vero, quod ad austriū ver-
git Hybernum dicitur, & est princi-
pium Capricorni.

De Coluro Solstitialium

Cap. V.

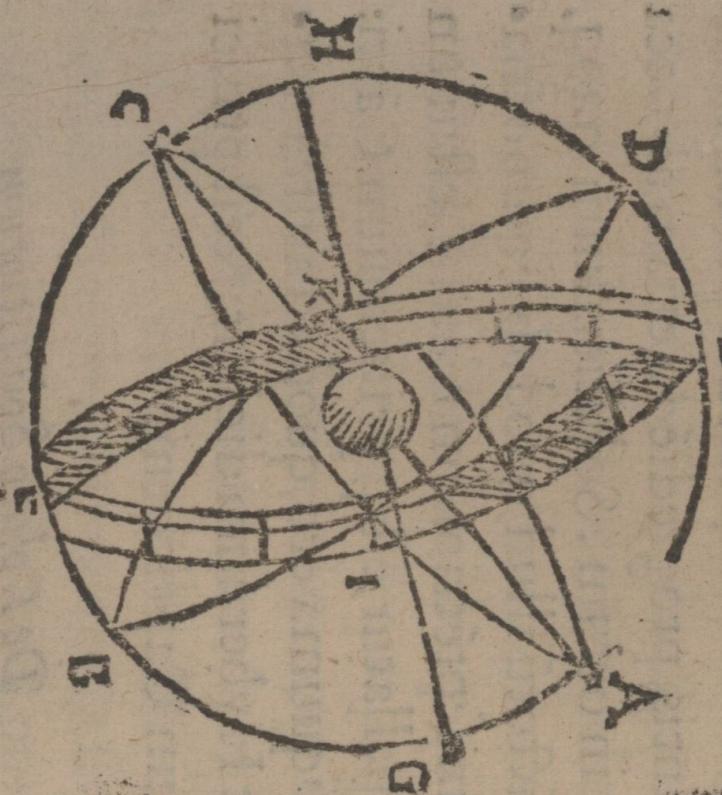
Colurus Solstitialis est ille cir-
culus maior in sphæra, qui per
polos eiusdem sphæræ, per polos zo-
diaci & per puncta solstitialia ince-
dit, & à punctis æquinoctialibus,
tanquam proprijs polis describitur.

De

æquinoctiorū punctis separatis: intersecaturq; hi duo coluri, in polis sphæræ, ad angulos rectos spherales.

De Meridiano Cap. VII.

MERIDIANUS dicitur ille maior circulus, qui per sphæræ polos & verticē loci ducitur, supereminetq; alijs circulis in sphera materiali. Est autem vertex loci punctum in celo, quod suprapositum illi loco intelligitur, quale est illud, quod vertici capitis alicuius hominis iminet, hoc autem punctū Arabes dicunt zenith: oppositum vero punctū ex altera parte inferioris hemisphaerij, dicitur nadir. Describitur autem circulus ex polis in horizonte constitutis à polis sphæræ per gradus, sepa-

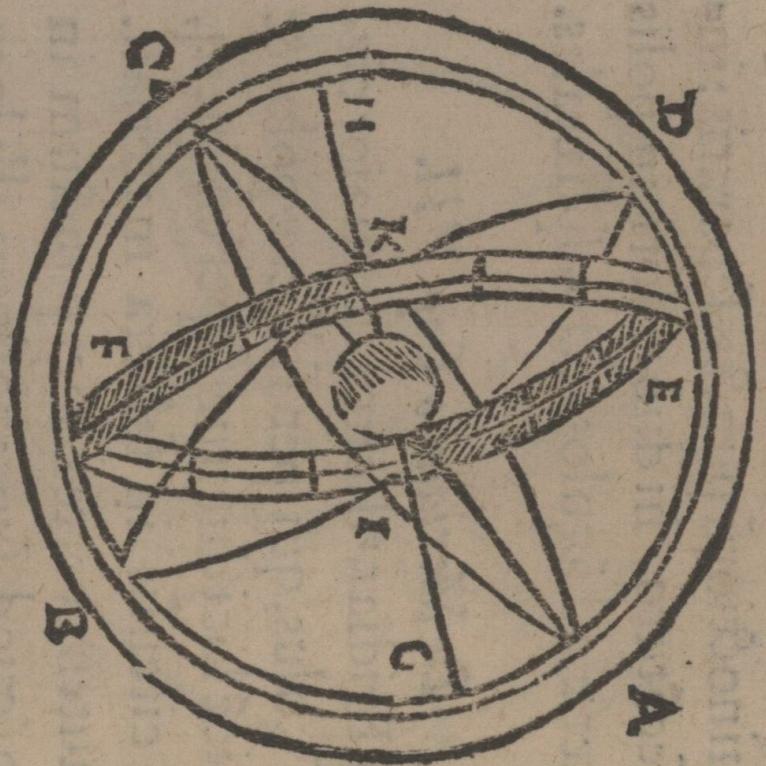
De Coluro æquinoctiorum

Cap. VI.

COLURUS autem æquinoctiorū circulus ille major dicitur in sphera, qui per polos eiusdem, & per puncta æquinoctialia ingreditur, describiturq; à punctis in ipso æqui noctiali constitutis, per gr. ab æquioratis.

PARS

PRIMA.
hemisphaerium ab inferiori: spharā
in duo æqualia diuidens.

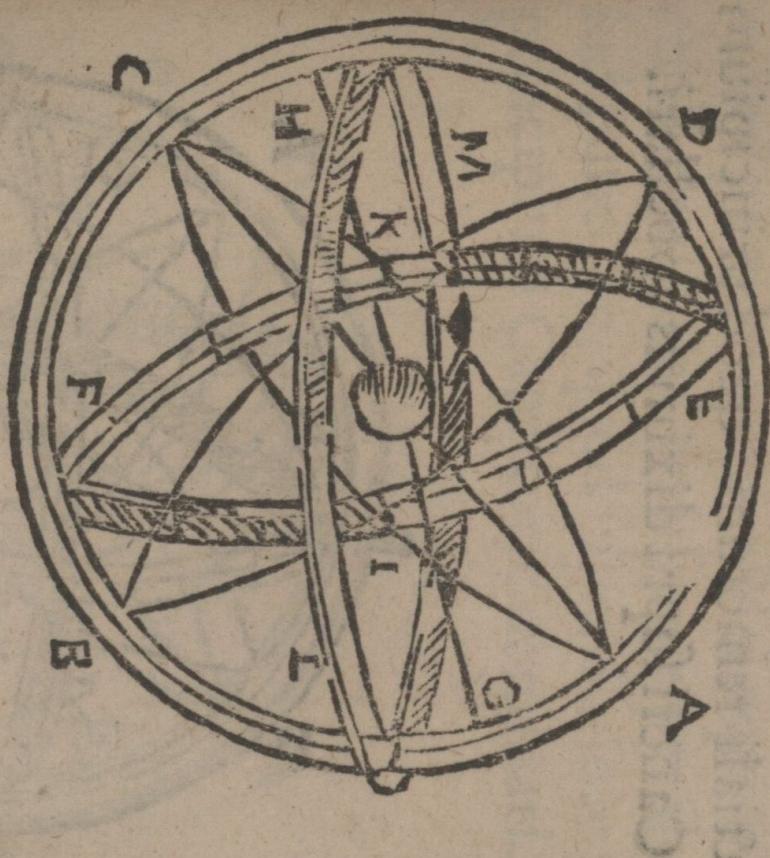

De Horizonte Cap. VIII.

HOrizon vero est circulus maior in sphæra, ex vertice loci, tanquam polo, descriptus, qui alijs etiam circulis in materiali sphæra supereminet, diuiditq; meridianū, & ab eodē intersecatur ad angulos rectos sphærales, & separat superius hemis.

De quatuor circulis minoribus & primo de Tropico Cancri Cap. IX.

Tropicus autem Cácri dicitur ille circulus minor in sphæra, qui

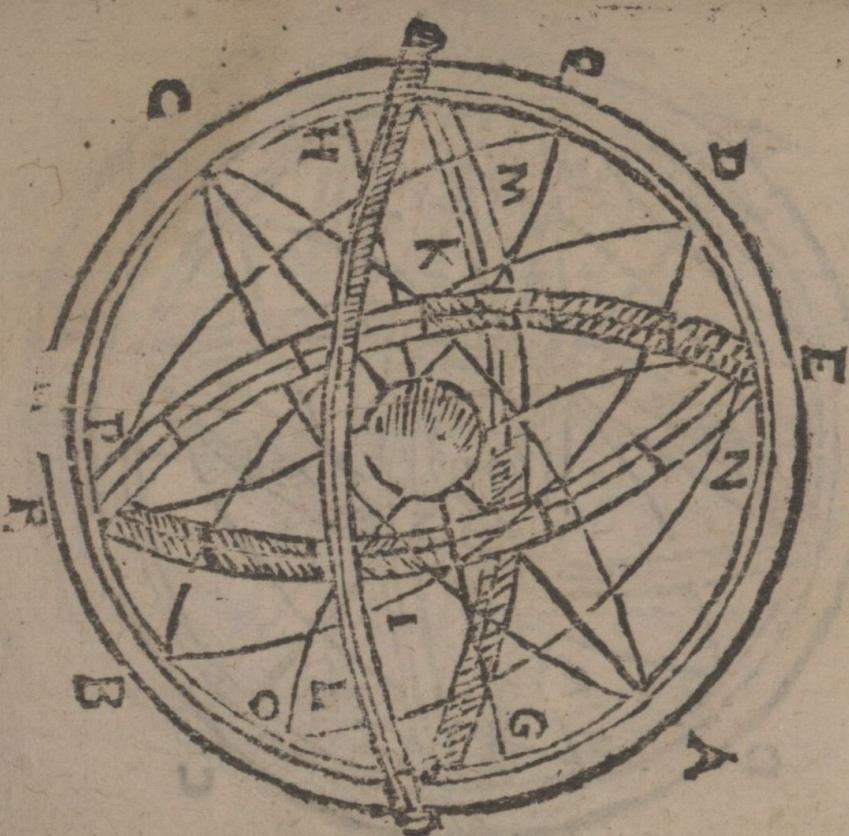
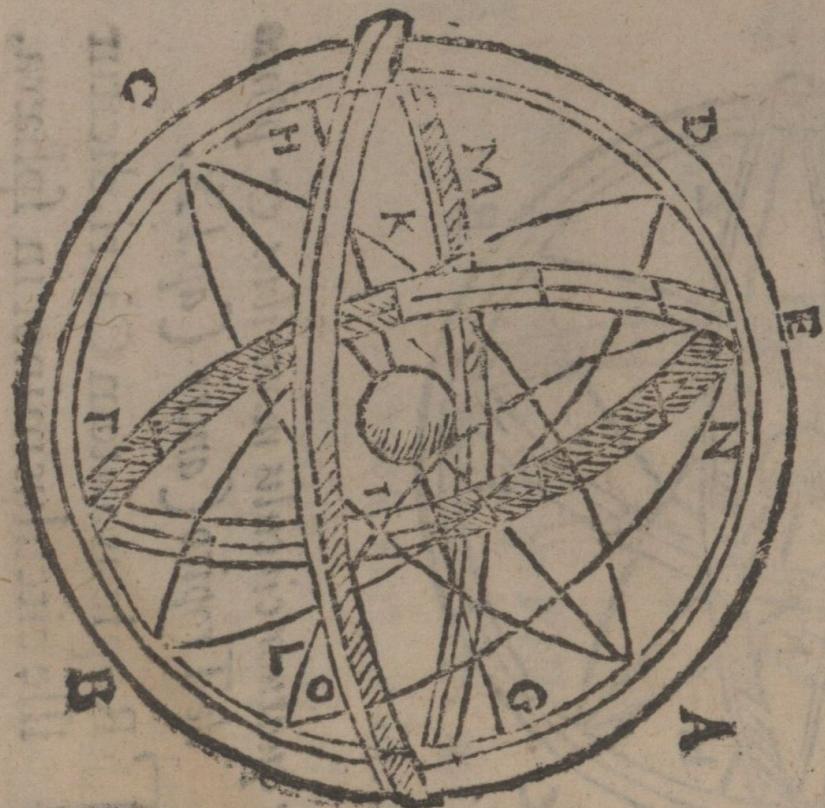

qui ex parte poli arctici, & quinoëti-

ali æquidistat, & træst per illud pū-
etum zodiaci maximè ab æquino-

ëtiali remotum, quod principium
Cancri supra diximus appellari.

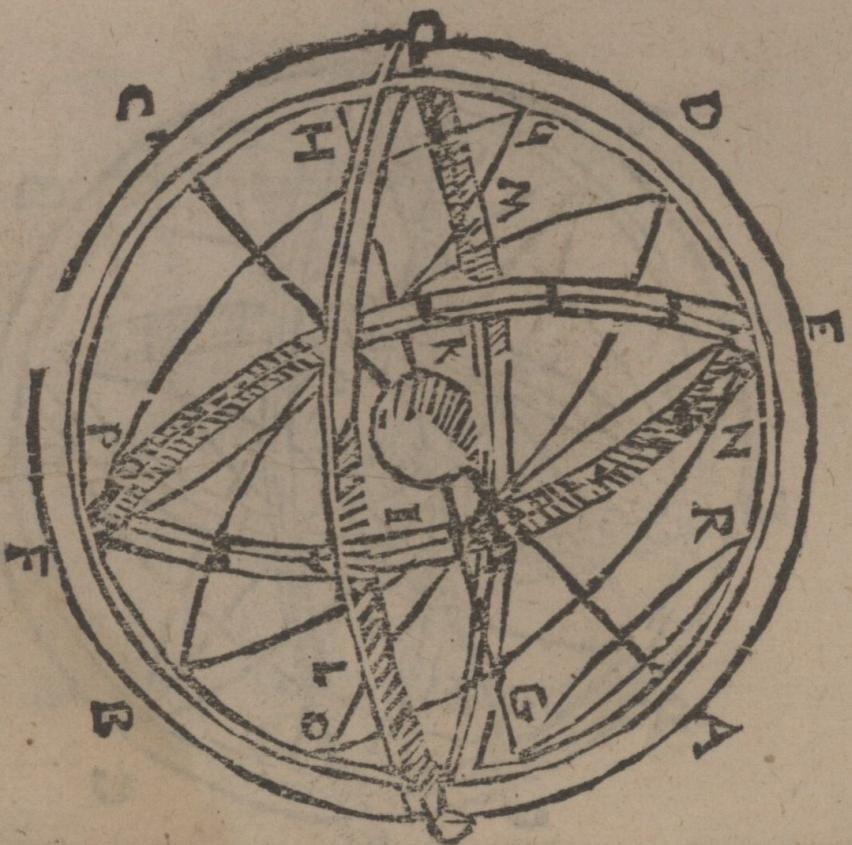
T *De tropico Capricorni Cap. X.* 8
Ropicus vero Capricorni est
ille minor circulus in sphæra,
qui ex parte poli antarctici æquino-
ëtiali æquidistat, transitque per il-
lud punctum, quod supra diximus
principium Capricorni nominari.

Decirculo Arctico Cap. XI.

Rcticus circulus est ille minor

A in sphæra, qui prope polum
Arcticum descriptus, transit per
polum zodiaci, parallelus existens
æquinoctiali.

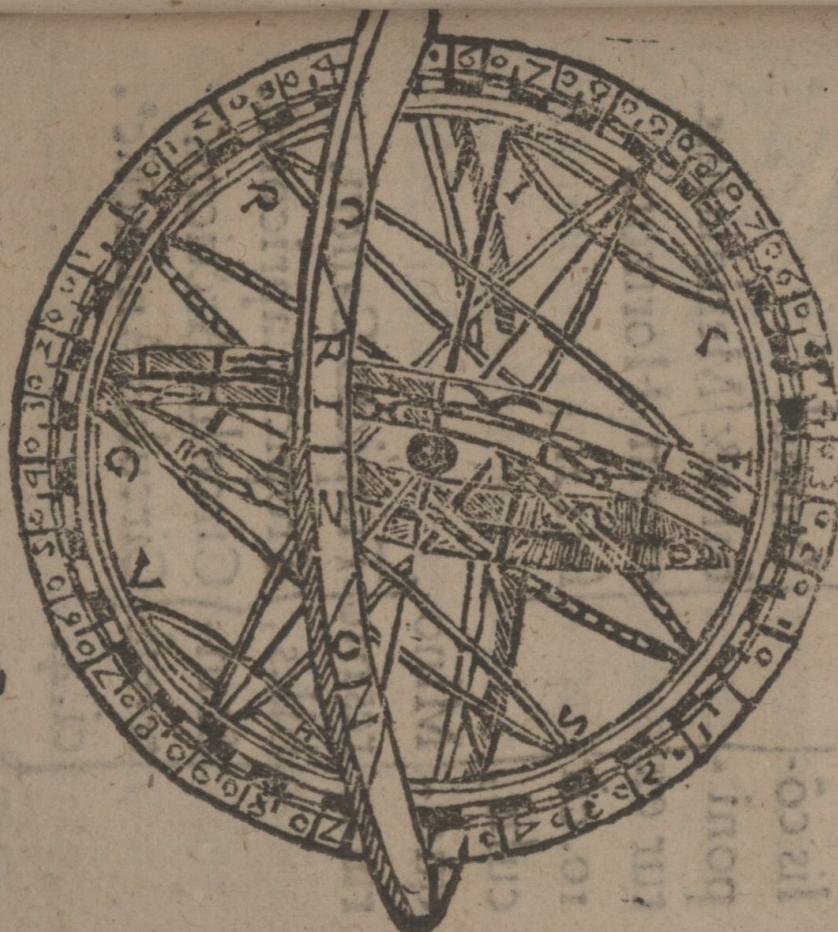

Decirculo Antartico Cap. XII.

Narcticus vero circulus est il-

A le minor in sphæra, qui iuxta
polū antarcticū incedit per alterū
zodiaci polū, æquidistantis æquino-

ctiali. Quilibet autem horū qua-
tuor circulorum minorū, ex polis
sphæræ describi intelligitur.

TABVLAS.

10

Circulorum Sphære materialis.

Sphaeræ	res sūt	Mobi	Æquinoctialis seu naturali, & eius partibus.
rama.	intrin-	zodiacus.	
teria.	seci. 4.	Colorus solstici-	
lis cō-		tiorum.	
poni-	Immo-		
tur ex-	biles &	Meridianus.	
io. cir-	extrin-	Horizon.	
culis,	seci. 2.		
quo - Mino-			
rum.			
res mo-	Tropicus Cancerī.		
biles,	Tropicus Capricorni.		
& in -	Circulus Arcticus.		
trinse	Circulus Antarcticus.		
ci. 4.			

Descriptio Sphære naturalis

Cap. I.

 Phæra autem mūdi, seu naturalis est ipsa sum hoc vniuersum,

acentro terræ usque

ad superficiem conuue xam ultimi cœli mobilis, in qua solum considerantur osto circuli intrisci sphæra materialis: scilicet æquinoctialis, zodiacus, colorus tropicus Cácri, tropicus Capricorni, circulus arcticus, circulus antarcticus: nam meridianus & Horizo-

PARS SECUNDA
DE SPHÆRA MUNDI,

seu naturali, & eius partibus.

Bijana

tanquam extrinseci, considerantur immobiles, in superficie cōcaua vltimi cōeli immobilis, quod Empyreum vocant, Sed centrum huius sphæræ, mūdi, aut vniuersi cētrum dicitur: & est pūctum in medio ilius globi, qui ex terra & aqua coalescit. Eius axis dicitur mundi axis, & est linea illa recta, quæ transiens per mundi centrum, applicat extremitates suas ex utraque parte ad superficiem cōexam primi mobilis, circa quam vniuersa mundi machina rotatur. De hoc axe Manilius his versibus,

*Aera per gelidum temis deducitur axis,
Libraturq; genit diuerso cardine mūdum.*

*Syderus mediu circa quē, voluit orbi,
Eternosq; rotat cursus immobus.*

Duo

Duo verò puncta axem terminati, dicuntur poli mundi, quorum, qui nobis semper apparet, hic in Europa, dicitur polus septentrionalis, arcticus, & borealis. Septentrionalis dicitur à septentrione, hoc est Vrsā minore, seu à septem, & trion, quod est bos, quia septem stellæ, quæ sunt in Vrsā minore, tardè mouentur, admodū bouis, cū sint propinquæ septētriones, quasi septem teriones, quia lento passu terunt partes circa polum. Arcticus verò dicitur ab astro: quod est Vrsā: est enim iuxta vtranque Vrsam maiorem s. & nornem. Vnde Lucanus lib. 8.

*Aris inoccidens gemina clarissima Arcto
Borealis deniq; appellatur, quia ab*

B iiij illa

P A R S

illa parte venit boreas.
Polus vero oppositus huic, qui non
bis in Europa nunquam apparet, di-
citur Antarticus, Meridionalis, &
Australis. Antarcticus appellatur,
quasi contra articum positus, iuxta
quem quatuor illas fulgentissimas
stellas (vulgo Cruzeiro dictas, quia
nobile signum Crucis mirificè ex-
primunt) nostri nautæ obseruant:
quia, ac Vrsæ, circa polum circulos
suos confidentes, perpetuò rotantur.
Meridionalis dicitur, quia ex illa
parte Sol nobis meridiem efficit:
australis deniq; ab austro, qui ex eo
loco flat. Super hæc duo puncta
in cœlo fixa, & stabilia, vniuersa
mundi machina circulariter ince-
dit, de quibus Virg. i. Georg.

Hic

S E C U N D A.

Hic vertex nobis semper sublimis: at illa
Sub pedibus syx atra videt, manesq; pro-
fundit.

Vræ minor.

* A *

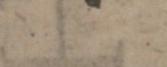
*

*

*

Polus Arcticus.

B iii

Cruzeiro.

Polus Antarcticus.

obliqua nuncupari solet: regiam. n.
sphæram eam appellant, in qua ne-
uter polarum supra finientem ma-
gis altero eleuatur, immo uterque in
ipso horizonte constituitur: & eius
horizon intersecat æquinoctialem,
& intersecatur ab eodē ad angulos
rectos sphærales: talē situm habent,
qui sub æquinoctiali degunt. Olli-
qua vero sphæra ea dicitur, in qua
alter polarū semper eleuatur supra
horizontem, & alter sub eodem de-
primitur, cuius circulus hemisphæ-
rij artificialis: vel non intersecat
æquinoctialem: immo est idem cum
eo: vt accidit his, qui sub polis viuit
vel illū intersecat, & ab eodē in-
tersecatur, ad angulos obliquos, &
impares, vt illis, qui inter æquino-
ctialem,

De accidentalidinione Sphærenaturali

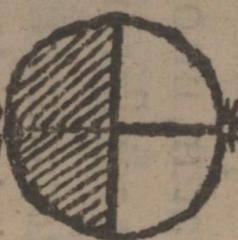
Cap. II.

Hæc itaque naturalis Sphæra (secundum diuersas polarum cum horizonte, & horizontis cum æquinoctiali positiones) recta, vel obliqua

est.

Etiam, & mundi polos habitare,
cuenire solet.

C

A
Recta.
B
Obliqua.
C

turis, quæ in eis continentur. Hæc
duabus constat partibus, quarum
una ætherea, spheras cœlestes: alte-
ra elementaris regio, quatuor ele-
menta, & quicquid ex his cōcrevit,
suo ambitu coeret.

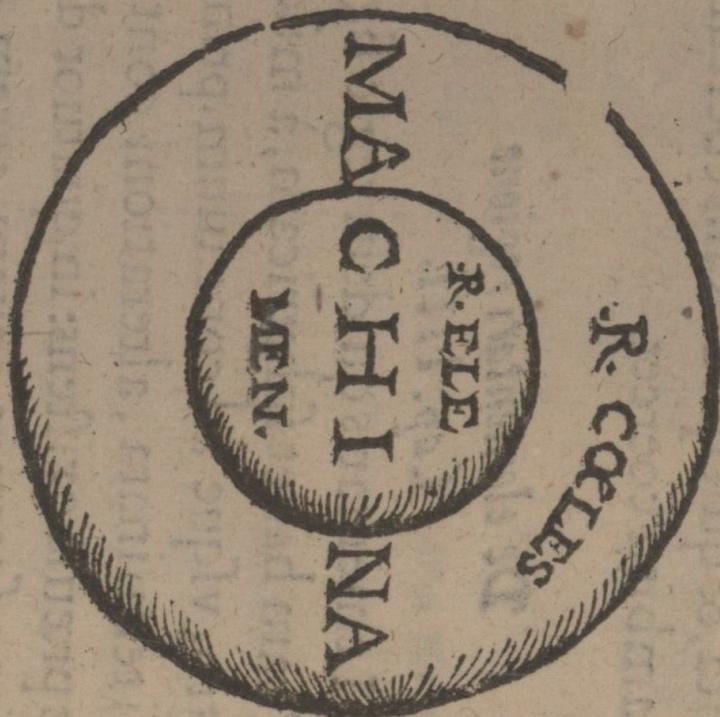
De elementari regione

Cap. IIII.

VNIVERSALIS autem mundi ma-
china (quam tun Græci, tum
Latini, admiranda eius pulchritu-
dine, & perfectione addu&ti, à nitore,
& inudicie, hi quidem mundū,
illi Cosmos appellant) est, secun-
dum Philosphos, systema, seu con-
cina quadam compago, ex cœlo
terraque coagmentata: atq[ue] his na-
turis

cor-

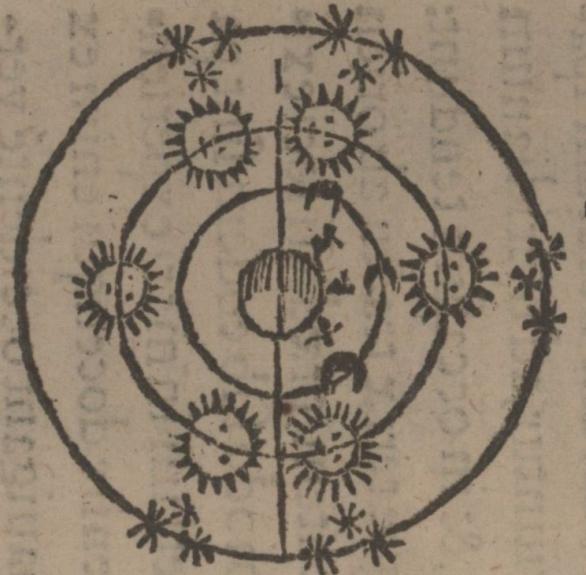
corpora simplicia, quæ in partes diuersarum formarum minimè diuisi posunt, ex quorum cōmixtione, diuersæ generatorum species fiunt.

est mundi centrum, quod aer humili disimus, & calidus ambit: circa aerem vero ignis calidissimus existit & siccus: illic purus, & non turbidus, orbem Lunæ attingens, ut ait Ariostoteles lib. i. Metheor. Mouentur præterea elementa naturaliter motu recto, (si extra naturalem locum inueniantur) secundum quod levia, vel grauiæ existunt: mouentur etiâ (præter naturam) circulariter ad motum primi mobilis, ab oriente in occidētem: excepto aggregato illo ex terra, & aqua conflato, quod post derositate sui, tanquam mundi centrum immobile, magnum extre- morum motum vndiq, æ qualiter fugiens, rotunda sphæra medium possidet.

signis experiūtur (principie in eclīpi lunari) solem, & reliquias stellas spatiōvnius horæ citius oriri, ad meridianum peruenire, & in occasione tendere, in loco orientaliori, ex quo profeti fuerant: 30. vero gradibus elapsis, spatio duarū horarū idē euenire quotidie obseruant: hoc autem continuaretur, ut omnia ibi Gebñe per acci-
perat, ex terra, & aqua ab oriente
dere, eadē in occidente, et figura oblonga, q
proporti-
one, perto virat, & eadem exiit, roridam oce-
tum oce.

Item: Quod in oldani in terrā
anum absuperficie, à latitudine in australi
orientē in perpendiculari transversali, possum
occidentem nostri nautæ affirmat: sibi iste transversalis, polutus a freccio
quod quidem nullatenus fieri posset, nisi superficies conuxa terræ: quibuslibet vero gradus, leticis præterit

eis, eundē polum ducbus gradibus
depressoꝝ inueniūt. Unmodo
hoc sub eodem fīat meridiano. Iea
exam in mari idem omnino quæ
ridiana experītia compercum est:
Nauigantes enim ex Hispania in
partes australes, 17. Ieucis cum
semisectiūtia o polum horqaliam
vno gradu depresso ē inueniūt
leycis vero & preteritis reuindem
polum duobus gradibus depressoꝝ
ren obseruant, & sic deinceps pro-
portionabiliter decrescas idem por-
tus (dum modo hoc sub eodem acie ex-
ridiano fīat) deprehenditur. Signi-
igitur est manifestissimum, aquam
cum terra eadem hā pere superfī-
ciem conuexam, à septentrione in
austram. Cum iugū tam abioti-

ent in occidentem, quām à septen-
trione in austram, nullatenus inter-
se differat superficies cōuexa terræ,
à superficie conuexa aquæ, imò ser-
uent ad iuicem determininatam, &
certam proportionem: signum est
clarissimum ex his duobus elemen-
tis vnum fieri globum, corpusque
rotundum, & per consequens, idē,
esse amborum centrum.

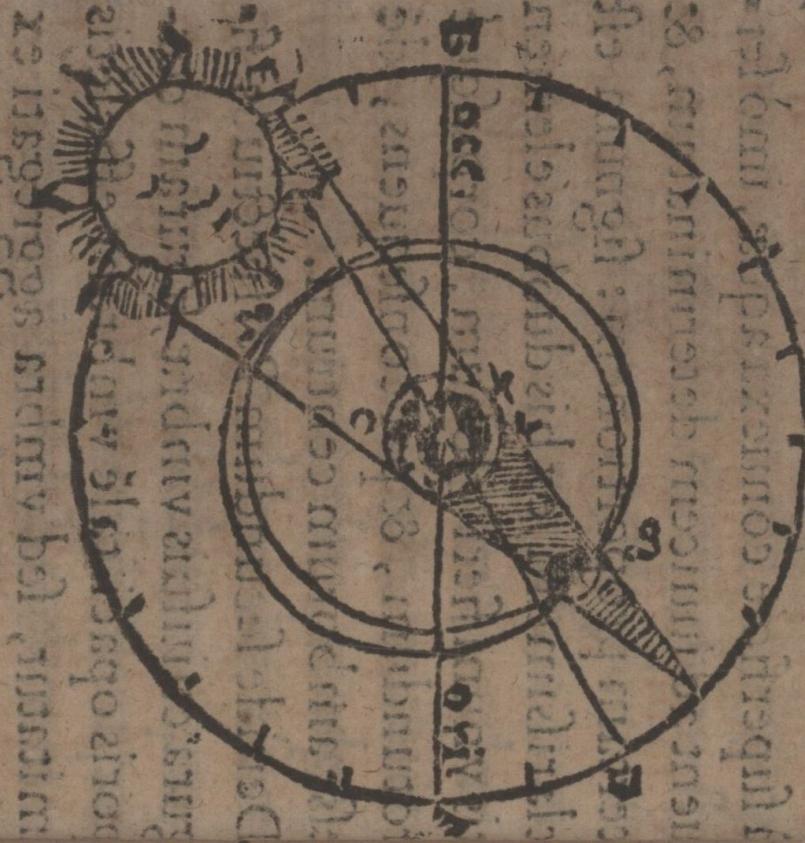
Deinde secundum Perspectiuos,

figura cuiusvis vībre, figura m̄ cor-
poris opaci-talē vībram efficiētis
imitatur, sed vībra aggregati ex-
trahē & a qua in qualibet elipsi lūt-
ari parē etissimè rotunda apparet
(ut videre est in partibus lunæ noto-
cīam conuexam, à septentrione in
elipsaris) igitur necessestio, corpori
takē vībram efficiēs, erit perspecti-

fine rotundum, & per consequens
vnum, & idem habebit centrum.

Diagram illustrating the positions of the Sun, Moon, and Planets relative to the Earth and the ecliptic.

The diagram shows a large circle representing the celestial sphere. Inside, a smaller circle represents the ecliptic. A horizontal line through the center is labeled 'OPPI' at both ends. A vertical line through the center is labeled 'EQUATOR' at both ends. A diagonal line from the top-left to the bottom-right is labeled 'SOL' at the top and 'LUNA' at the bottom. Another diagonal line from the top-right to the bottom-left is labeled 'MERC' at the top and 'VEN' at the bottom. The center of the sphere is labeled 'TERRA'. Various points on the sphere are marked with letters: 'A' at the top, 'B' at the bottom, 'C' on the left, 'D' on the right, 'E' on the upper left, 'F' on the lower left, 'G' on the upper right, and 'H' on the lower right. Lines connect some of these points to the center or other points, illustrating the relationships between the Sun, Moon, Earth, and Planets.

19

secunda.

rum prorsus, quod est centrum potius vniuersitatis.

Mltinò tandem. Videmus, quod est ponderat omnia, & perpendicularis linea debet dimissa, in quo vis in uero loco, aut opere, super se angulose, inveniatur. Alliud enim est, si fiuant etib[us] in eis, quales in superficie terrae & in que, igitur centrum gravitatis & magnitudinis eiusdem idem crit, quod centrum vniuersitatis.

19.

mus, quod
endicula lie
mudi loco,
angulosef
fiunt &
quales in
superficie
terræ & a
quit, ign
tur centrū
grauitatis
& magni
tudinis ea
rum idem
erit, quod
centrum
vniuersi.

Terria & aquæ globum in medio universi

exiſtere Cap. VI. L. LXXXVIIII

Sed quod aggregatum ex terra & aqua sit in medio firmamentū, sic probatur: existet nubes in superficie terræ & aquæ, sub quo quis meridiano, eadem stellæ apparent eiusdem qualitatibus, cum ad mediū cœli perueniunt (semotis omnibus impedimentis tempore sereno). Igitur & qualiter hoc aggregatum distat ab eis: alias

.n. aliquæ

Partes illi, sensibilitè à centro re-

moueren-

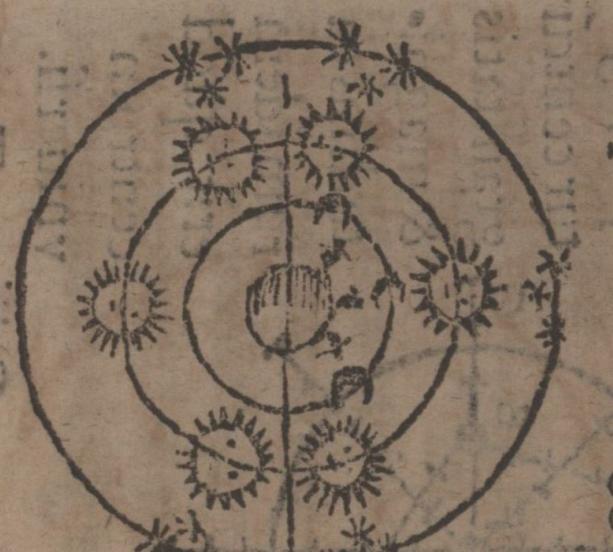
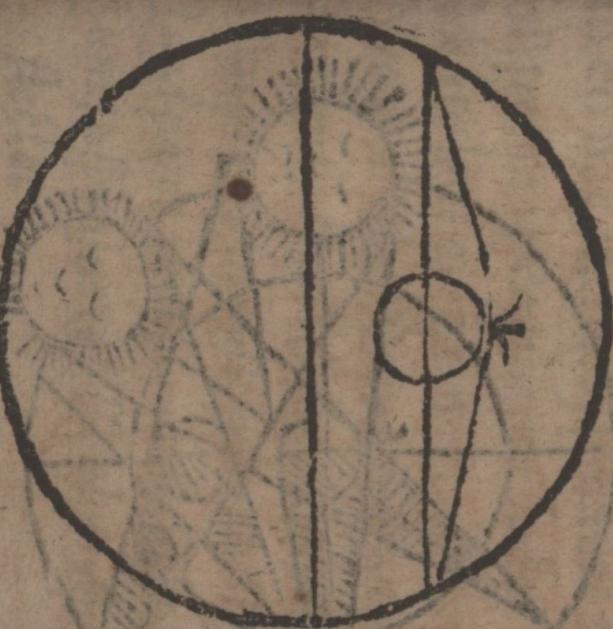
tur: ideoq,

sensibiliter

eadem

debet esse stelle, tñq; si de partibus nobis maioris, vel minoris qualitatis apariet, quibz falsum est: igitur & etiā, si cōpositum ex terra & aqua proprius accederet ad firmamētum, in una parte, quam in alia sequentur, quod existet in illa parte firma mēnto propinquiore, non videret cœli medietatem, sed hoc est cōtra Ptolemaeum, & omnes Philosophos dicentes, quod ubique existat homo, videbit medietatem cœli, & alia medietas ei occulta: tabitur: igit &c.

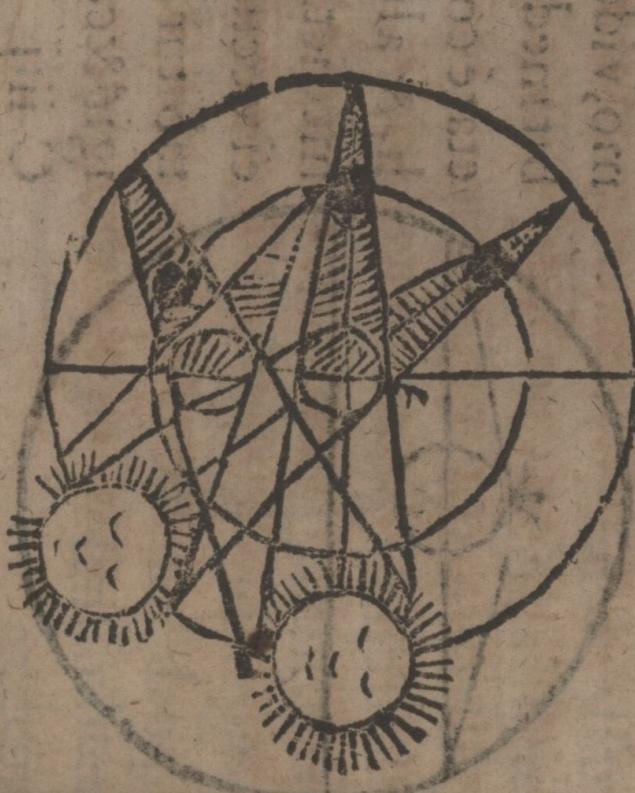
C iii

Deinde si hoc aggregatum non est
set in medio firmamentum non con-
tingeret omnes eclipticas lumen-
par, quād Sol & Luna opponuntur
sed plerumq. aenirē, luminaribus
in zodiaco partibus non oppositi
constitutis quoddam sū falsum,
& contra oes Astronomos semper parte ad decliniorum locum, & à sit
enim eclipsis luna sit in oppositione in amento remotionem, naturaliter
ipsius cum Sole) igitur globus ille teadet: hic autem locus est mundi
centrum, seu medium universi sicut
in eo naturā liget quietae, tanquam
in propria & natura sede.

Vnde
Manilius eleganter. r. 10.
Ne verò ibi natura admiranda videri
Pendentis terre debet, cum pendaat ipse

Mandas, & in nullo ponat vestigia fundo:
Quod patet ex ipso motu, cursuq; volantis,
Cum iussensus eat Phœbus, cursuq; re-

SECVND A.

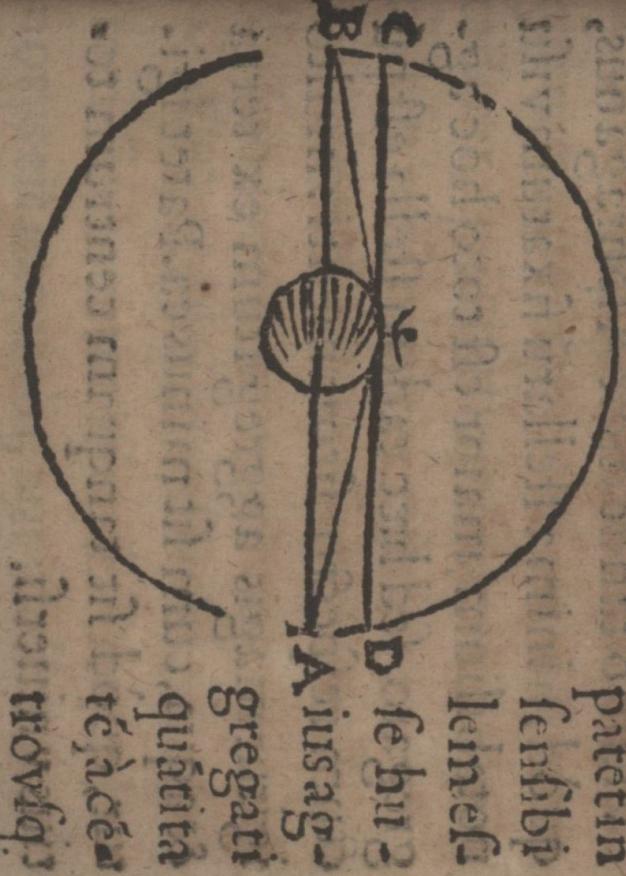
22

Hac illuc agiles seruet in eis et mea hoc est falsum, igitur erit tanquam
tū luna & stelle volitē per inālia mīla, punctum respectu firmamentū.¹⁰³
Terra quoque aereus leges imitata pependit.
Est igitur illa mediā sortita caneram
Aeris, & toto pariter sublata profundo:
Nec patulas distēta plagos, sed conditā in per consēquēs firmamentū: Oculis
in orbem;
Undique sargentē pariter, pariterque cæstēm;
Hac est natura facies. ¹⁰⁴ Quoniam
Aggregatum ex terra & aqua est, & ratiō
tanquam pūcāum, & centrum respectu
humentū. *Cap. VII. nō II.*

Quod autē hoc aggregatum sit
tanquam pūcāum, & centrum
respectu firmatū ēti, sic ostendit.
Si aggregatum ex terra & aqua es-
set aliquid quantitatis respectu fir-
mentū, sequeretur, quod non pos-
sunt in ehetate in cœlo videre: sed

in hoc

bor

ad

ad superficiem conuexam, & per quod globus terrae & aquae immobilius
consequens, totius globi quantitas
insensibilis erit respectu firmamenti.
Nec verò minus, hoc ipsum confirmantur
mancæ quales stellarum magnitudines immobiles quiescat, sic probatrum
dines ipsorum temporibus, in quouis Situ aggregatum non queretur, vel
terræ tractu obseruatæ, ac demonstratae, recederet à medio universi, aut esse
strationes artificiæ, obseruationes motu recto, ut circula sit, si motu
quæ per inde, ac si in centro mundi recto, vel hæc taliter, vel axiolariter
fieret. Phænomenis ubique, respodet, rura sibi non recederet, nam hæc esset
quod minima stellarum fixarum visu, qui valent, violento etiam non possunt
notabilium, maior est toto hoc accederet, quia nullum corpus eorum
gregato, sed hæc eadem stella est prius in rerum natura existit, quod vi,
cum respectu firmamenti: multo ac violenter. Hid posse etiæ impellere,
igitur magis aggregatum ex terra & a suo loco dislocata non ingeratur,
& aqua, cum sit minus ea. Patet igit, recessit à centro universi, O
tius vniuersi.

turalis non potest esse, nam si apte propriate constat) contingere definitum
natura tendit ad centrum motus. Quod si extra illud inueniatur. Vnde ex 60. partibus circuiti maximi in
quis multo minus, quia supposita firmamento descripti, ut lucas quā
quād cōlum mouetur (vt suo loco ostendemus) est ad inotum cōli. Negantur sub eodem meridianō, &
& tūc semper supra caput nostrum cōli in mediata distātia civitatis
eadem ēscit cōli pars, ex quo seque quarum altera s. septēr. opalior, alii
retur Sōlem, & reliquias stellās nobis sudinēm poli habet maiorem ni
mūquā crīri, occidere vē, quodquā alia vēro. s. meridionalior, minore
dēest falsum: igitur aggregatum est habeat eiusdem poli elevationem. Tūc
terra & aqua in centro inueniū imferatur: nam reliquā erit distātia in
mobile prorsus quiescit. In perebrā terduas prædictas ciuitates, quā met
tūc hinc inveniū in unā sūta, surata, inuenientur respondere vici)

De ambitu globi terrae & aquae.

Terminus Cap. LX. oculorum, cui gradus eleuationis polaris, seu
Ocius augēn globi terrae, & a distātia ciuitati 17. leucas cū semī
que ambitus (vt experientia sequitur) si multiplicetur per 360.
& recentiorum Astronomorū a gradus, hoc est per totū ambitū
tori.

huius gibbi a septentrione in absitū continere.

ibidem & confinete leucas 6300.

Note tuus deinde sub sequino etiā
vnius & eiusdem eclipsis lunaris prin-
cipium, in diuersis locis, altero & ali-
orientaliore existente: & differētia
temporis inter eiusdem eclipsis in
illis duobus locis, ostendet se huius
inferiorum inter illa duo loca ad
cēptum (vnicuique hora 15. gradus
tribuendo, & quibuslibet quatuor
minutis horarum vnum cōpītādo portio: & à septētrione in absitū
gradum) quod si metiatur, invenie sub eodem meridiano, & ab ortu in
mūs ellibet gradus 17. leucas enim occasum sub æquinoctiali circulo,
semisē respondeat: quæ sit enī pēt terra marique, manifestum res in-
360. gradus multiplicentur, hō dicitur, quitur, ambitū & circuitum huius
per totum ambitum, ibi in eius aggregati ex terra & aqua cōtineat
totius globi p̄fēcti circuitum, ab 6300. leucas, Sed ut diameter huius ambitus ad-

conti-

-cip

D

dif-

discatur, iuxta cir-
culi, & diametri re-

gulam, multipli-
cetur circumferen-

tia, per 7. & pro-
ductum per 22. di-

uidatur: Nam nu-
merus quoties scilicet 200,

Ieuca, erit totius prediglo-
bi diameter, seu spissitudo,

quot est in circulo 22. radiis, et
manifeste sit in differencia sua
ratio diametri, et ieiucis circuli ab alio

circulo, id est cum per diametrum
in Quod si habet diametro circa et
scuferentiam seu amplitudinem
sicut figura rectangulus multiplicetur
tum diameter per 22. & produc-

-tur diametrum per 22. & dividatur in eam v-

quo-

ii

Dij motu

Circulus cuius peripheriam multiplicetur,
Per due viginti productum deinde legato:
Hic numerus quayens quatuorcentos
diametros. Id est in differencia sua
Per duo viginti si multiplicetur diametrum,
Per septuaginta numerum, qui prodit inde
circulus cuius numerus libredde.

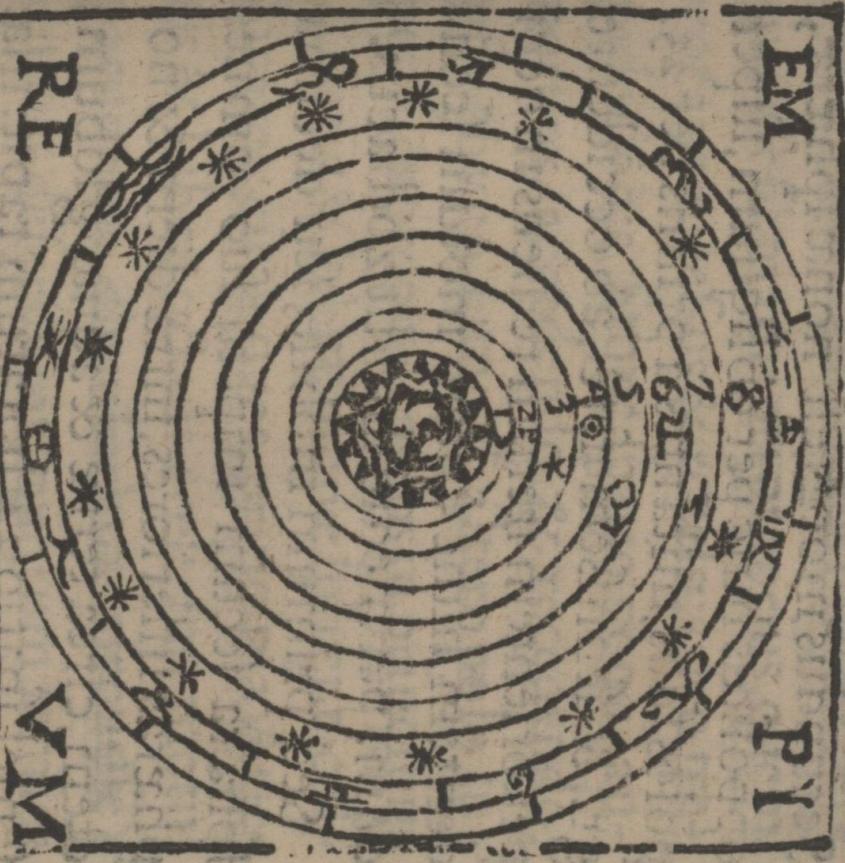
De etherea, seu caeli regione
Cap. X.

Circa elementarem quidem re-
gionem etherea, seu coelitus a
concauus primi coeli, vsq; ad conexus
ultimo figura sphaerica, lucida (ab oī
variatione sua immutabilis sentia,
secundum Phōs, imminis existens)

MOTU continuo circulariter incedit, & ab eis quinta nuncupatur essentia.

Duiditur (secundū Alphonsum) in decē sphæras mobiles, seu orbes uniformes: scilicet decimam, qua primū mobile dicitur: nonam, qua aqua, seu secundum mobile appetatur: octauam, firmamentum nūcupatum, seu sphæram stellarum fixarum: & in septem spheras septenplanetarum, quarum quidem sem-

per superior inferiorē sphæricè cirkundat. Et inter illas, quædam sunt primus est cœli vltimi super duas maiores, quædam vero minores, sc̄ axis extremitates. sc̄. polū Arcticum, cundum quod plus accedunt vel & antarcticum, ab oriente per occidentem, iterum rediens in orientē, sphæra lunæ minima, Saturni vero quem motum æquinoctialis circuitus per medium diuidit.

sequadus in motu est nona sphæra,
oppofita huic per obliquum, super
polos flos, diſtantes a primis per 23.
gr. & ſemifera ferè, ab occidente
per orientem iterum rediens in ceci-
dunt, per mediudidit zodiacus.

Sed primum mobile, ſeu decima
ſphæra ſecum impetu ſuo, omnes
phæras inferiores, intra diem & no-
tum circa terræ & aquæ globum,
ſent Līatio 24. horarum rapit: illæ
tamen cōtra nitētes, à nona sphæra
deletæ (qua ob id ſecundum dicitur
nibile) quibus liber 200 annis gr. i.
h. 28. ſec. 9. ter. 47. quart. 45. con-
ſtitutes, totum circuitum in 49000.
annorum ſpatio peragunt: cum
ribus in libato 1592

Praeter diu ſiam diuos motus: Fer-
tius eft firmamentum proprium, quem
vocant accessus & recessus, ſeque
pidationis, fitque ſpatio 7000 ſabini
horum, accēdendo & recēdendo
nūc ab uno, nūc ab altero polo ſu-
per ſuos proprios polos in principiis
Arietis & Libræ nona sphæra col-
locatos, circa quos, principia Aries
tis & Libræ oculi coeli, ſuo motu,
paruorum circulorum circumfe-
rentias deſcribiunt, quorum ſemidi-
amtriſunt 9. ferè graduum. Hoc
etiam motu orbes ſeptem plae-
tiū mouentur. Pēriodi verè im-
mum corum in suis differentiis
(vt in proprijs theoricis videbitur)
diuerſis temporum ſpatijs, ſublato
diaco cōtra motum primi mobilis

P A R S
perficiuntur, ut Saturni in 30. annis,
Iouis in 12. Martis in 2. Solis in 365.
diebus, horis 5. min. 49, sec. 16. Ve-
neris & Mercurij similiter ferè cum
Sole: lunæ deniq; in 27. diebus, hor.
ferè 8. Planetarum numerus, ordo,
& caræteres hoc patent versi.

Cynibis, Mercurius, Venus, Sol, Mars, Ione, Saturn.

Cælam moneri ab oriente in occidentem

Idem, illud Cap. XL.

Quod autem cælū mouetur ab
oriente in occidente, quatuor
manifestissimis signis ostendetur.
Primum signum est: stellæ, quaे
orientur in oriëte, semper eleuatur
paulatim, & successuè, donec in
medium cæli veniant, & sic semper

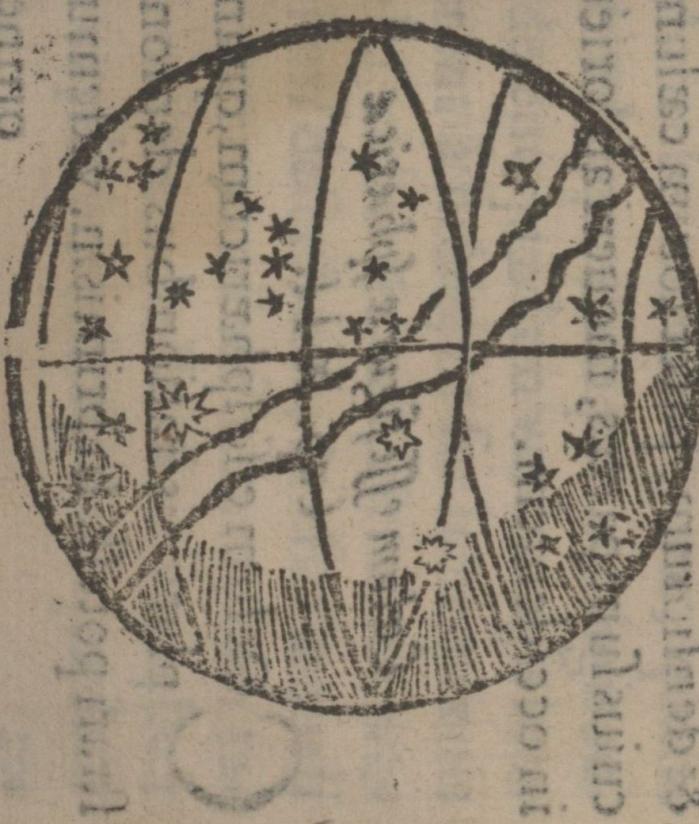
motu moue-
bitur ab ori-
ente in occidi-
dentem.

se habentes, in eadem distantia &
remotione ad inuicem, cōtinuè, &
uniformiter tendunt in occasum:
igitur & cælum in quo ipsæ stellæ
(ac nodus in
tabula) exi-

duōmodo. Ex via sublimis cælo manifesta fore non erit
tus stella. Latè et nonen habet, rādere notabilis ipsa.
Rum tani Hac iter ad supos, & magnitudo Tertia
tendenzi- Regale nique dominum. Nam in tal:
um in oc- Manli ius item de hoc circulo origin
casum, Tresq; secat medios gyros, & signa ferent
quā non, Partibus è binis, quatuor præceditur pse,
pater fir- Nec querētur, quis in currit impetus
mamen- Sponte sua, seq; ipse docet, cogitq; notari, q
Namq; in ceruleo cādēnit et orbita mīdo.

tem.

Tertium signum est. Via latè et
cum sit pars densior, est cōtinua fir-
mamenti, quanvis non uniforme
miter densa, totum cœlum circun-
dās, mouetur uniformiter dū stellis
ab oriente in occidentem: igitur &
coētū cuius pars est, eodē motu cieget
De hac via locutus est Quidius.

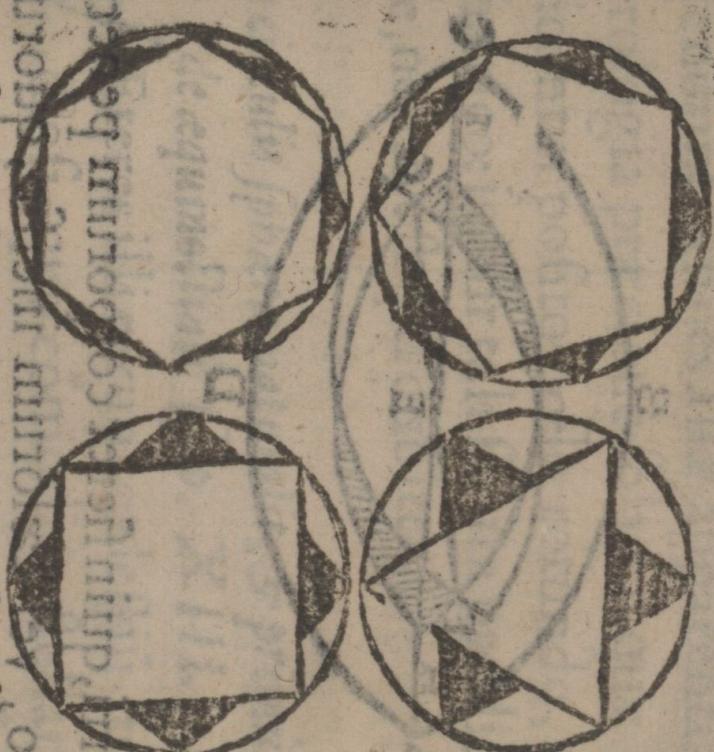
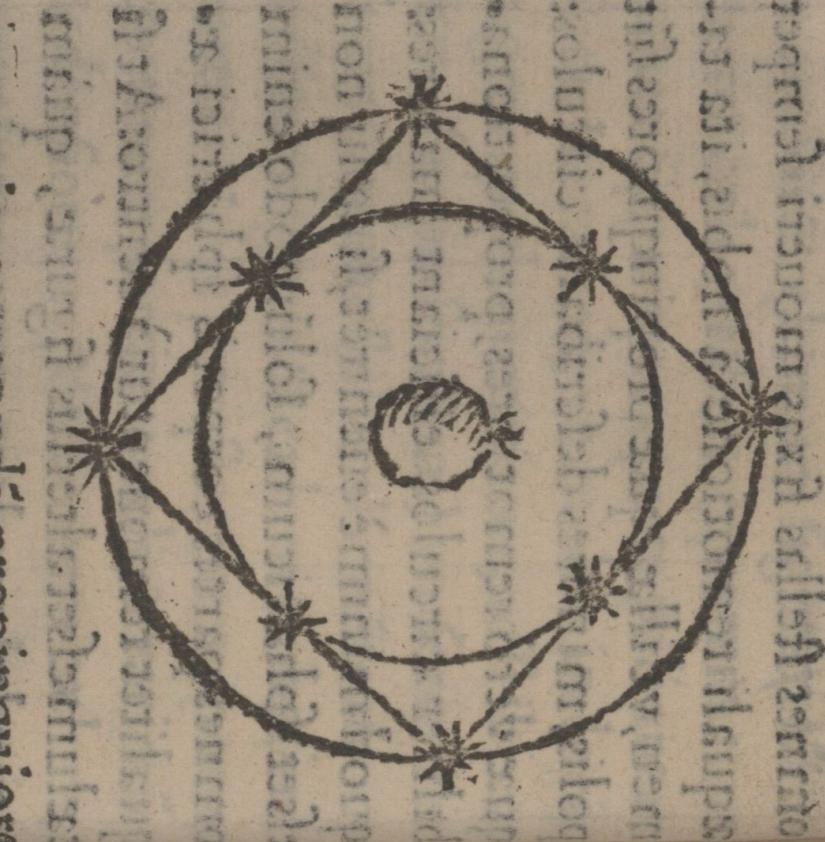
quarum & ultimum signum est.
Partes cæli rariores, (quarum non paucæ apparent ex parte poli) tantar etici: Ita tamen, ut multis in locis nigror quidam cernatur, ac si ibi cælum eset perforatum) uniformiter feruntur cum stellis ab oriente in occidente: igitur & cælum cuius sunt partes, Vnde per istos duos motus continuos partium cæli, & riorū, & densiorum, patet totum cælum, cuius sunt partes, moueri ab oriente in occidentem.

Cælum effigie sphærica

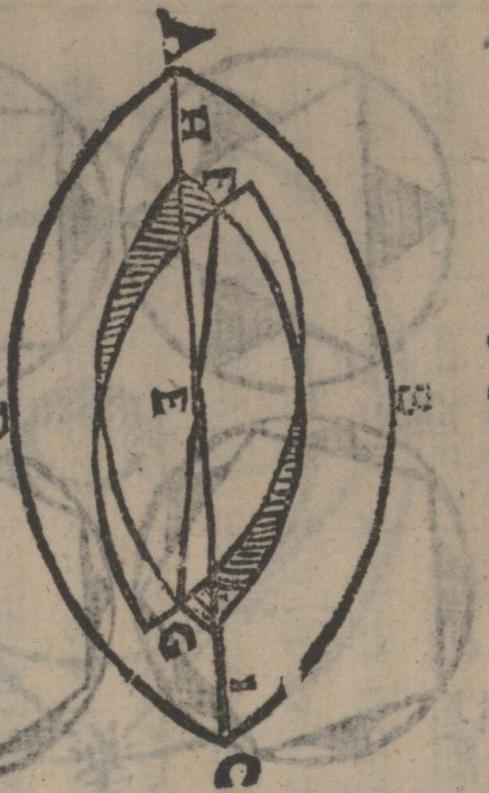
Cap. XI.

Cælum esse sphæricum, quam plurimis rationibus demonstrari potest. In primis. n. videmus omnes

stellas fixas moueri semper æ quali remotione à nobis, ita ratiōnē, ut illæ, quæ propinquiores sūt polis, minores describant circulos: quæ vero remotores, proportionabiliter circulos efficiant maiores: quod minimè eueniret, si cælū non eset sphæricum, solūmodo enim omnes partes corporis sphærici æ qualiter remouentur à centro: At si cælum eset alterius figuræ, quam rotundæ, quædam partes magis recederent, que dum vero magis recederent à nobis, & sic licet quavis stella, circa cælum, circulum proprium describeret, & eset æ quali-

ostendunt omnes aliae apparentia, horologia præcipuè solaria, quæ fabricantur posito cœlo rotundo, & sphærico: igitur tali figura præditū esse, nemo est qui dubitet.

De circulis sphærae naturalis, & primū de æquinoctiali Cap. XIII.

Veteres illi rerum cœlestium stellarū diosī, quò cōmodius stellarū situm, puncta ortus atque occasus, dierum item & noctium incremētū, vicissitudines, atq; id genus alia explicarent, ingeniosè sanè ex solis (qui dux & autor cœterorum lumi-
num est) cursu, circulos in cœlo defi-
nemica concordant cum motib; cœlestibus. Tempore etenim æquinoctiali, diurnum solis motum consi-
pore essent sphærica: idem denique derātes, in primo mobili circulum
osten.

E æqui-

æquinoctialem, secundū omnes sui cōstituit æquinoctium, item sub partes ab utroq; polo æ qualiter rediē Septēbris, dum primi Librae motum, & spharam naturalem bi. partem ingreditur, & æquinoctiu. fariā diuidenti inuenierunt, quid describat æquinoctiale, ynde Manili. ob id cingulum primi motus iure *Libra*, *Aries* p̄arem reddunt noctem, meruit appellari. Huic nomen dedit *Æquator*, & dierum vbi quieter. Dicitur fietiam *Æquator*, & Gradi rarum æ qualitas, sole hūc circulum *Æquidiatē* vocant adēm dekaysa, obtinēte, nam cum ex omnibus cir& ab Astronomis parallelum atra culis parallelis, qui diurno solis in omnibus solēt appellari. *Æquator* ab Est autem hic circulus primi motus omnium gentium finitoribus (cum bilis, seu primi motus in eis, afferat quibit s̄ecatur) in duras æquias parte gula: Nam cū hic imp̄ia. horis 60 diuidatur, consequens est, non alia fieri, quo tempore totus æquinocti diem nocti vbiq; terrarum parentalis peroritur, cōsequens est singulis esse, quām si sub hoc circulo Sol dhoris, gr. 15. seu partes huius circuli currat, decurrit autem quot anniori. Metitur etiā tempora, & irregu- femei sub 21. Martij, quo temporaritatē motus zodiaci, quem haber Sol, occupato Arictis initio, verniab ortu in occasum, ad æqualitatē

reducit. Distinguit æquinoctia, si gniferum secans, & artificialis dicitatatem, in quacunq; orbis terrar; est, quæ Äquatoris, ad motū sphæræ habitatione, præfinit.

Item, quæ cæli pars septentrionalis, borealis vè, & quæ australis, semetidionalis dicatur, præcise de stat, ita inferiores sphæræ axes, & monstrat. Est item principium st̄ polos cū zodiaco habēt cōmunes. Larum & punctorum cæli declinationum, per illum denique locorū culus, qui inter nūdi polos obliquè longitudes, & ab eo ciuitatum locutus, Äquatorē in duobus æquitudines inuestigantur.

Tabul obliquo hoc situ Arist. obliquum circulū appellauit: Alij zodiacum à zöe, quod motus planetarum, & maximè solis in hoc circulo omnē in viuentibus vicisitudinem procurat: vnde idem Philosophus z. de

Starum motum ratio ferè eadem supremæ: Nā, vt hic orbis supreni

Igniferi, seu zodiaci, ad plane-

generatio per recessum & recessum se-
sis, & planetarum in circulo oblique
fuisse generationes & corruptiones
venerabilis diuin, quia anima sum pos-
tissim & qualem cuq, figuram huius
cifelli signa p̄a se ferunt, appellata
tuba p̄ uitat à latini signifer dicitur
vnde Claudio in emigratio in aucto-
debet Hera Archimedes nō colo-
porum propriū nētitia signifer anti-
p̄ fessimulatio noīo Cynthia mērē redit.

Lucanus lib. 8. 570. *Significatio*
*Ethyopumq; solum, quod non premet eti-
significatio regione poli. . . . ouiplo.
Vicinius, qui solis in hoc circu-*

distinguitur, quibus animaliū no-
minata inposita sunt partim propter
eū, quā diximus, causam: partim
propter rerum inferiorum tempe-
raturam, & solis in fluxu, quo dūm
singula signa ordine percurrit, ac
comodatè ad horum animalium con-
stitutionem, & qualitates, caducam
mundi partē innutare solet: nomi-
na autē signorum numerus, ordo
& characteres his patet versibus.

Significatio regione poli. . . . ouiplo.
Vicinius, qui solis in hoc circu-

Sunt Aries, Taurus, Gemini, Cancer, Leo, Virgo:
Libraq; Scorpions, Arcitensis, Capricorn, Ampibora, Pisces.

Io motu definitur, in 12. mēses (di-

ter hinc fortassis coitū cum Sole to-
ties quotannis repetitū) diuisus est
ita zodiacus in 12. partes, seu signa

distribui-

diffin-

itaria

E v ingre-

ingreditur; Humor calor i permix-
tus aceris temperiem, Arietis consti-
tutioni non dissimilem reddit: Par-
ratione cæterorum signoru nomi-
na probabilitè poterunt explicari.
Quòd autem ad singulorum ordi-
nem attinet; non immerito princi-
pem locum Arieti cum Ptolemaeo
tribuimus, tum quia sub hoc tèpus
temperies primæ hominum ætati
similis dominatur; tum etiam quia
sole hoc signum ingrediēt, omnia
renouari, ac renasci videntur, quod
eleganter expressit Quid. dc vere
loquens primo Fast.

Oia tūc florent, tūc est noua tēporis ætas,
Et noua de granido palmitæ gēmatum est:
Et modo formatus operitur frōdib⁹ arbos,
Prodit & in summū seminis herba solū.

Arietem

Arietem Taurus sequitur, quia ca-
lor Solis hoc signum subeuntis, af-
sumpto veluti labore Tauri, inten-
ditur. Similiterque de reliquis ser-
uata analogia dicendum est.
Medietas verò zodiaci, quæ decli-
nat ab æquinoctiali versus septen-
trionem, dicitur septentrionalis, seu
borealis; & sex signa, quæ sunt à
principio Arietis, per Cancrū usq,
in finem virginis, dicuntur septen-
trionalia, seu borealia: reliqua verò
medietas, quæ declinat ab æquino-
ctiali versus austrū, dicitur austra-
lis, seu meridionalis, & iex signa,

que sunt à principio Librae per Ca-
prorum usq; in finem Pisces,
dicuntur meridionalia, seu australia.

Sed

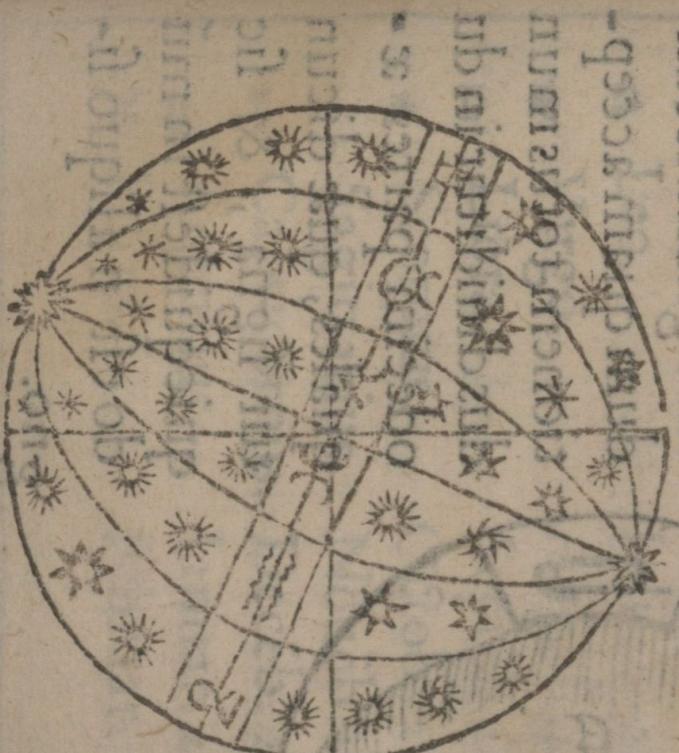
* Sed quādō dicitur, quōd in Ariete
est Sol, vel in alio signo: sciendum,
quōd hæc præpositio (in) sumitur
pro (sub) secundum quōd nunc ac-
cipimus signum.

Tertio modo dicitur signum, vt
intelligantur sex cituli transun-
tes per polos zodiaci, & quælibet
pars galli, dicitur signum, & nomen
habet specialiter nomine illi⁹ signi,
quod in ariete caput inter suas duas li-
neas & sic secundum hanc accepti-
onem aperteque sibi sunt extra zodiacia.
Estimatur regis in signis.

In alia autem significacione dici-
tur signum, pyramis quadrilatera,
cuius basis est illa superficies, quam
appellauimus signum. Vertex vero
est in centro terræ, & secūdum hoc,
propriè loquendo, possumus dicere
planetas esse in signis.

Tertio

Iam intelligatur corpus quoddam,
cuius basis sit signum, secundum
quod nunc vltimò

accepimus signū,
acumen vero eius

fit super axem zo-
diaci; tale igitur

incorpuss in quarta
significatione dici

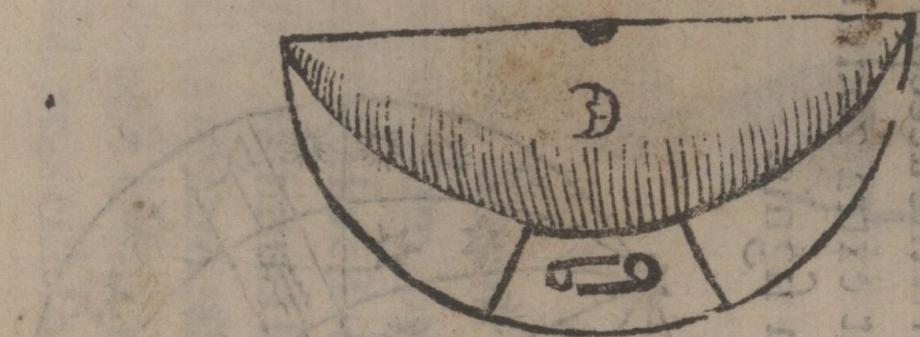
tur signum: secun-
dum quam accep-

tionem totus mun-
dus diuiditur in du-

odecim partes x.
quales, quæ dicun-

tur signa, & sic
quicquid est in mu-

ndo est n aliquo si-
gno.

Signa.	Menses. Dies.
Y Aries.	Martii. 21.
ꝝ Taurus.	Aprilis. 21.
ꝝ Gemini.	Maii. 21.
69 Cancer.	Iunii. 22.
ꝝ Leo.	Iulii. 24.
ꝝ Virgo.	August. 24.
ꝝ Libra.	Septēb. 23.
ꝝ Scorpius.	Octob. 24.
ꝝ Sagittarius.	Nouēb. 23.
ꝝ Capricornus.	Decēb. 22.
ꝝ Aquarius.	Ianuar. 21.
ꝝ Pisces.	Februar. 19.

Y Aries. Martii. 21.

ꝝ Taurus. Aprilis. 21.

ꝝ Gemini. Maii. 21.

69 Cancer. Iunii. 22.

ꝝ Leo. Iulii. 24.

ꝝ Virgo. August. 24.

ꝝ Libra. Septēb. 23.

Cæterum quærad in eundem sphaeræ
est, propterea quod planetæ (quorum
fus zodiacus interstigia diuisus est, aliqui longius ultra, citraq; eclipti-
ca, quæ via solis dicitur, excurrit)
tes, seu gradus (vt vocant) ob id for-
ta sè diuiditur, quia Sol motu pro-
prio 30. fere diebus singula signa per-
currit: gradus iterum singuli in 60. tioribus am 16. efficiunt, propter
scrupula primæ, seu minutæ, scru-
pulum primum in 60 secunda, atq; tione: Mediam vero latitudinem
ita deinceps (quoties acutatio cal- linea ecliptica secat ex proprio solis
culus requiritur) quoisque libet di- motu, quo ab occasu in ortum obli-
stribuntur: sexagenaria enim hæc quæ delabitur, à veteribus excogita-
dimisio in motuum subductione mita. Dicitur autem ecliptica ab eclipti-
fr. è præ cæteris probata est, quia id est, deficiendo, quia solis a ecliptice
fraet ionum (vt vocant) molestijs defectus alias accidere non possunt,
minime est exposita.

Cum autem æquator, cæteriq; cir linea decurrat, Cum enim luna,
culi latitudinis experte esse intelli, quæ admodum cæteræ stellæ, lunæ
gatur, soli significero latitudo triburi præcipuum (habent enim quoddam
est, nisi

insitum lumen, sed subobscurem) mita Solis, quia Sol ab illa nusquam à sole mutuetur; non potest non obli deflectit: ut ex certis maximarum curari, quoties lumine Solis destituitur: Destituitur autem quoties lumen medijs, inter hos, & quinoctiorū terminaria in lineam eclipticam ex minis, veteres obseruārunt. Maximetro opposita incident, pro man verò Solis declinationem vobis aggregati ex terra & aqua in eam lōgissimum eius ab Äquator positionem. At Sol, cuni sibi auctore, versus septentrionem, vel Auctor luminis sit, verè obscurari ne strū, recessum, quæ partiū 23. min. quit: Nonnunquā tamē, in ipso vferè 28. à recentioribus perhibetur. delicet luminariū cōitu, & interlū. Quod facilē intelliges, si meridianā ob interiectū lunæ corpus opa Solis altitudinem Astrolabij, aut alio, nobis deficere videtur. Hinc fartherius instrumēti præsidio, in utroq; cilē intelligitur cur Solis defecas, solsticio obserues, ac minorem à man non sit generalis, id est, non ubique iore deducas, quod n. relinquatur, gentiū appareat, maximē cum Sol totam tropicorum distantiam, seu multis partibus terā, multò magis torridæ zonæ latitudinem ostēdet, lunam, mole superet, atq; excedat: cuius pars dimidiata maximæ Solis Dicitur præterea via Regia, seu se. declinationi est æqualis.

Linea itaq; ecliptica, perinde, acto
tis zodiacus, sphæram obliq; cōpli-
citur, partim, vt stellæ errates, quas
diximus continentèr sub significe-
decurrere, facilius obliquo, quān-
contrario cursu aduersum rapidis-
mum nūdi motū nitātur: Partim
vt omnes mundi partes, quotam
possint visere, & in his ortus, inter-
tusq; vicissitudines commodius ei-
cere: Neq; n. sine hac zodiaci obl-
quitate dierum, noxiumq; inæquali-
tatis, aut temporum vicissitudo (i
vt solet) constantèr recurreret.

Est autem zodiacus canon, & me-
lura motus secundi, quemadmodum
Æquator primi, & sicut Æquator
est maximus circulus descriptus (sine
motu primo, siue diurno, estq; c

gulū primimotus, sic zodiacus est
maximus circulus motu secūdo def-
criptus, & est cingulū secudi motus
dirimēs eundē bisariā, ac æqualiter
distans à poliæclipticæ, secunduni
omnes sui partes: Quæadmodū n.
Æquator supremam diuidit sphæ-
ram in duo hemisphæria, sive clip-
tica totum dirimit cœlū in alia duo
quorū ilhud, quod interclipticam,
& polū clipticū borealē interjici-
tur, septētrionale, aliud vero inter
clipticā, & polū clipticæ australē
positum, meridionale nominatur.

Sicut deniq; in cliptica erratiū, &
in errantiū stellarū longitudines co-
putātur, ita ab ea earundē latitudi-
nes (sine quibus vera loca, & motus
inueniri nequeūt) inuestigari solent.

Tabula declinationis Solis, cuiuslibet
gradus Ecliptice maxima declinatione
22. gradum, 28. minutorum
supputata.

N. po. G.	Libra.	Scorpi.	Sagit.	Scorp.	Sagit.	Gemin.
po. Aries.	Taurus.	Gemini	Taurus.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.
G.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.	G.M. 2.	G.
0	0 0 0	11 29 5	20 20 25	30	15 45	30 22 23 3
1	0 23 53	11 50 6	20 22 17	29	5 31 41 16	3 32 22 30 24 16
2	0 47 46	12 10 56	20 5 7	28	5 54 57 16	21 17 22 37 19 15
3	1 11 39	12 31 34	20 15 55	27	6 18 6 16	55 22 49 42 13 16
4	1 35 30	12 51 59	0 58 20	26	6 18 49 40 17	45 40 23 5 22 10
5	1 59 20	15 12 22	21 9 21	25	7 12 16 13 1	39 23 8 29 9
6	1 23 8	3 32 12	21 19 59	24	8 34 45 18 17	13 23 13 29 8
7	2 40 54	13 51 58	21 30 19	23	8 57 5 13	31 37 23 16 35 7
8	2 10 37	14 21 30	21 40 3	22	9 18 16 18	47 38 23 19 10 6
9	3 34 18	14 30 48	21 46 19	21	9 41 19 19	2 18 23 22 19 5
10	3 57 54	14 49 51	21 53 29	20	10 24 36 19	30 37 23 24 22 4
11	3 21 28	15 8 40	2 7 6	19	10 46 30 19	44 14 3 22 5 2
12	4 44 51	15 27 13	22 15 17	18	11 7 53 12	57 30 23 27 46 30 1
Virgo.	Leo.	Cancer.	Pisces.	Aquar.	Capric.	Pisces.

N. po. G.	Libra.	Scorpi.	Sagit.	Scorp.	Sagit.	Gemin.
po. Aries.	Taurus.	Gemini	Taurus.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.
G.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.M. 2.	G.	G.M. 2.	G.
13	5 8	12	15 45	30	22 23 3	17
14	5 31	41 16	3	32 22 30	24 16	
15	5 54	57 16	21	17 22 37	19 15	
16	6 18	6 16	38 44	22 46 48	14 16	
17	6 41	9 16	55 55	22 49 42	13 16	
18	7 4	6 17	12 48	22 55 27	12	
19	7 26	57 17	28 23	23 0 0 0 11		
20	7 49	40 17	45 40	23 5		
21	8 12	16 13	1 39	23		
22	8 34	45 18	17 13	23 13		
23	8 57	5 13	31 37	23 16		
24	9 18	16 18	47 38	23 19		
25	9 41	19 19	2 18	23 22		
26	10 3	12 19	18 37	23 24		
27	10 24	36 19	30 36	23 25		
28	10 46	30 19	44 14	3 22 5		
29	11 7	53 12	57 30	23 27 46 30 1		
30	11 29	5 20	10 25	23 27 46 30 1		
Virgo.	Leo.	Cancer.	Pisces.	Aquar.	Capric.	Pisces.

Duo autem coluri ab antiquis excogitati sunt, partim, ut sphaera ipsa firmius copaginaetur, & mutuocircolorum complexu cohereret, partim, ut quatuor partium anni principia facilius notarentur: transiunt enim per quatuor puncta a eclipticæ precipua, quæ cum Sol motu anno occupat, quatuor nobis annis tempora efficit, æquinoctia f. & solstitia, & ab illis de nominationem sumuntur. Nam colurus æquinoctiorum transiens per mundi polos, & capita Arietis & Libræ, æquinoctiale cum ecliptica bifariam diuidit, & duo æquinoctia distinguunt, alterum, vernal, in principio Arietis, reliquum vero Autumnale,

in principio Libræ. Sed colurus foliūtiorum per mundi vertices, & per polos eclipticæ descriptus, transiens per maximas solis declinationes, per principia Cäcri, & Capricorni, æquinoctiale, & eclipticam in duas æquas partes diuidit, & nobis duo solstitia distinguit, alterum, s. æstivale in principio Canceris, alterum vero hyemale in principio Capricorni. Et primus punctus Canceris, ubi colurus iste interfecat zodiacum, dicitur Pugnus solstitii æstivalis, quia quando Solest in illo, æstatem nobis constituit, & non potest magis accedere ad zenith capitis nostri, seu ad septentrionem, quod nostro tempore coniungit sub æst. Iunij: Arcus vero coluri interceptus, inter punctum in

Sed noctes aequant Aries, & Libra diebus.

etum solsticij astrialis, & æquinoctialem, dicitur maxima solis declinatio septentrionalis. Et eodem modo, primus punctus Capricorni, ubi idem colurus ex altera parte eclipsit, secundum fecat, dicitur punctus solsticij hyemalis, quia quando Sol est in illo, fit hyems, quod accidit sub 22. diem decembris, & non potest Sol magis recedere a nobis, & accedere ad Austrum. Arcus vero eiusdem coluri, interceptus inter illud punctum, & æquinoctialem, dicitur maximum solis declinatio meridionalis, & est æqualis priori: Signa autem solstitionum, & æquinoctiorum, his patent veribus.

Hæc duo solsticia facient Cancer, Ca-

pricornus.

corum omnes partes supra horizontem ascēdunt: Nihilominus tamen

hi duo circuli sibi propriam hanc appellationem vendicant, quia per quatuor (ut dictum est) puncta eclipticæ precipua transeunt. Et licet sub Äquatore semper appareat per fe & i, & eorum omnes partes supra finitorem emergant: Astronomiā menita eos appellare cōsueuerunt, ut ab aliis distinguerentur. Solsticiū vero nihil aliud est, nisi solis statio quia (licet in rei veritate ita non sit) Soltamen initia Cancri, & Capricorni obtinens per aliquot dies aiatē, & post (quia eius declinatio aggrē percipi potest) videtur stare, seu confondere!

De Meridiano, & Horizonte Subäquatoriali Cap. XVI. continet

PRæter iā dictos circulos, Astro nomi duos obliuarare solēt, qui non tam solis motu describi, quam limites quidam, & termini motus esse videtur: Nam Sol, ubi primum manè emergit & iterum se abdit, lineam quandam terminat, qua, quia partem cœli cōspiciam ab ea, quæ latet, dirimic, finis, seu horizonte appellatur. Rursum Sol ad cœli verticem, ac fastigium ieiunius, circulū me fidianum, per mundi vertices, & polos horizontis (hoc est zenith, & nadir) traiecum demonstrati, qui ortum, paribus spatiis, dirimi ab occasu. Quo fit, ut versus ortū, occidū, & postea, insequi. **D**ecasim vē contendētibus, necesse sit

hunc continent̄ mutari, licet mu-
gatio h̄c, vix minore quām 300.
stadiorum interuallo, sensu percipi
possit, maximē sub æquinoctiali,
vbi 120. stadiorum spatiū non am-
plius vno horæ scrupulo, ortum, oc-
casum ué tardiorēm facit.

Dicitur autem Meridianus, quia
vbicunque existat homo, & in quo-
cumque tempore anni, quando Sol
supremæ sphæræ motu delatus per-
uenit ad suum meridianum, meridi-
ciē illi efficit, atque ob id meridie iarcus meridiani inter duos quo suis
circulus dici solet. Ciuitates verò, parallelos, per puncta verticalia du-
quarum altera ad orientem magisrum locoru trāseūtes, interceptus,
extiterit, quām alia, diuersos habet latitudinis appellatur differentia.
meridianos, & arcus æquinoctialis
inter primum meridianum, qui per tempus semi diurnum, & semino-
insulas fortunatas (vulgò Canarias) & unum diei, & noctis artificialis

ducitur, & cuiusvis loci meridia-
nūm interceptus, ciuitatum dicitur
longitudo, sed arcus eiusdem Ä-
quatoris inter duos quos libet meri-
dianos acceptus, longitudinis dif-
ferentia nuncupatur.

Dux autem ciuitates eundem ha-

bentes meridianum, æ qualit̄ ab
ortu, atque occasu distabunt, arcus
verò meridiani interceptus inter
Äquatorem, & zenith alicuius lo-
ci, ciuitatis latitudo vocatur, sed
meridiani interceptus inter duos quo suis
circulus dici solet. Ciuitates verò, parallelos, per puncta verticalia du-
quarum altera ad orientem magisrum locoru trāseūtes, interceptus,
extiterit, quām alia, diuersos habet latitudinis appellatur differentia.
Cæterū meridianus circulus
de-

determinat solis, aliorumque syd-
rium altitudo meridiana, quanta sit
indicat officium horizontis recti in
qualibet sphæra obliqua præstat, lo-
gitudines, & latitudes ciuitatum
metitur, in eo omnia astra maxima
quam habere possunt supra horizo-
nen altitudinem, sortiuntur: Et ab
eo initio dier naturalis Astronomi-
sumunt. Invenia deniq; (meridiani
circuli Beneficio) altitudine solis
meridiana, in quaunque regione
poli eleuatio, sphæra habitudo, &
positio deprehenditur.

Horizon autem est circulus, qui co-
spicuum cœli partem ab ea, quæ no-
bis occultatur, dirimit. A nonnulli
terminus cœli, ac gyrus, seu circulu-
hemisphærii dicitur: Græcè horiz-
on ab

ab horizo, id est termino, seu diuide-
à latiniis verò finitor, seu finiens ap-
pellatur. Hunc Proclus, & eum se-
quentes, bifariā diuiserunt, in eum
videlicet, qui in sensum cadit, &
eum, qui animo solo concipitur.
Verùm rectius, hunc terrenum, illū
xathereum appellaissent, cum præ-
fertim vterque sensu æquè diffinia-
tur. Nam rationem ducem sequa-
mur, neuter horum horizontis diffi-
nitio nem fuscipiet, nisi fortassis il-
lum horizontem mente, ac animo
intelligi afferant, qui cum terra me-
diū in ipso mundi centro separe
intelligatur, tunc verè, ac propriè
horizon dicitur: Qui verò ab his
horizontes dicuntur, tantum qua-
dam ex parte horizontes sunt, qua-

tenus videlicet aspec*tū* nostro, cùm Āequatore, vel eum ad angulosim
in cœlo, tūm in terra, fines ponunt, pares & obliquos intersecat, non trā
non etiam cœlum in duas partes x- siens per mundi vertices, imò alter

qua- corum supra illum magis altero-
les eleuatur. Vnde, qui habent horizo-
diutem rectū, in sphaera degunt refra-
nūt, qui verò obliquum; in obliquā vi-
uunt. Zenith autem capitis nostri
semper est polus horizontis, ex quo
manifeste patet, quòd quantum est
poli mūdi supra finitēm eleuatio,
tanta est zenith, sive puncti vertica-
liter, in qua sit zenith, sive punctus

Duplex autem est horizon, rectus ab Āequinoctiali distantia. Cum
& obliquus: horizon rectus dicitur enim in qualibet dienaturali vterq;
ille, qui diuidit æquinoctialem, & colurus bis iūgatur meridiano, vel
ab eo ad angulos rectos sphærales idē sit, quod meridianus; quicquid
per mundi polos transiens diuidi de vno probatur, probatur & de re-
tur. Obliquus vero horizon quo: sumitur igitur quarta pars
ille dicitur, qui vel est idem cum coluri distingueatis solstitia, quae est

ab æquinoctiali usq; ad polum mū
di: summatur item quarta pars ciui
dem coluri, quæ est à zenith capitis
per polum mundi usque ad horizonem,
cum zenith sit polus horizonis;
vis, istæ duas quartæ, cum sint eiusdem
circuli, inter se erunt æquales: sed si
ab æqualibus æqualia demas, ve
idē cōmune, residua erunt æqualia
Dempto igit̄ communia arcu, qui
est inter zenith & mundi polum
arcus residui erunt æquales, scilicet
eleuatio poli mundi supra horizontem,
& distantia zenith ab æqui-
noctiali.

Cæterum hoc loco prætereūdunt
non est, obliquum horizontem, a Horizon itaque cœlum in duo he-
lium atq; alium esse, prout diuersa misphæria diuidit, rectam atque
regionum ab Austro, & Septenti

one distantia requirit. Proclus quin
gentis ferè stadijs eundem sine perf
picuo errore manere afferit, quod
nisi cōmodè intelligatur, merito in
questionem vocari potest. Nam lie-
cet in primo climate, & aliqua secu-
di clinatis parte (vbi 2150. stadiorū
mutatio vix horæ quadrantem lon-
gissimo diei adducit) à vero non ab
horreat, certū tamen est in reliquis
longè alitèr rem se habere. In Bore-
alis siquidèm Scotiæ partibus
alibus 320. ferè stadia, in Islandia vero 4:
candem mutationem faciūt. Verū
de his in geographia proprius dispu-

omnium stellarum supra horizon-

tem ostendit puncta ortis atque oc-

casis omnium syderum, & quantū
eorum ortis atque occasus distet à
vero & aequinoctiali ortu & occasu
manifestat gradum eclipticæ, cum
quo stella quævis oritur, & occi-
dit, demonstrat stellas semper ap-
parētes, semperq; occultas in quo-
cunq; climate, & quæ deniq; ori-
atqué occidere dicantur, indicat
penes eum sumitur quantitas die-
ac noctis artificialis: id eum tandem
polieuationes, quas latitudinibus
& Solis, atque reliquorum syderum
alitudines referuntur.

D

supie rursum ibi ubi fit regula
innotescit, cum eiusdem

Cap. XLVI.

D

Vos circulos aequales aquino-
ctiali parallelos describit Sol,

motu primi mobilis, existēs in prin-
cipijs Cancri & Capricorni, quos

Graci tropicos à tropo, id est con-
uersione non inarunt: Quia quan-

dò Sol est in primo punc. & o Cancri,
motu diurno, describit quendam

circulum, qui vltimo descriptus est
à Sole ex parte poli articim maxime

ab aequatore, versus septentrionem,
recedens & dicitur tropicus Cæcri,

hoc est cōuersio Solis: Ab illo enim
puncto incipit Sol statim ad aequi-

nocitalem reuertit, a Latinis dicitur

circulus solsticii & stivalis: Eadem de-

causa, Sol iterum existens in primo

Ieqs

G ij

puncto

anno

G ii

puncto Capricorni, motu supra*m*ma appellatur, ab Astronomis autem sphæræ, describit quedam circulū cōmunitè, polares, nominantur. qui vltimò descriptus est à sole, ex parte poli Antarctici, maximè ab æquinoctiali, versus Australum recedit, & dicitur tropicus Capricorni quia ab illo puncto incipit Sol rectus, & ad æquinoctiale redire, & dicitur circulis solstitii hyemalis. Duos circulos vltimos describunt poli eclipticæ octauæ sphæræ, motu diurno, circa mundi vertices inter se æquales, & æqualiter ab Äquatore separatos, quorū ille, quem puls zodiaci circa polum mundi Antarcticū describit, dicitur circulus Antarcticus. Reliquis vero, qui ab altero Zodiaci polo, circa mundi polum Antarcticū, efficitur, Antarctici

declinatio, & distantia poli mundi
a polo zodiaci.

Duo itaq; tropici viam Solis inclu-
dunt, duo vero polares circuli, distan-
tiam polarum Ecliptice à mundi
polis determinant: sed duo tropici
& duo polares, tam in coelo, quam
interra, qui nque distinguunt zonas

rwtmox dictur.

De quinque zonis Cap. XVIII.

Q

Vatuor circuli minores scilicet
duo tropici, & duo polares, di-
uidunt totum cælum in quinq; pa-
tes, quæ zonæ dicuntur, sub quibus
ō in globo terræ & aquæ, totidē plu-
ogæ, se regiones distinguishinguntur, qua-
rim media ab antiquis torrida, &
inhabitabilis, dicta fuit: ob nimiu-

caloren, Solis sub illam semper in-
ter tropicos discurrerentis: termina-
tur ex parte septentrionis tropico
Cancri, ex parte vero australi Ca-
pricorni tropico distinguuntur: Eam
per mediū Äquator dirimit, cuius
latitudo est distantia tropicorum
æqualis.

Dux verò extremæ, & inter se æ-
quales frigidæ, & inhabitabiles ab
antiquis appellatae, propter nimia
frigiditatem, maxima Solis eloga-
tione, prouenientem, terminantur
circulis polaribus, mundi vertices
pro centris habentes, quarum semi-
diameter est maximæ solis declina-
tioni æqualis.

Dux denique inter media, & ini-
cem æquales temperatae, dicebātur
calo-

& habitabiles, quia inter torridam,
& frigidas, existunt: terminantur
ex parte polarum mundi circulis
polaribus, ex parte vero Äquatoris
tropicis distinguntur: Earum lati-
tudo est gr. circiter 43. De quinque
zonis locutus est Virg. lib. i. Georg.

*Semper Solerubēs, & torrida semper ab igne.
Quam circū extreme dixerā, leuaq; trahūtur,
Cerulea glacie cōcreta, alq; imbribus atra,
Has inter, medianq;, duemorib; agris
Munere concessa Diuum, & via secula per
ambas,*

Obliquus quāse signorum verteret ordo.

& Quid. lib. i. Metamorphis

*Viquē due dextra cælum totidemq; siuit &
Parte secant Z̄ne, quinta est ardētor illis:*

Sic unus inclusum numero distinxit eodem

*Cura Dei, totidemq; plaga tellure premuntur;
Quarū, que media est, non est habitabiles & sicut
Nix regit alta duas, totidem inter utramque
locauit,*

Temperiemq; dedit, mixta cum frigore

fiamma.

DE ORTV, ET OCCASV

SIGNOV,

Equator cum quatuor circulis minoribus dicuntur quinque parallelum primus distat à secundo, tantum secundus distat à tertio, sed quia quilibet duo circuli per se sunt secundum omnes sui partes, sunt inter se æquidistantes: & dicuntur parallelius æquinoctialis, parallelus solsticii hysma-

ris, parallelus Arcticus, parallelus Antarcticus.

De ortu, & occasu Poeticō Cap. I.

De diuersitate dictum, & noctium, & de parallelorum, & limitatum duiione.

Ignorum autem or-

tus & occasus du-

plex est: alius enim

solaris, Poeticus di-

cus, alius verò hori-

zontalis, Astronomicus appellatus: Ortus & occasus Poeticus, siue solaris dictus, quia respectu habet ad Solem: Dividitur in verum, & apparentem: verus ortus & occasus est, quādò in rei veritate stellæ oriūtur,

vel

vel occidunt in horizōte: Et hic or̄ sit simul cum sole oriēte, vt diūum
tus & occasus est duplex s. Matutius est. Exemplū ortus Cosmici habemus
nus, & Vespertinus. Verus ortus in apud Virg. i. lib. Geor. vbi docetur
rutinus est, quandō oriente Sole, si satio fabarū, Sole in Tauro existēte.
nuletiam in horizōte signum, vel stella emerget, occasus vero matur
nus est, quandō oriēte Sole signum
vel stella occumbit: & hic ortus &
occasus dicitur Cosmicus, siue mū
danus, proprius principalis, & quo
tidianus. Licet n. in qualibet di
artificiali ex signa oriantur, & occ

dāt Cosm. cē. de die

corū tamē
ortus & oca
caf, impro
prius dice
tur, cū non
stella emerget, occasus vero matur
nus est, quandō oriēte Sole signum
vel stella occumbit: & hic ortus &
occasus dicitur Cosmicus, siue mū
danus, proprius principalis, & quo
tidianus. Licet n. in qualibet di
artificiali ex signa oriantur, & occ

Sed de occasu loquitur code lib. vbi
docetur satio frumenti in Autumno.
*Ante tibi Eos Atlantides abscondantur,
Guosiaq; ardentis decedat Stella coronæ,
Debita quām fulcus cōmitas semina quāq;
luit & properet amī spēm credere terre.*
Vespertinus ortus est, quandō occi
dēte Sole, signū, vel stella oritur in
horizonte, ex parte orientis. Oca
sus vero, quandō simul cum Sole oc
cidēte signum, vel stella oritur, oc
cidit. Et hic ortus & occasus dicitur
Cronicus, proprius & temporalis,

tempus enim Astronomorum nascit
occidebat simul cum Sole, occasus
citur cum solis occasu: licet autem Cronicus,
erat n. tunc Sol in Aquario, vbi delphin existebat.

& occidat Cronicè, id est de nocte
corum tamen ortus, & occasus, im-
proprius dicetur, cum non sit occi-
dete Sole: De ortu Cronicus locutus
est Quid. lib. 1. de ponto, ubi con-
queritur demora exilij sui.

Ntareo vobis scyibias detrusus in oras, Cronicè descendit signum, quod cronicè

Quatuor Autumnos Pleiada facit.

(Surgit,

Exemplum occasus cronicus habet. Cronicè descendit signum, quod Cronicè
imus in eodem Quidio lib. 2. Fast. Apparēs autem ortus, siue heliacus,
Quem modò cœlatum stellis Delphina viest prima signi, vel stellæ extra Solis
debas,

I fugiet visus, nocte sequente, tuos.

Quia ante diem tertium Februarij radios occultatio, propter accessū,
videbatur Delphin post Solis occel recessum stellarum ad solem, vt
casum, sed accedere Sole ad illum accidit in luna, Venere, & Mercurio,

rio, vel Solis ad eas, vt in stellis fixis,
& tribus superioribus, Saturno, Io-
ue, & Marte, Venere item, & Mer-
curio retrogradis, contingit. Hic
ortus & occasus matutinus, etiam di-
ci potest, & vespertinus.

Heliacus ortus apparet, & matuti-
nus est, quandò stellæ, quæ antè non
videbantur, radijs Solis immersæ,
recedente Sole ab illis, vt à fixis, &
tribus superioribus, vel illis à Sole
recedentibus, vt aliquandò veneri,
& Mercurio euenit, incipiūt manè
ex parte orientis, ante ortum Solis
apparere. Occasus verò matutinus
est, quandò stellæ, quæ prius videbā-
tur, incipiūt manè, ante Solis ortū,
radios solis intrates, occultari, acce-
dentes ad Solē, vt semper in luna,

ali-
quandò verò, in Venere, & Mer-
curio contingit.
Heliacus ortus apparet, & vesperti-
nus est, quādò stellæ, quæ prius non
videbātur Solis propinquate, & in-
cipiūt vesperti, post Solis occasū, ex
parte occidētis, apparere, recedētes à
Sole, vt euenit semper in luna, quan-
doq; verò in Venere, & Mercurio.
Occasus autē vespertinus apparet
est, quādò stellæ, quæ post Solis oc-
casum videbantur, incipiunt in eo-
deni occidēte, sub radijs Solis occul-
tari, accedentes ad Solem, vt quan-
doq; Veneri, & Mercurio cōtingit;
vel Sole ad eas appropinquate, vt
fixis, & tribus superioribus accidit,
exemplum ortus heliaci habetur in
Quid.lib. 2. Faſtorum.

Iam leuis obliqua succedit Aquarius verna,
proximus Ethereos excepit Piscis equos.

Intrante enim Sole in Piscibus, vi-
deri incipit Aquarius, liber à radiis
Solis. & Virg. lib. i. Georg.

Gnoſiaq; ardētus decedat ſtella corvæ.

Quæ iuxta Scorpionem non vide-
batur, dum Sol erat in illo signo.

Exemplum occasus habemus in

Virg. lib. præallegato.

Taurus, & auerſo cedens Canis occidit
aſtro.

Canis enim minor, qui iuxta signū
Geminiorum existit; accédēte Sole
ad illum, è tergo occultatur visui
noſtro, & ſic occidit occaſu heliaco.
Cæterū omnem ortus & occasus
Poetici diuerſitatem, non incoſmo-
dè quida in hoc tetraſticho comple-

xitſeſſt. N. ſig. O. L. H. I. S. C. O. D. O.
Manè vebit ſupra terram tibi Coſnicus
Ortuſ,

Sydeſa ſed phœbi lumine tečta latentur.
Manè dat heliacus quædam ſubiecta vi-
dere

Aſtra, ſed Aeronicus noſſe videnda trahit
De ortu, & occaſu Aſtronomico. flo
Cap. II. V. C. U. T. O. V. fls

P Ræter vulgarem hanctorutus &
occasus descriptionem, eft &
alia, dicta Aſtronomica, quia ſub-
tilior temporis mutatio, & ex aſta
curſus ſtellarū obſeruatio, hinc de-
pendet. Nam cùm vēteres illi cæ-
leſtia indagantes perſpiccerent pa-
tes zodiaci (ſub quo ſcl., & reli-
qui planetæ ſemper deferuntur, &

ad quem cæteræ quoque stellæ fæ
xæ referti solent) in æqualiter, oriri,

& occidere, Æquatorum vero & qua
liter: rectè admodū inæquales signi
feri ortus, & occasus, & qualibus Æ-
quatoris ascensionibus, & descensio-
nibus dimensi sunt. Est. n. & quale
in omni generi, eius, quod inæquale
est, canon, & mensura. Quòd faciūm
est, vt ortum, vel occasum Astrono-
micum, duplicem esse dixerint, a-
lium videlicet ab solutū, aliud uero
respective. Ortus & occasus abso-
luti est, quādō non refertur ad mo-
tum primi mobilis, sed obseruatur
solummodo signum, aut stella, qua
oritur supra horizontem, aut sub
eodem deprimitur. Et hic est tri-
plex, scilicet rationis, oblationis, &

figurationis, prout in praxi Astrolo-
gica habetur.

Respectius vero ortus & occasus
est, quādō signi, vel stellæ ortus, vel
occasus regulatur, respectu æquino-
ctialis, & eius æquali, atq; vniiformi
motu, inæqualis eclipticæ, & par-
tiū eius motus metitur. Quia tā in
sphæra recta, quām in obliqua, sem-
per & quinoætialis ascēdit vniiformi-
tē. s. in temporibus æqualibus, æ-
quales arcus ascēdunt: motus. n. cæli
vniiformis est, & angulus, quem fa-
cit æquinoætialis cū horizonte obli-
quo, non diuersificatur in aliquibus
horis. Partes vero zodiaci non de
necessitate habent æquales ascensus
& descensus, tam in sphæra recta, quā
in obliqua, angulus enim, quem

ecliptica cum horizonte efficit in
æqualis est; & semper variatur, quia
quantoè aliqua pars rectius oritur,
tantò plus temporis ponitur in suo
ortu, huius signum est, quod in longa
ga, vel breui die, vel nocte artificiali
sex signa oriuntur, & sex occidunt.
Ortus itaque Astronomicus, respe-
ctuus nihil aliud est, quam ascensio
partis Äquatoris, quæ cum signo
aliquo zodiaci, aut signi alicuius
parte, supra finientem attollitur, oc-
casus vero eius partis, quæ cū signo
aliquo, aut eius parte, infra horizontem
de mergitur, descensus. Verum,
quia interdum maior, quandoq; mi-
nor, Äquatoris, quam zodiaci pars,
nonnunquam, etiam æqualis, per
oritur, ortus hic similiter, & occasus

trifariam diuisus est, nempe in re-
stum, medium, seu mediocrem, &
obliquum. Ortus rectus dicitur,
quoties maior Äquatoris, quam si-
gniferi pars exurgit, quia angulus,
quem ecliptica, & horizon conflu-
tuunt, rectiore radit, quam angulus
alterius partis obliquæ orientis: or-
tus vero obliquus appellatur, quoti-
es minor Äquatoris, quam zodiaci
pars per oritur, quia angulus, quem
ecliptica, & horizon constituunt,
obliquior evadit, quam angulus al-
terius partis. Ortus deniq; medius,
seu mediocris est, quoties æqualis
vtriusque partis arcus pariter ascen-
dit, quia angulus, quem facit eclip-
tica cum horizonte, angulo alterius
partis æqualis est. Idem omnino de
occasu

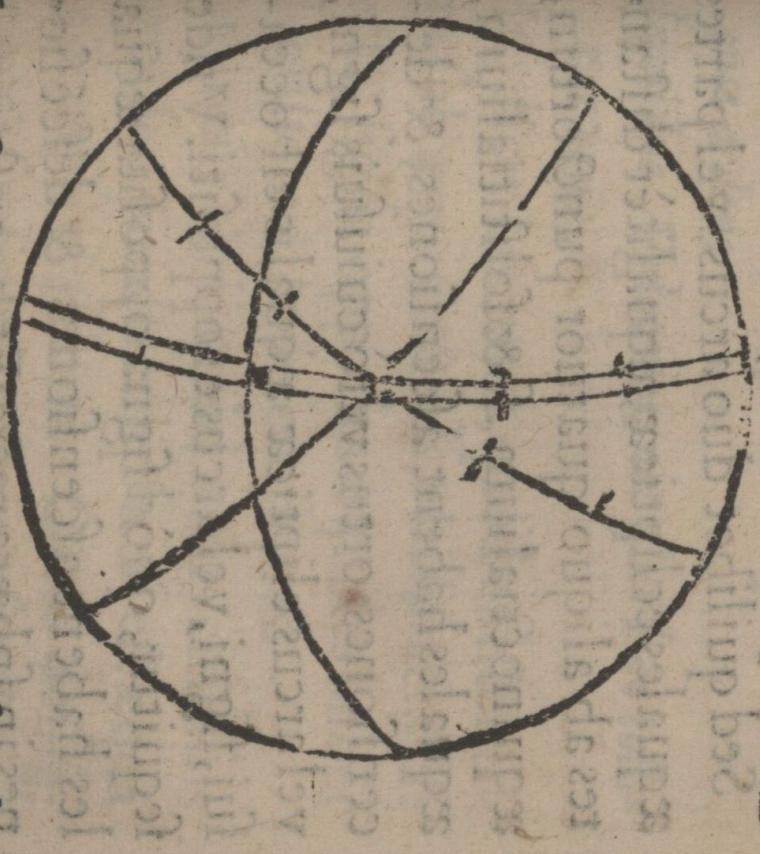
conterminali, & tamen illæ duæ quartæ simul peroruntur. Idem intellige de quarta zodiaci inchoata à principio libræ, usq; in finem Sa-

gittarij.

De Ortu & occasu signorum in sphera recta. Cap. III.

In sphæra autem recta, quartæ zodiaci inchoata à quatuor puctis duobus. f. solstitialibus, & duobus æquinoctialibus, oriuntur, & occidunt eodē tépore, quo oriuntur, & occidunt quartæ æquinoctialis, cōterminales diætis quartiseclipticæ. Partes vero harum quartarū variatur, quia non oriuntur, & occidunt æ qualibus téporiū spatijs, cū partibus quartarū æquinoctialis sibi correspodentibus. Nam si sumatur quarta zodiaci, inchoata à principio Arietis, vsq; in finem Cet minorū, semper maior pars zodiac orta est, quæ de æquinoctiali fib

con-

Item, si accipiatur quarta zodiaci, quæ est à principio Cancri, usq; in finem Virginis, semper maior pars orta

occulto

orta est de quarta æquinoctialis, quinoctialem.

quāni de quarta zodiaci sibi conteret. Non obliqua meant, nec Taurō recessiorē

minali, & tamen illæ dux quarta

simul per oriuntur. Idem intellige

de quarta zodiaci inchoata à principe Capricorni, vñq; in fine Piscium.

Sed quilibet duo arcus, vel partes

æquales eclipticæ, & qualiter distantes ab aliquo quatuor punctorum

& quincentialium s. & solstitialium

& quales habent ascensiones, & descensiones: ortus vero cuiusvis signi, vel arcus ellipticæ & qualis est occa-

fui, signi, vel arcus ei oppositi. Vnde

sequitur, quod signa opposita & quales habent ascensiones, & descensiones.

Sequitur etiā, quod ortus cuiusvis

signi, seu puncti ellipticæ, est & quales

habent ascensiones, & descensiones in sphæra recta: Et hoc est, quod

dicit Lucanus lib. 9. loquens de pro-

cessu Catonis in Libyam, iuxta arcum

exit

Scorpius, aut Aries donat suarē tempora Libræ

Aut Astræa iubet lētos descendere Piscis,

Par Gemini Chyron, & idem, quod Carci-

nus ardens

Huminus Aegloceros, nec plus Leo tollit

tutum virna.

Hic dicit Lucanus, quod existenti-

bus sub æquinoctiali, vbi sphæra est

recta, signa opposita & quales habent

ascensiones, & descensiones.

Sequitur etiā, quod ortus cuiusvis

signi, seu puncti ellipticæ, est & quales

habent ascensiones, & descensiones

in sphæra recta: Et hoc est, quod

dicit Lucanus lib. 9. loquens de pro-

cessu Catonis in Libyam, iuxta arcum

qui.

signi,

signi, vel arcus eclipticæ oppositi, & aequatoris sibi cōterminalibus, quia
æqualis.

*Tabula graduum, & minutorum Äquinoctialis respondentium cuilibet signo
zodiaci in sphæra recta.*

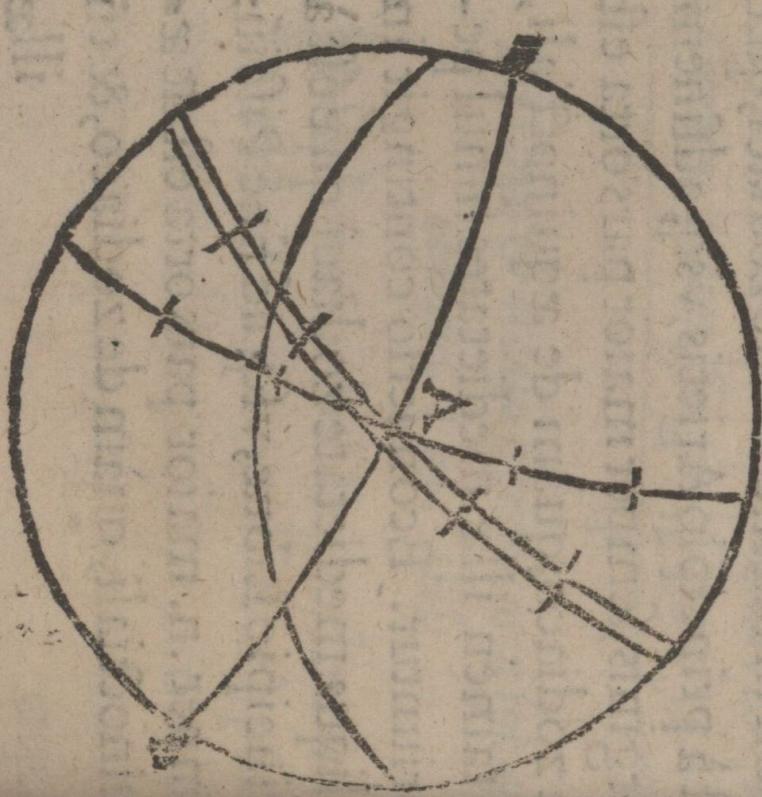
Signa.	G.	M.
<i>Oblī.</i> <i>Aries,</i>	<i>Virgo,</i>	<i>Libra.</i>
<i>Obli.</i> <i>Taur⁹,</i>	<i>Leo,</i>	<i>Pisces.</i>
<i>Reū.</i> <i>Gemini,</i>	<i>Scorp.</i>	<i>Aquar.</i>
	<i>Sagitt.</i>	<i>Capr.</i>
	27.	54
	29.	54
	32.	1

*De Ortu & occasu signorum in sphæra
obliqua. Cap. IIII*

In sphæra vero obliqua, duæ metates eclipticæ, inchoatae à propter principio Libræ, versque; ad finē Pisciū: æquinoctialibus, oriuntur & occidi eodem tempore, cum medietatibus æqua-

illæ medietates simul per oriuntur ex dictis sequitur quod signa seu arcus zodiaci æquales, & oppositi, in eis zodiaci, & qualis est occasi signum non habetæquales ortus & occasus. Sed duæ quævis partes æquales, aut signa zodiaci, & qualiter distânia ab aliquo iam dictorum punctorum q; atq; occasi signi simul sumptuarius signi, vel arcus zodiaci, est quæquis ortui & occasi simul sumptibus alterius signi, vel arcus oppositi, & æqualis.

Sed si ortus atq; occasus huius sphærae obliquæ, cum ortu atque occasu libet arcus zodiaci inchoati à principio Arietis, usq; in finem Virginis, habent minores ascensus in sphæra obliqua, quæ in rectâ econuenient, quilibet arcus eclipticæ inq;

PARS TERTIA.

四

echoati à principio Libræ, usque
finem Piscium, maiores habent a
césiones in sphæra obliqua, quām i

nores sunt ascensiones aliorū arcu
ab Ariete inchoantum: ita tamen
quod sint arcus aequaliter à dictis p
Etis æ quino & alibus inchoati, è co
uerso intelligendum est de descen
sionibus. aci scilicet ob

Ex dictis sequitur, quod quælibet
duo signa, seu arcus zodiaci aqua-
les, & oppositi, habent ascensiones
suis similes sumptas in sphera obli-
qua, æquales suis ascensionibus simi-
lum sphaera recta, & idem in-
tellegendum est de descensionibus.
Ortus deniq; & occasus simul fun-
pti cuiusvis signi, seu arcus zodia-

Signa.	G.	M.
Aries,	18.	25.
Taur ^o ,	22.	3.
Gemini,	28.	55.
Cäcer,	35.	39.
Leo,	38.	45.
Virgo,	37.	23.

PARS
TABVLATI.

TERTIA.

67

Orus & Occasus Signorum.

*De diebus naturalibus, & eorum
diuersitate. Cap. V.*

figno	Astro-	Verus	Matu	Coſmicus
rū, aut	nomi-	vesper	Cronicus	tinis.
est.	Abſo-	Cronicus	niūdanus.	
	Rationis,	tinus.		
	Oblationis.	tēporalis.		
	Figuratiois.			
rizōta				
lis, qui Reſpe				
autest & iugis	Rectus.			
	Mediocris.			
	Obliquus.			

Q Vandam partem minorem tē-
poris, tanquam eius mensurā,
obſeruant Astronomi, quam diem
naturalē vocant. Eſt autem dies
naturalis ſpatium temporis, in quo
cētrum corporis Solis motu princi-
picioſilis vnam perficit reuolutionē
integrā, circaglobum, ex terra, &
aqua compositum: hæc autem re-
uolutio tanto tempore fit, quanto
æquinoctialis totus motu diurno,
circa eundem globum aliam con-
ficit reuolutionē, & cum ipſius pra-
terea tanta parte, quanta oritur &
occidit, cum parte eclipticæ, quam
interim Sol ſuo proprio motu per-
transiuit, dum æquator ſuam per-

fecit revolutionem. Cum igitur di-
cta particula æquales, & inæquales,
habeat ascensus, & descensus, secun-
dum diuersa zodiaci signa, quæ Sol
perstrâsit, & penes huiusmodi addi-
tamenta considerentur dies natura-
les, illi de necessitate erunt inæqua-
les. In sphæra recta propter duas cau-
fas. s. propter obliquitatem zodiaci,
& Solis eccentricitatem, in obliqua
verò propter tres. s. propter obliqui-
tatem zodiaci, eccentricitatē Solis,
& obliquitatem horizōtis obliqui.
Diuiduntur porrò dies naturales, in
mediocres, & differentes. Dies dif-
ferentes sic dicti, propter differen-
tiam, & diuersitatem, quam inter se
habent. Partiūtur in 24. partes æqua-
les, quæ horæ dicūtur differētes, ha-

PARS

Summū

nomici, quia illis vntūr Astronomi, sunt medij inter excessim, &

hi dies initium

ab hori-

zonte,

aut ex

parte or-

tiēali,

ab ortu

Solis in

cipientes, vt Babylonij olim, nunc

īsulanī (Malhorquini vulgō dīi)

vtuntur, quorum horæ Babylonicae

nuncupantur: aut ex parte occiden-

tali, ab occasu Solis, vt olim Athe-

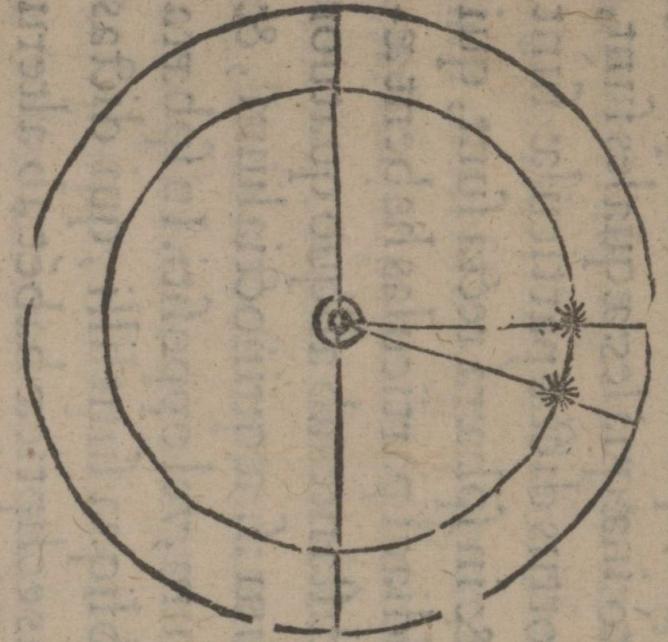
nienſes, nunc verò Itali, & Bohemi-

vtuntur, quorum horæ Italicæ ap-

pellantur.

Dies verò mediocres, diēti Astro-

nomi-

TERTA,

69

De diebus, & noctibus artificialibus,
& eorum diversitate Cap. VI.

Partes

PArtes maiores diei naturalis sunt dies, & nox artificialis. Est igitur dies artificialis, in ora Solis sunt dies, & noctes, tanti sunt, quanti a præ horizonte, nox vero nonora eiusdem infra circulum hemisphaerij: Facit autem in æqualis signorum a census, ut hi dies quoque sint in æquales. Nam cum quoquis anni tempore, in quibus etiam poli sublimitate, sex signa zodiaci singulis diebus orientur, si omnium æqualis esset ortus, non posseent dies ubique terrarum, quo quis anni tempore, non esse æqua- les: At iam, quia (ut dictum est) æquatoris circuli partes nunc plures, nūc pauciores cum signiferi partibus oririuntur, consequens est, tantò dies longiores, nonæ verò cōtraæiores fore, quanto plures æquatoris partes

cum zodiaci partibus ab ortu, vñq; ad occasum Solis ascendūt. Hi vero dies, & noctes, tanti sunt, quanti arcus helicarum sphæraliū (que vulgo parallelorum circulorum circū ferentiae dicuntur) & ab horizonte supra, vel infra illum diuisæ relinquentur.

Est igitur notandum, quod Sol me tu primi mobilis ascensens à primo puncto Capricorni per Arietem, usque in primum punctum Câcri, harum helicarum sphæralium describit 182. & semissem, cum octaua vnius parte: de numero quarum sunt duo tropici & æquinoctialis, spatio 182. dierum naturalium, & semissimis, cum octaua parte ferè vnius diei: totidē, & codé tempore describit

cum

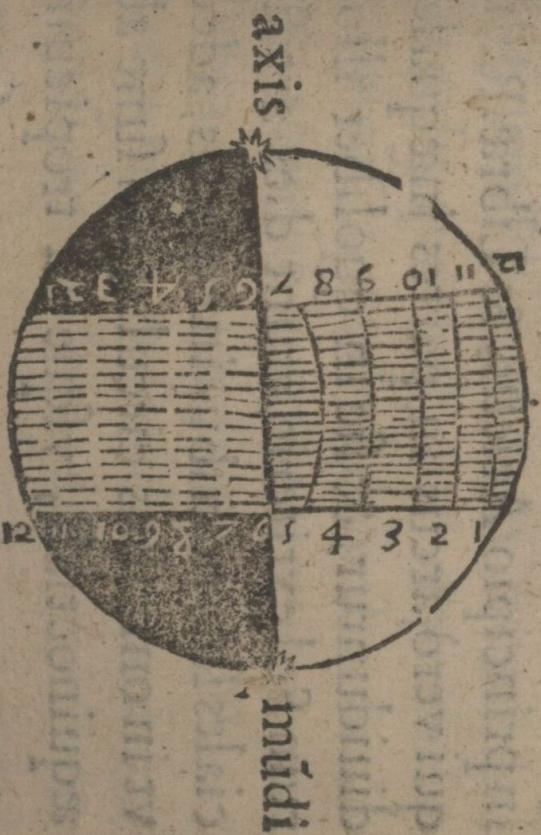
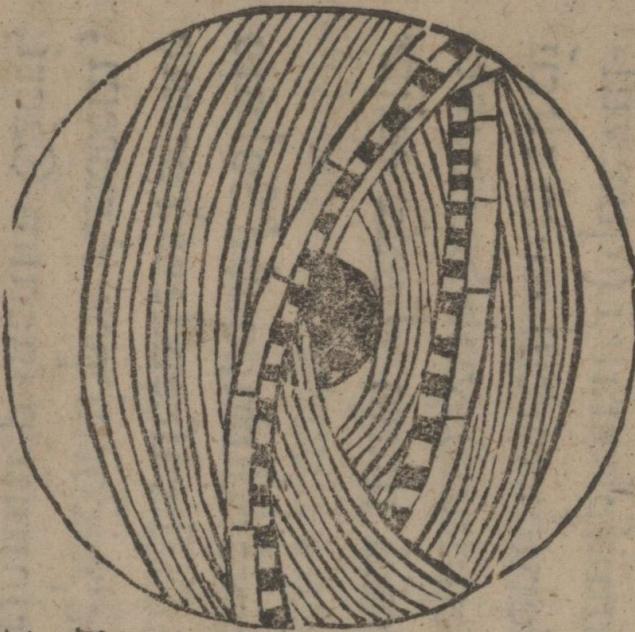
Sol

Sol in altera medietate eclipticæ descendens à principio Cancri per Librani, usque in principium Capricorni:

Quæ qui dem he-
licæ sphæ-
rales, di-
cūtur cir-
culi die-
rum natu-

ralium;

arcus verò harum circunferētiarū, qui supra finientem relinquuntur, arcus diurni, seu dierū artificialiū arcus appellantur: qui autem sub horizonte manent, arcus nocturni, seu noctū artificialium dicūtur: & tam hi, quam illi in 12. partes

æquales diuidūtur, quæ horæ plane tariæ, inæquales, temporariæ, Astro logicæ, & antiquæ dici consueverūt. Cum autē in sphæra recta horizon reetus trāseat per polos mundi, hos omnes circulos bifariam diuidet: Vnde tāti erunt arcus dierum, quāti noctium, & sic dies, & noctes sem per inter se erunt æquales, neglecta tam differentia ascensionis parti culæ zodiaci, quā Sol suo proprio

zenit.

æqua-

moti

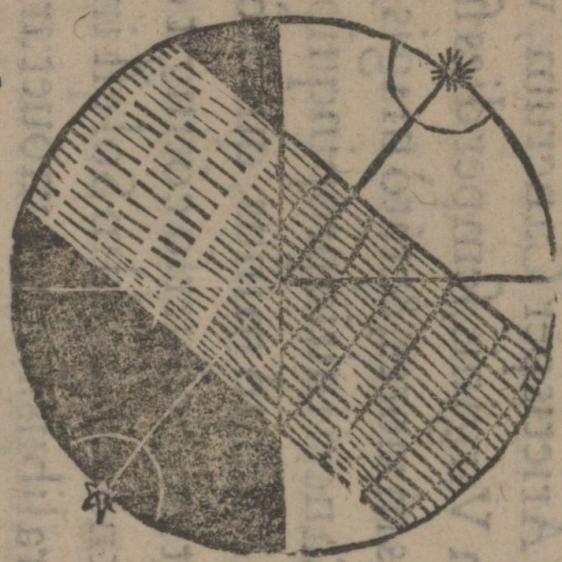
motu per ambulat eo tempore, quo dictos arcus describit, cum insensim bilis ferè existat, & sic in horizonte recto vbi cūque inueniatur Sol, perpetuum erit æquinoctium.

In sphæra tñ obliqua, cum horizon obliquus non transeat per mūdi vertices, Äquatorē in duas aquas partestantūm secabit, & cū Sol fuerit in aliquo punctorū æquinoctialiū, arcus diei arcui noctis aequalis erit, quod bis in anno contingit, scilicet in principio Arietis, & Libræ. Reliqui vero arcus in partes inæquales dividuntur, & sic in quolibet illorum Sole extiterit, erunt dies artificiales suis noctibus inæquales, adeo ut in omnibus circulis, qui sunt ab æquinoctiali, vsque ad tropicum

Cancri, & in tropico Cancri, maior sit arcus, supra horizontem, quam infra illū: & dum Sol mouetur à principio Arictis per Cancrum, vsq; in finem Virginis, semper dies sunt negotiis maiores, & tanto magis, quanto Sol Cancri initio propinquior extiterit, & tanto minus, quanto fuerit remotior. Ecōverso cotinet de diebus & noctibus, dum Solest insignis Australibus, dum mouetur à principio Libræ per Capricornum, vsq; in finem Piscium, nam in omnibus circulis, quos Sol, inter æquatorē & tropicū Capricorni, describit, maior est arcus sub horizonte, minor vero supra, & sic arcus diem minorem, quam arcus noctis, & secundū proportionem arcuū, noctes supra dies augētur: & quo

quō circuli viciniores tropico hyc
mali fuerint, eō dies minores erūt.

ZENITH.

Hori-

zon.

Vnde videtur, quòd si summantur
duo circuli æquinoctialiæ quidisti-
tes, ex diuersis partibus, quantus est
arcus diei in vno, tatus est arcus no-
tis in reliquo. Si igitur duo dies na-
rurales summantur æqualiter remoti
ab aliquo puncto rorū æquinoctialiæ
lium in partes oppositas, quātus est

dies artificialis anni, tanta est nox
alterius, & cœntra. Sed hoc est, quā-
tum ad vulgi sensibilitatem, in ho-
rizontis fixione, iurat, imperi Solis
ademptione contra firmamentū, in
obliquitate zodiaci, verius diuidi-
cat. Et adem ratione erunt duos dies
artificiales à qualitè remoti ab ali-
quo puncto orum solsticialium inter-
se æquales, atque idem de rebus
iudicandum erit, in his in Sola motu
primi mobilis eundem describit
parallelum, et nō rēq iv supido
Quanto quidē in poli usum mundi ma-
gise leuat supra horizontem, tanto
maiores sunt dies testatis, & non & es
minores, dum Sol in medietate zo-
diaci ex parte poli conspicuit exte-
rit, è conuerso autem contingit Sole

dies

3001

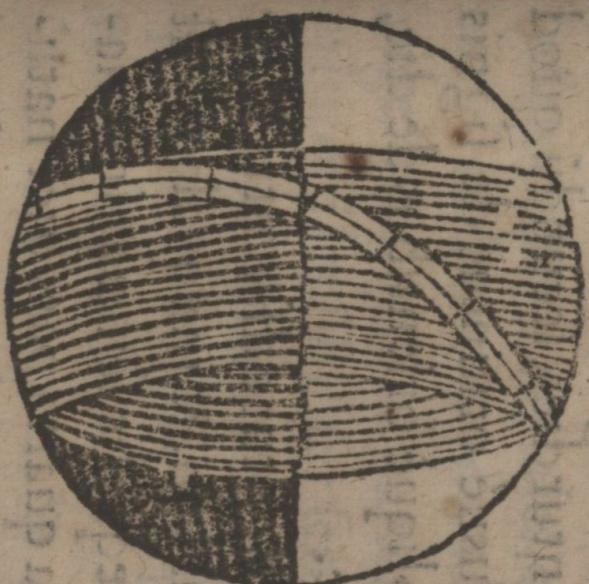
K reli-

OP

reliquam zodiaci medietatem ex parte poli oculi decurrente, tanto noctes supra dies maioriuntur. Notandum est etiam, quod sex signa sunt à Oácro per libram, usque in finem Sagittarii, habent ascensiones suas simul sumptas in sphæro obliqua minoras ascensionibus signorum, quae sunt à principio Capricorni, per Aries, usque in finem Gemini. Vnde sex signa priora dicuntur, sicut oriri reliqua vero sunt obliquè, ut patet in his versibus:

Reclamet, oblique cadit à sydere Cancri.
Honec finit arborum, sed cetera signa
Nascuntur primo, deinceps tamen recte
Et quando nobis est maximus dies in æstate, Sole principium Cancri obtinente, tunc dedie oriuntur sex signa

rectè orientia, de nocte vero sex obliquè: & è conuerso contingit, quād nobis est minimus dies in huncem, dum Sol initium Capricorni possider, tunc enim de die oriuntur sex signa obliquè orientia, de nocte vero sex rectè.

Sed dum Sol est in aliquo pù storiū aliquo pù qui noctis de die oriuntur tria signa rectè orientia, & tria obliquè, similiter quoque de nocte. Vnde licet dies, vel nox sit breuis, vel longa, sex signa oriuntur

dedie, & sex de nocte: vel propter pro-
lxitatem, vel breuitatem diei, vel no-
ctis, plura pauciora vē signa oriūtur.
In omnibus autem circulis, qui ab
æquinoctiali versus septentrionem,
vel Austrum vergunt, maiorantur
vel minorantur dies, secundū quo
magis minusuē oriuntur de signis
recte, vel obliquè orientibus de die,
vel de nocte.

Ex dictis colligitur differentia inter
horam æqualem, & inæqualem, est
enim hora æqualis, seu æquinoctia-
lis vigesima quarta pars diei natu-
ris levende sicut totus dies naturalis co-
tinet 360. gr. æquatoris, ita quoque
vna hora æqualis gr. 15. æquinocti-
alis circuli complebitur; nam ex in-
tegra æquatoris revolutione effici-

tur dies naturalis (ut dictum est) &
ex ascensione gr. 15. æquatoris, æqua-
lis hora coalescit, omittitur enim
nunc modicus ille excessus, propter
Solis motum addendus, quoniam
insensibilis est. Dicuntur autem hu-
iusmodi horæ æquales, quia semper
eiudem sunt magnitudinis cū sint
vigesimalē quartæ partes diei natu-
ralis, qui sensibilitè semper est idē,
dicuntur etiam æquinoctiales, co-
quòd ad uniformem æquatoris mo-
tum referuntur.

Hora vero inæqualis est duplex,
quædam enim est spatium tempo-
ris in quo medietas signi peroritur,
quo pædiotam in die artificiali, quā
in nocte constituitur 12. horæ &
inter se inæquales, & horis alterius

diei nostris, quia non omnes figura & nomen, ipsa quoque variantur.
norum medietates & qualiter ascen. Naturales vero dicuntur, quia (nat-
dūt, ut ex dictis constat. Quædam tura magistra) homines per tales
vero est duodecima pars cuiuslibet horas Planetarum dominia distin-
di, nostris artificialis: qua ratio. qui didicerunt: quam obrem & pla-
ne horæ vnius diei & quales inter se netariæ etiam dictæ sunt.

ne hora vias autem æquales esse. erunt, inæquales tamen horis alte-
rius diei, nisi hæc dies illi sit æqua-
lis: idem quæ de duodecim horis no-
turnis dicendum. Quæ quidem
æqualis, in sexaginta partes æqua-
les diuiditur, quæ minuta horaria
dicuntur, item quodlibet

minutum in exiginta
secunda, & sic (omnibus)
zibini

etiam libus congruent: quia tunc etiam

dies artificialis continet duodecim

horas & quales, & toriden nox. Ex

his perpicuum apparet, cur illæ ho-

raz dicantur inæquales: sed tempo-

rales vocantur, quia secundum temporum variationem, scilicet dierū,

dierum naturalium, & artificialium.

ex parte orientali, ab oriente.

et aqua-

les.

les.

les, seu

les.

De diversitate dierum & noctium artifexas & hyemes sunt illis duas hyemes: cialium per omnia terrae loca, & primò de illis etiam est duplex ver, & duplex hiis, qui sub æquinoctiali degunt.

Cap. VI.

Illis autem, quorum zenith est in se sibi ipsis respondet, sunt æqualia, & similia; habent quinque umbras quod Sol bis in anno transit per zenithum capitis eorum, in principijs Arietis & Librae: sunt illis quatuor diurnaliam: orientalem, occidentalem, & perpètualia; aliquo punctorum æquinoctiali principijs Arietis & Librae, & duo imam, in unum, tunc manè iacit illis umbra;

zenith.

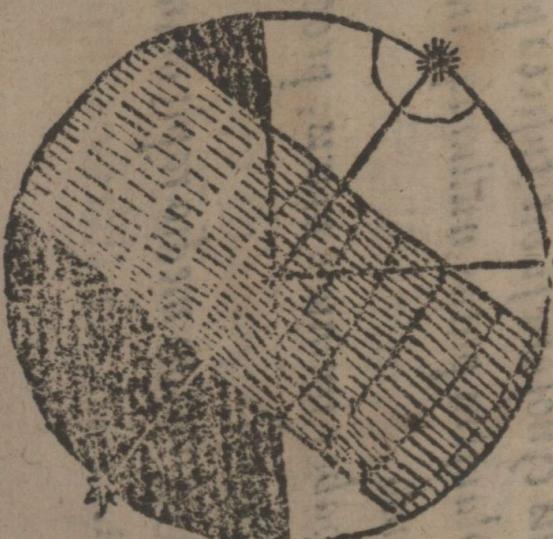
bēt perpetuum æquinoctium, duas æstas, dum Sole est in æquinoctiali, & duas hyemes, Sole in pūctis tropicis existēt, & hoc est, quod dicit Alfraganus. quod æstas & hyemes nostra sunt illis eiusdem complexionis, quoniam duo tempora, quæ nobis sunt

Hori-

Oblig-
quis.

æstas

ver-

versus occidentem, iam eride per
pendicularis, vespere autem versu
orientam: sed Sole insignis septen
trionalibus existente, iacitur illa
vmbra versus Austrum, in Austra
libus vero septentrionem versus.
Omnes denique stellæ, & cœli pun
cta eis oriantur & occidunt: vnde
Lucanus.

Lacri
*Actibi, quæcūq; es, libyco ḡe signe dirēptā
In Noton vmbra cadit, quæ nobis exit
ar Elion.*

*T*e segni cymosura subit, tufica profund
Mergi plaustra putas, nullumq; in vertice
summo.

*S*ydia habes immune maris, procul axi
interque est:

*E*t figura signorum medio rapit omnia cal
& alibi.

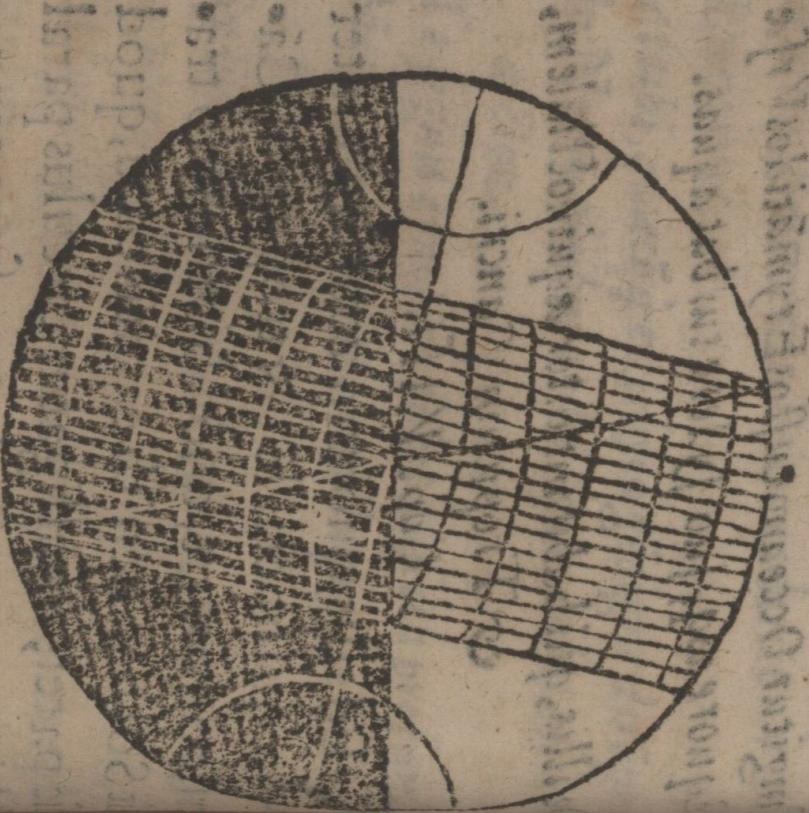
Tunc

*Tunc furor extremos mouit Romanius
Orestas, bni in uocibz id est
etiam Austrum nesciunt, vnde
Æther, non totā Ætergit inaspicit Arcton,
Lacet & exigua relax ibi nocte Bootes,
& Quidius de aliudem stella.
Tingitur Oceano cuspido Erymatis, vnde
Æquore asq; juxta dene turbat aquas.*

nith

nith capitiseorum, hic circulus inter secabit zodiacum in duobus p̄t̄ris: Sol igitur existens in illis duobus punctis transibit per zenithem capitiseorum.

ZENITH.

Habent quatuor anni temporā adūt̄ p̄lia, sicut & habitantes sub æquinoctiali. Habent etiam quinq; vībrarum differentias, & in hoc terrenū tractu est maior pars Arabiae fidelis, de qua Lucanus. *caelis seculis &c.*
cibis oculis. H. *ignorū nobis Arabes venīst̄ in orbem,*
Nabr̄as nārata nemorū nōn īne īm̄strat.
Habent polū Arctīcum semper conspicū, & stellæ, quæ dicto polo sunt propinqua, per gradus pauciores, quam ipse supra horizōtem, affollitur, sunt illis sempiternæ apparitionis: è conuerso autem intelligēdum est de polo Antarcticō, & eius stellis: Reliqua verò astra eis oriuntur, & occidunt.

De illis, qui habitant sub Tropicō Caniculae Cap. LX.

Illis autem, quorum zenith est in Tropicō Canceris, contingit, quod

Sol transit semel in anno per zenith

capitis eorum. I. quandò est in pri-

cipio Canceris. Habent duo solsticia

viam altissimam, Sol in primo puncto

Cancri existente: In via alia, cum

f. Sol Capricorni initium posside-

Habent umbras quatuor: Orientem

Illi, Occidentalem, Septentrionalem,

& perpendicularem, in meridi-

vnius diei. Vnde Lucanus.

• • • *Vmbrae non quam flecente sunt*

illis non diriuntur, nec occidunt om-

nies stellæ, immo sub circulo Arcticum

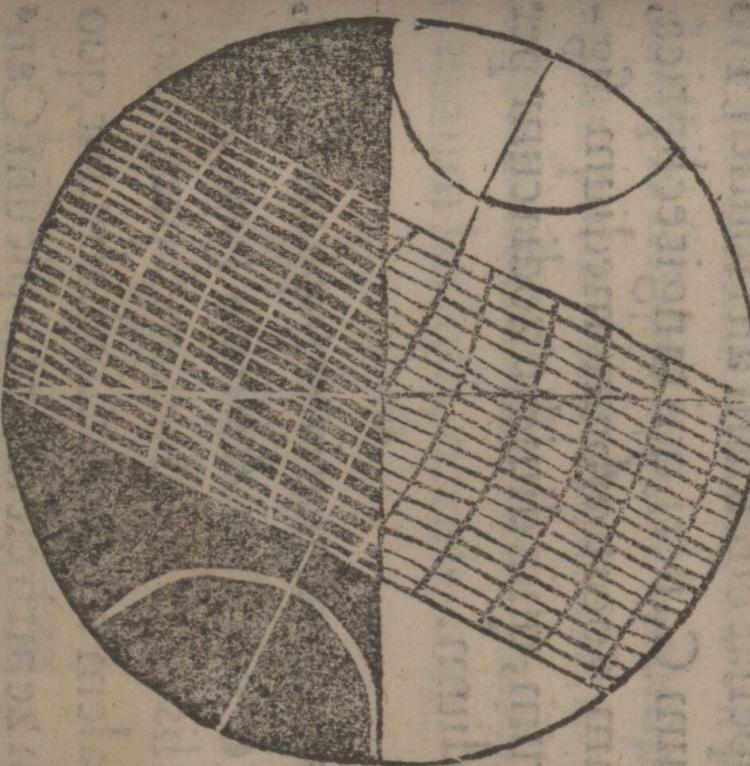
comprehensa, cum eodem polo

Arctico, sunt eis semper in aperi-

tionis, quæ vero circulo Antarcticæ terminatur cum ipso polo Antarcticæ, sunt perpetuae occultationis.

Vnde Lucanus.

zenith.

Hic quoque nil obstat Phœbus cum cardine summo

Stat librata dies, trūcū vix protegit arbor,

*Tamboreis in mediū radiis compleſitum
vmbra, hoc dicitur circulum tropicū.*

Deprehensum est hunc eſſe locum, quā circulus alti-

Solſitij, medium signorū percutit orbem.

Appellat circulum alti ſolſitij Tropicum Cancri, qui tangit eclipticā, quam vocat orbem medium signorum, quia diuidit zodiacum per medium.

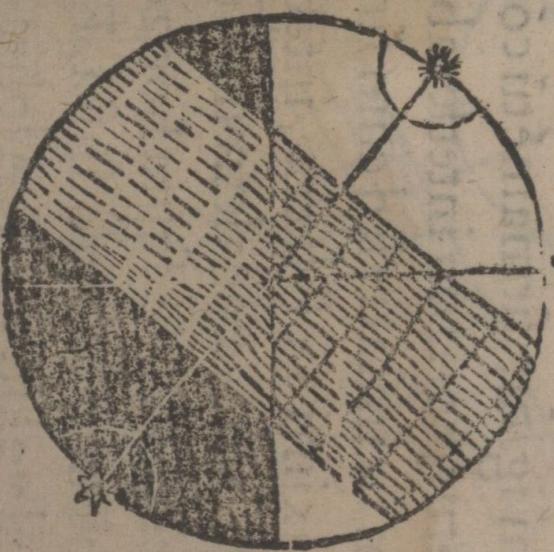
De illis, quidegunt inter tropicum Cancri,

Circulum Arcticum Cap. X.

Illis vero, qui zonam ſepentrionalē temperatam habitant, quorum zenith eſt inter tropicum Cancri, & circulum Arcticum, cōtingit, quod in ſempiternū Sol non transit per zenith capitiseorū, habet ſolſi-

tia, & quatuor anni tempora, ſicut habitantes ſub tropico Cancri, habent tres vmbras, ſcilicet orientalem, occidentalem, & ſeptentrionalem. Polus Arcticus eis ſemper apparet, cum omnibus ſtellis, ſub vltimo parallelo ſemper apparēte, comprehendens: polus verò Antarticus eis, cum omnibus ſtellis intra parallelo vltianum inclusis, occultatur.

zenith.

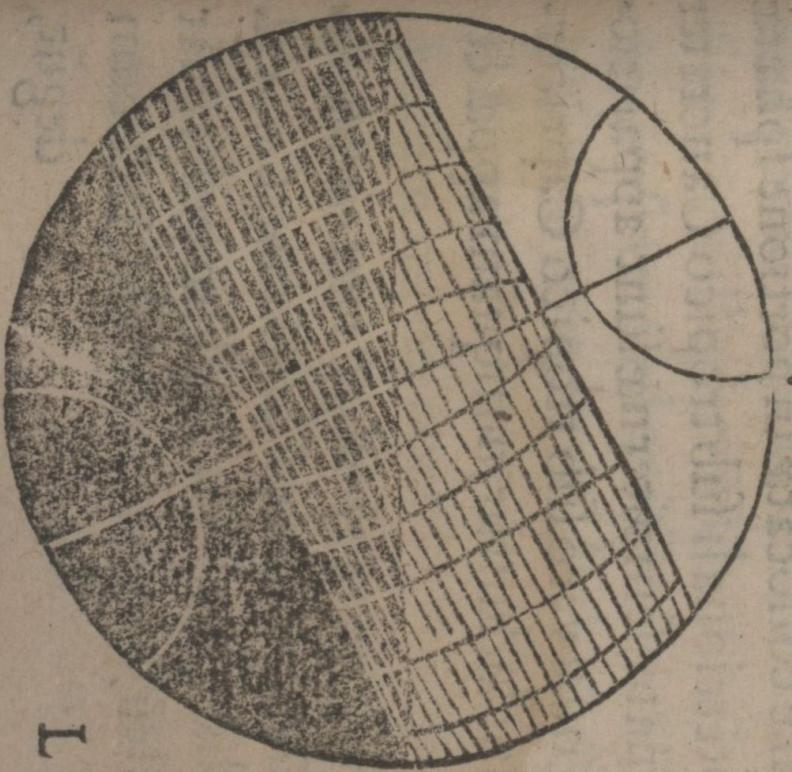

De illis, qui habitant sub circulo Arctico

Cap. XI.

Llis autem, quorum zenith est in eclipticam pro horizonte, totus trahunt circumferentia circuli Arctici in picus Cancri supra illum relinquunt, quois die, & quois anni tempore contingit, quod punctum verticaliter, totus verò tropicus Capricorni est idem cum polo eclipticæ, & tunc habent zodiacum, siue eclipticam pro horizonte, & hoc est, quod dicitur Alphraganus, quod ibi zodiacus flebitur, supra circulum hemisphaerij: cum igitur firmamentum continetur, horizon interfecabit Zodiacum in instanti: sed cum sint cuncti maximi in sphæra, interfecabunt se in partes æquales: unde subito una eius medietas supra horizontem relinquetur, alia vero infra. Et hoc est, quod voluit dicere Alphraganus, quod

Zenith.

no&e, quia in instati Sol tangit horizonem, & conuerso eis accidit, dum Solest in primo puto Capricorni tunc enim est illis vna nox 24. hora rum, & instans, pro die. Habent solsticia, & anni tempora, & umbras sicut proximè enumerati, praeterquam quod in suo maximo die anni, umbras habent ferè circulares. Omnes stellæ collocatae in portione sphæram septentrionali sub tropico Cancri terminata, semper tñae sunt apparitionis, quæ verò sub tropico Capricorni includuntur, nunquam apparēt.

*De illis, quorū zenith, est inter circulum Arctiū, & polū mundi Arcticum. Ca. XII. I*llis, qui inter circulum polarē Arcticū, & polum mundi Arcticum

degunt, cōtingit, quod horizon intersecat quotidie zodiacū in duobus punctis æqualiter remotis à primo puto Cancri, & tota illa portio intercepta ab illis duobus puctis nūquā sub horizonte, motu primi mobilis, deprimitur. Dum igitur Sol fuerit in illa portione, erit unus dies artificialis continuus, sine nocte: vnde si hæc portio fuerit ad quantitatē unius signi, erit illis dies unius mēsis, sine nocte: si vero ad quantitatē duorum signorum, erit dies continuus duorum mēsium, sine nocte, & sic de cæteris.

Eodem modo contingit, quod alia portio intercepta ab alijs duobus punctis æquidistantibus à principio Capricorni, semper sub horizonte manet: Vnde dum Sol fuerit in illa degut,

L iiii por

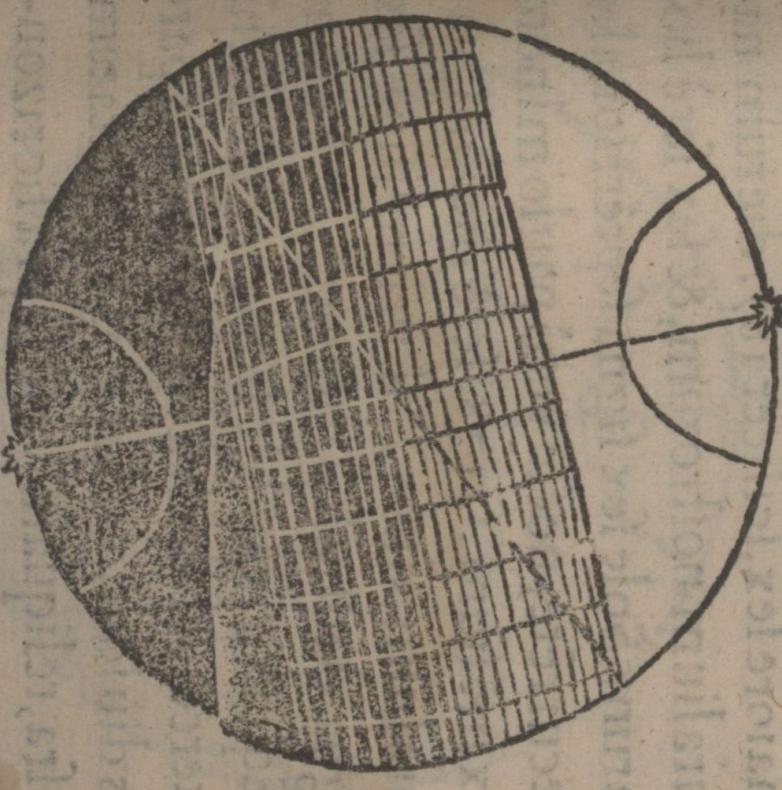
portione, erit illis vna nox cōtinua, & easdē umbras, circulares tamen, sine die, magna, vel parua secundi dum prolixioris diei longitudo du- quanitatē dicitae portionis. Sed licet hi arcus sint æquales, semper tamen dies continuus artificialis, et maior nocte continua.

Reliqua vero signa, quæ eis oriūtūr & occidunt, præpostorè oriuntur & occidunt. Oriuntur præpostorè

vt Taurus ante Arietem, Aries ante Pisces, Pisces ante Aquarium: Et tamen signa his opposita oriuntur, re- & eo ordine, & occidunt præpostorè vt Scorpius ante Libram, Libra ante Virginem, Virgo ante Leonem. Et tamen signa his opposita occi- dūt recto ordine, illa scilicet quæ ori- ebantur præpostorè. Habent solsti- tia, & anni tempora, vt supradicti

rat. Illis deniq; omnes stellæ septen- trionales apparēt, quæ sub parallelo semper apparente includuntur, & è conuerso, omnes inter semper oc- cultū parallelū inclusæ, occultātur.

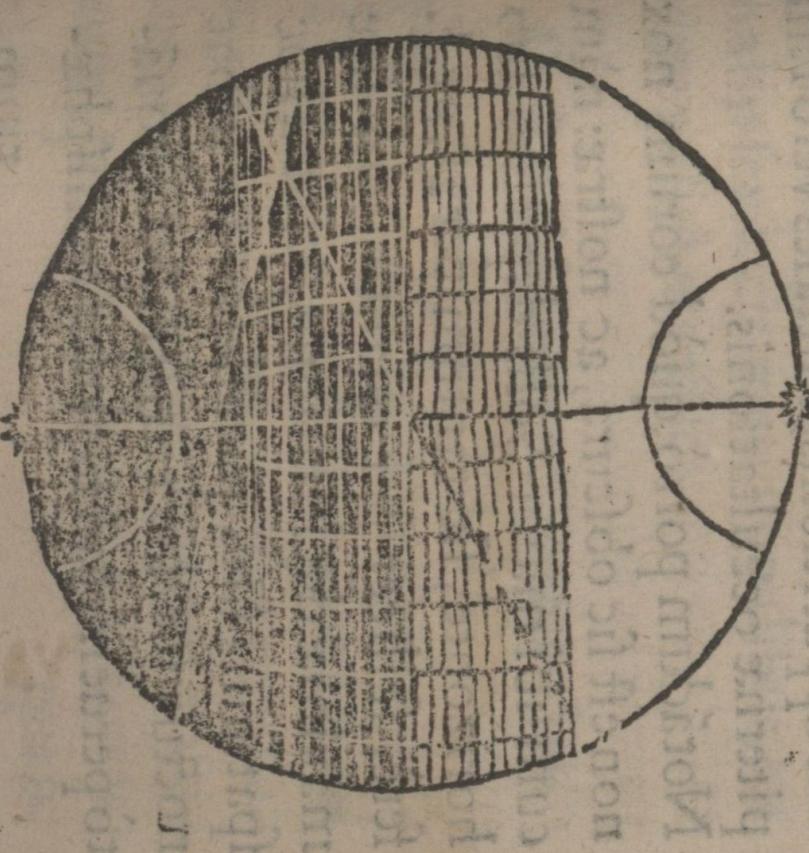
Zenith.

D e illis, quorum zenith in Polo Arctico. Cap. XIII.

I lis deniq; quorum zenith est in ipso polo mudi Arctico, Äquinoctialis pro horizöte manet, totus annus est unus dies similis nostro naturali, existente tamen die artificiali ex quo componitur, mensium paulo maiore sex, scilicet 187. dierum naturalium nostrorum, & sex ferè horarum, Sole sex signa septentrionalia decurrente, nocte vero paulo minor sex mensium s. 178. ferè dierum naturalium, dum Sol per reliqua sex signa Australia mouetur. Cū enim Äquator, qui h̄c horizontis officium exercet, eclipticā in duas æquas partes diuidat, vnam eius mediatam infra, reliquam verò supra horizon-

tem relinquet. Dunergo Sol fuerit in illa medietate, quæ est à principio Arietis, vsq; in finem Virginis, erit unus dies continuus, sine nocte. Sole autem reliquiam medietatem decurrente, quæ est à principio Librae, vsq; in finem Piscium, erit vna nox continua, sine die.

Cæterūm maior Solis altitudo su-
pra horizontē erit eius maxima de-
clinatio, habet solsticia, & tempora
anni, sicut in proximo per traçati
est: vmbras vero semper spirales.

Nulla denique stellarum fixarum
eis oritur, vel occidit, inò omnes
stellæ septentrionales sunt illis perpe-
tuæ apparitionis, australes vero sem-
piternæ occultationis.

Notandum porro, quod corum nox
non est sic obscura, ac nostrar: nàm
cum ibi maior Solis depresso sub
horizonte, sit tantum per 23. gr.¹₂
ferè, scilicet per quantitatem sua
maximæ declinationis, & intra hoc
spatiuni suos parallelos describat
nocturnos, lux eius semper aliquā-
tò perueniet ad superius hemisphæ-
rium,

rium, quod nobis minimè accidit,
nam Sol post occasum sub horizōte
transī per punctum mediæ noctis,
quisque in parte orientali iterū
supra finientem emergat.

Omnes tādem hæ proprietates sex
lcorum præditorum septentrio-
naliū habitatiū sphæram obli-
quam, intelligendæ sunt, è conuerso
in alijs sex locis meridionalibus, ex
parte poli Antartici.

De Parallelorum, & Climatum di- sione. Cap. XIII.

D Tolemaeus in Almagesto desci-
ribit in superficie globi terræ
& aquæ, quoddam circulos paralle-
los, ab Equatore versus polū Arcti-
cum, tanto inter se spatio distantes,

quan-

quātūm sufficit ad hoc, vt prolixio partem climatis, versus Äquino-
dies vnius, differat à maiore die alterialem, dirimat, minorem vero
rius horæ quadratæ. Vnde fit, vt versus polum, vt infra apparet.
Paralleli huiusmodi includant spa. Sed quia bifariam diuidit, & meti-
tum illud, quod ab antiquis climatur spatium temporis, in quo maior
appellatum fuit. Clima autem nihil dies in principio climatis differt à
aliud est, nisi spatium illud in glebo maiori die in fine eiusdem climatis,
terre & aquæ illis tribus parallelis scilicet dimidiis horam in duos
comprehensum, in quo contingit quadrates & quales. Dicitur autem
prolixioris diei variatio, per quam clima Græcæ, hoc est, declinatio,
ratæ horæ dimidiæ. Nam si ab uno nam ad hoc, vt talis variatio tem-
parallello, vsque ad tertium progre- poris inueniatur, requiritur ab Ä-
diamur, inueniemus maximum di- quinoëtiali declinatio: vel diuin-
mitatum fuisse per spatium horæ di- fuit clima, hoc est, inclinatio, quia
midæ, & parallelus trium medius ad hoc, vt clima constituantur, o-
Dicitur parallelus per medium cli- portet, vt poli inclinatio supra ho-
matis trāiens, non quòd diuidat il- rizontem varietur.
lud in duasæquas partes, hoc enim
est falsum, cùm semper maiorem

Hac igitur ratione doctissimus

Pto-

Prolemæus 21. parallelos, & 7. climata ab Äquatore, versus septentrionē procedēdo, cōstituit. Recentiores verò initium ab eius primo climate sumentes 23.climata, cū 49 parallelis, statuunt ab Äquatore parallelos incipiētes, vsque ad locum vbi maioris diei prolixitas est 24 horarum, & polielevatio supra horizonem gr. 66.¹

I. Primus autem, & maximus

parallelorum, est Äquinoctialis vbi maioris diei prolixitas est uhorarum, & neuter polarum magn altero eleuatur, imò ambo sunt in horizonte&o.

II. Secundus parallelus transit per locum, vbi maioris diei longitudo est 12 horarum cum quadrat

horæ, & polus supra horizontē per 4.gr, & 18. min. attollitur.

III. Terterius parallelus transit per locum, vbi dies polior est 12.horarū, & dimidiae, poli verò elevatio gr. 8. min. 34. totū autem hoc terræ spatium ab Äquatore, vsq; ad tertium parallelum, est 8. gr. 34.mi. scilicet milliarium, secundum Prolemæum 335.

III. Quartus parallelus est principium primi climatis, & transit per locum, vbi maioris diei quantitas est 12.horarum, & 45. minitorum, & eleuatur polus supra horizontem g. 12. min. 43.

V. Quintus parallelus est medium I. primi climatis, cuius prolixior dies est 13. horarum, & polielevatio

gradum sexdecim, minutorum v^e primi climatis ab initio usq; ad finē
rō quadraginta quatuor, & dicitur est 7. gr. & ini 50. hoc est milliariorū
clima Dia Meroës, hoc est, clima rum 504. transiens per Meroëm Aegypti c. Facile autem inuenire poteris millia
unitatem, & in Insula Meroë Nil aria, quae vñiquodq; clima cōtinet
fluminis collocatam.

VI. Sextus parallelus est finis pri-
mi climatis, & secūdi clima bus millaria 62¹₂. iuxta Ptolemaei
tis initium, (vbi cunq; enim vnum
clima finitur, ibi aliud incipere ant
qui Astronomi voluerūt) transit pe-
cum terræ traſtū, vbi longioris die
æſtui, artificialis prolixitas est tre-
decim horarum, & vius quadra-
tis, hoc est minitorum quindecim
poli verò inclinatio ſupra circulum
hemisphærij, seu horizōtem est gradi-
duū viginti, minitorum vero tri-
& triginta. Spatiū autē terræ huius
ex parte Aequatoris, versus polū Ar-
cticū in latitudine, ſi ſingulis gradis
doctrinā tribuas, prout hâc cōſpicis.
VII. Septimus parallelas, & mediū
II. secūdi climatis traſit per eum
locum, vbi longissimi diei æſtui ar-
tificialis quantitas continet 13. hor.
Poli verò eleuatio ſupra ſminentem,
ſeu horizonem, est gradum 23.
minitorū vero 11. & dicitur clima
Dia Syenes, hoc est, clima traſiēs per
Syenem, inſigne Aegypti ciuitatem

rib tropico Cæcri ferè collocatam.
VIII. Octauis parallelus finis secū
di climatis, & tertij initium
transit per locum, vbi maioris diei
prolixitas est 13. horarum & 45.mi-
poli autem sublimitas gr. 27.mi.³⁶
spatium terræ huius climatis est gr.
7.min.3. scilicet 437.miliarium, &
semipsis.

IX. Nonus parallelus mediū ter-

III. tij climatis est, vbi longior
dici quantitas est r4.horarum, &p
luseleuatur supra horizontem gr.³⁰
min. 47. dicitur clima Dia Alexi-
dias, quia transit per Alexandriam
Ægypti ciuitatem.

X. Decimus parallelus finis tertii
climatis, & principiū quarti
transit per locum, vbi prolixior diei
cui

est hor.14. & quadrantis, poli vero
inclinatio gr. 33. min.45. latitudo
huius climatis est gr. 6. min. 2. scilicet
385.miliarium.

XI. Parallelus vndecimus, medianus
III. quarti climatis, transit per lo-
cum, vbi maximus dies est 14. ho-
rarum & dimidiæ, & polus eleuatur
gr.36.mi.30. dicitur clima dia Rhodone,
quia transit per insulā Rhodon
in mediterraneo positam.

XII. Duodecimus parallelus, finis
quarti climatis, & initium quin-
ti, transit per locū, vbi maioris diei
prolixitas est 14. horarum, & 45.mi-
poli sublimitas gr. 39, min.2. spatium
terræ in hoc quarto climate est gr.5.

XIII. Decimus tertius parallelus,
vbi prolixior diei

V. medium quinti climatis, habe-

diem maximum hor. 15. polus aut

supra finientem attollitur gra. 41

min. 22. dicitur clima Dia Rome

quia transit per Romanam.

XIII. Quartus decimus paralle-

lus, finis quinti, & initium

sexti climatis, transit per locum, vbi

maioris diei longitudo est 15. hor.

quadratis, poli vero eleuatio gr. 4

minut. 32. spatium terræ, ab initio

usque ad finem, est gr. 4. min. 30.

milliariorum 281.

XV. Decimus quintus parallelus

VI. medium sexti climatis, tral-

per eum locum, vbi prolixioris di-

quatitas est 15. hor. 30. min. poli ver-

inclinatio gr. 44. ini. 29. dicitur cl-

ma Dia Venetias, quia transit pe-

Venetiam in mari Adriatico sitam.

XVI. Sextus decimus parallelus,

finis sexti climatis, & initium

septimi, est vbi maximus dies habet

15. hor. & 45. mi. polus vero supra ho-

rizotem eleuatur gr. 47. min. 20. spa-

tium huius climatis est 3. gr. 48. mi.

f. milliariorum 236 ¹ ₂.

XVII. Decimus septimus parallelus

VII. Ius, medium septimi climati-

is, habet maximum diem hor. 16.

sed poli eleuatio est gr. 49. min. 1. di-

citur clima Dia Podolias, quia transi-

per Podoliam Sarmatiæ Europæ.

XVIII. Decimus octauus parallelus

Ius finis septimi climatis, &

principium octaui, transit per locum,

vbi maximus dies est 16. ho. & 15. m.

Polieuatio gr. 50. min. 33. spatium

huius climatis est gr. 3. min. 13. sci. Reliqui autem paralleli, & sequentia licet milliarium 191¹. 2. 201².

Reliqui autem paralleli, & sequentia clmata hoc ordine procedunt, quo usq; ad 49. parallelum, & 23. clima perueniatur. Cæterum, vltra medium vigesimi tertij climatis, non proceditur per fractiones horarum, nisi per dies, vt in tabula propria videri licet. Omnis deniq; differentia, inter principium primi climatis, & dimidiū ultimi, est undecimi horarum, & h̄y. minitorum, Poli verò eleuatio gr. 3. min. 48. hoc est, amplitudo, seu spatum terræ, ab initio primi climatis, ex parte Äquinoctialis, usq; ad medium ultimi, ex parte poli Arctici continet millaria 3361¹. parah. Eos verò 49. & hoc pāto manifestè apparebit cuiusque climatis ampli-

plieudo, ab eius initio, vñq; ad finem
item quòd amplitudo primi climatis est maior amplitudine secundi, &
amplitudo secundi maior tertij, & sic de reliquis. Primum quoque clima in longitudine secundū excedit
secundū verò tertium, & sic de aliis
vt patet in parallelis, ex quibus eorum quodlibet componitur. Porro
ijdem hi paralleli, & climata intellecta sunt in altero hemisphærio a
& quatore versus polum Antarcticum
procedendo, ita tamen vt contrariat
nomina fortiantur. v.g. Quintum
clima Australē dicatur oppositum
climatis per Romam, seu ante Di-
Romes, &c.

PARISOD QUADRAT

DECIRCVLIS, ET

causis eclipsum. Non mecum

De Solidis Sphaera Cap. I

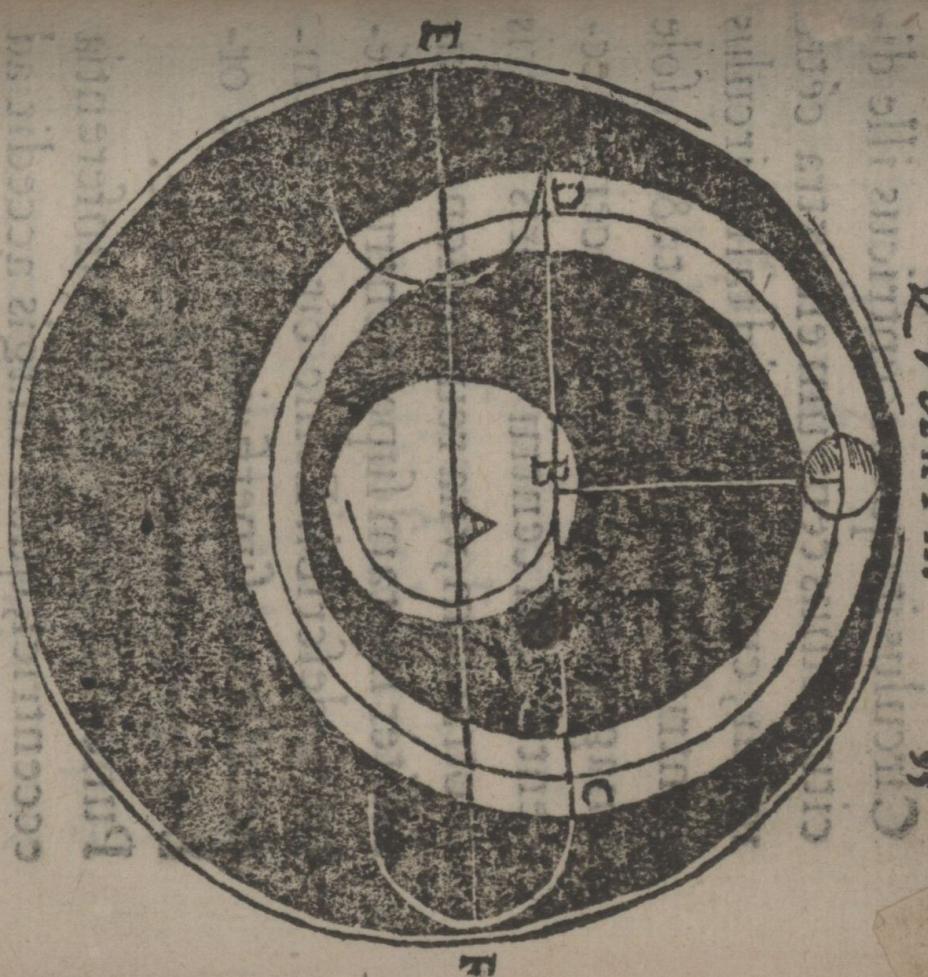
Olis sphera diuiditur intres orbes par-tiales, ad inuicem corriguos, quorum supremus disformis.

spissitudinis, secundum superficiem
conuexam in mundo concentricis, se-
cundum concavam eccentricus di-
citur. Infimus vero disformis etiam
spissitudinis, secundum concavam
superficiem concentricus, & secun-
dum conuexam eccentricus appel-
latur.

Sed orbis tertius in horum medio
locatus uniformis, tamen secundum suam
perficiem concavam, quam conicam,
est mundo eccentricus.

Dicitur autem orbis concentricus
ille, cuius centrum est idem cum mundo
dilatato. Ecce tricus vero, seu gra-
fæ cuspidis, vele gredientis centri ap-
pellatur illes, cuius centrum extra
mundi centrum reperitur.

Hæ tres orbes duo centra tenent, su-
perficies namque conuexa supremi
& concava infimi, idem centrum
habent, quod est mundi centrum, &
sicut tota Solis sphæra, accuiuslibet
alterius Planetæ mundo concentri-
ca dicitur. Sed superficies concava supreni, &
conuexa infimi, simul cum orbis
eccentrici habet 60.

Circulus itaque eccentricus ille dimaximam appropinquationem, quia
cirur, cuius centrum est extra ceterarum vicinius existit.

mūdi, cum hoc, quod talis circulū Solis porrò sphæra, excepto motu di-
centrum mundi ambiat: & in sole urno, tres habet motus, duos. s. ab ioc.

imaginatur per lineam a centro ec- cidente in orientem, quorum vnus- centrici ad centrum corporis Solis est ei proprius quo defertur in cir-

centri, ad centrum corporis solaris et ei propius, quod anterior in ex-
protractione, una revolutione regule eccentrico super polis suis, axe,

Jariter moram super centrum ecce & centro, & ob id Solis deferens di-
frici descripsi Erat circulus sem citur ali spatio 24 hor mouetur

per est pars superficie eclipticæ or. §9.min.8. secundis f'rè. Alius verò

bis signorum octauæ sphæræ.
Punctum autem in circumferentia
motus est tardior ipsa sphærae ipsius, no-
næ sphærae motui æqualis, super po-

eccentrici, quod magis accedit ad lis, axe, & centro zodiaci, quo mou

numamentum, Greca dicunt appo-
geon, Arabes augem, Latini elon-

gationem appellant. Punctum vero
oppesirum quod magis à firmam
viginti octo minuta terè: sed qua
hoc modi duo orbēs disformes au-

to recedit, Graci perigeon, Latini
gem, & eius oppositum deferunt

Ideo ab Altronomis augena Solis
verò opportunum augis nominat, ve-

deſerētes dicūtur: Aux autem Solis nōſtro tempore eſt in ſecundo gradu Cancri, eiusq; oppoſitum ſecundo Capricorni gradu exiſt. Mouetur denique ſecundum Alpha ſim ſphæra Solis à Septentrione Auſtrum, & è contra, tercio mo- quēm acceſſus, & recessus, ſeu tre- dationis oꝝauꝝ ſphæræ vocant, tio 7000. annorum, vt in eius the- rīca videbitur.

Ex his tribus motibus curſus Solis in circulo ſignorū colligitur, occidente in orientem, ſpatio 36 dierum & 6. hor. tere.

De ſphæra Lunæ Cap. II.

Sphaera Lunæ quatuor habet orbes, & vnum epiciculum, prime-

namque habentres in ſigūratōne orbitam Solis diſpoſitos, diſpositi. ſ. eccentricos ſecundum quid, & dicuntur deferentes augem eccentrici Lunæ: tertium eccentricum ſimpliciter in medio duorum locatum, qui de- ferens epiciculum dicitur: eſt autem epiciclus circulus parvus in con- trate eccentrici immersus, in quo planetæ corpus mouetur.

Quartus vero orbis aggregatum ex tribus ambięs, mundo eſt concētricus, & in ſuperficie eclipticæ niſi quā ab ea declinans reperitur, & dicitur æquans Lunæ, quia ex eius motu præcise, & adæquatè verus Luna motus colligitur.

Hi quatuor orbēs diſcentia tenēbunt ſphæra Solis, ſed coram eccentrici

tricitas est partiū i.z.mi.281 ferè, qu

rū semidiameter eccentrici habet.⁶⁰

Q. MARIA. 98
rē, & ab eo inscripētā, & pōdēmī
sequens īterēctū ēlōpētū, & ab

eā diuiditur dūas à quās partas, &
vna eius medietas veſis Septentri-

onēm, alia vērō veſis Austrum, &
cedit, & figura taliſ īnterēctionē,
Draco Lunæ dicitur, quia lata eſt in

medio, & ſtrictior iuxta finem: hęc

autē Eccēſiō, Luna latitudo appellatū
& maior ſecundū Ptolemyū

et gr. ξ. in variabilis ſemper, & ven-
ter Draconis Lunæ ſolet nominari.

Vndē cùm Luna in hoc eccentrico

mouetur, inuenietur extra eclipti-
cani, nunc ad Septentrionem, nunc
ad Austrum deſtētēns, & nūquām
ſub ecliptica præſē, niſi in illis du-

bus punēis, quibus ecliptica, ſeu
ſequans cum eccentrico ſecatur, &

Sed eccentricus ſimpliſtēr cum
ferētibus ſuę augis interſecat & qui-

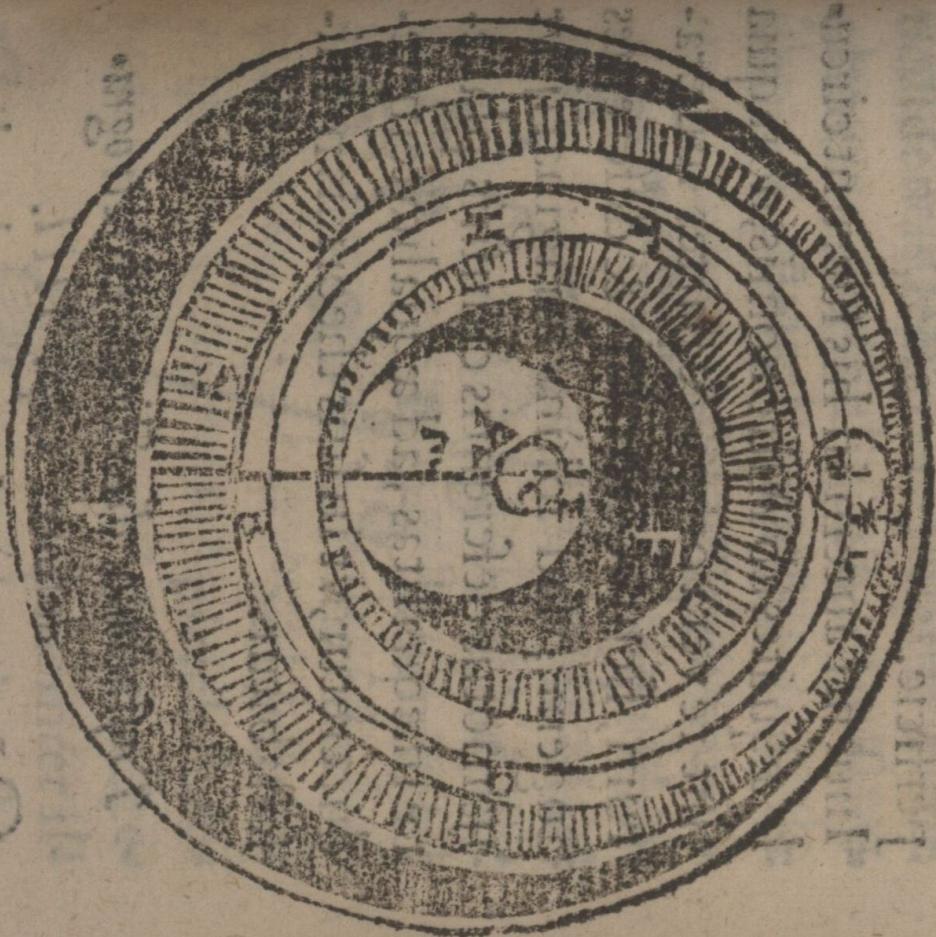
Mouetur deo diquid & quans quolibet rēnibus duplicatis cōstat; quorum
dia natura in: amīnq̄is sērē, aborti
-inoreca sum, aggregatum ex tribu
deserendō, diciturique deferens ca
put, & cōaudiām. De agorū Luna
cūtūlūnū sūmū spatiō rēsāh nō in
mēdūlūnū nō dierūlūnū absoluīt.
Ex his quatuor motib⁹ colligit
varus Lunae motus in circulo signo
rū ab pccidētē in orientē, qui spati
az. dierūlūnū & hor. ferē cōplete
tūlūnū. rēndib⁹. rēndib⁹.

De sphēris reliquorum quinque Pla-

netis Cap. II. hinc

1

Quilibet autem sphēra quinque
est Planeta rum, præter æquator
& epicyclūnū, tres orbēs habet in si
gnatione Solis dispositos; Mercuri
sphēra excepta, quæ augēm defe
-cīm

Sed deferens, & aequalis obliquus plancas, suarum se aequales, & eccentrici amplianter, & inter se prorum extia superficiem zodiacaliam, ut ambo sint in una, eademque perficie.

Inueni autem in his fuerunt circuli aequates ab Astroonomis, non quin sint re vera orbis, & paries sphaerum, sicut eccentrici, & deferentes augem; sed solum imaginari, non motus deferentis cuiusvis planetae in qualitas, ad aequalitatem reduceretur, ut in suis theoricis manifestetur.

Ex statio, directione, & retrogradatione. Cap. III.

*S*icut autem à centro terræ duas linea

rectæ ducantur, ita vniuersitatem epicyclum, altera ex parte orientis, altera ex parte occidentis, punctum eius coniunctum ex parte orientis, dicitur statio prima, & punctum eius ex parte occidentis, secunda appellatur. Nihil planeta vero in aliquâ harum statib[us] omnium existens dicitur stationis.

En statione autem in primâ quoddam nocte, in signo Aries, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Tauri, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Gemini, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Cancer, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Leo, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Virgo, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Libra, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Scorpius, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

Et in statione in signo Capricorni, videtur, hec est regio, quod vocatur in zodiaco.

QUARTA.

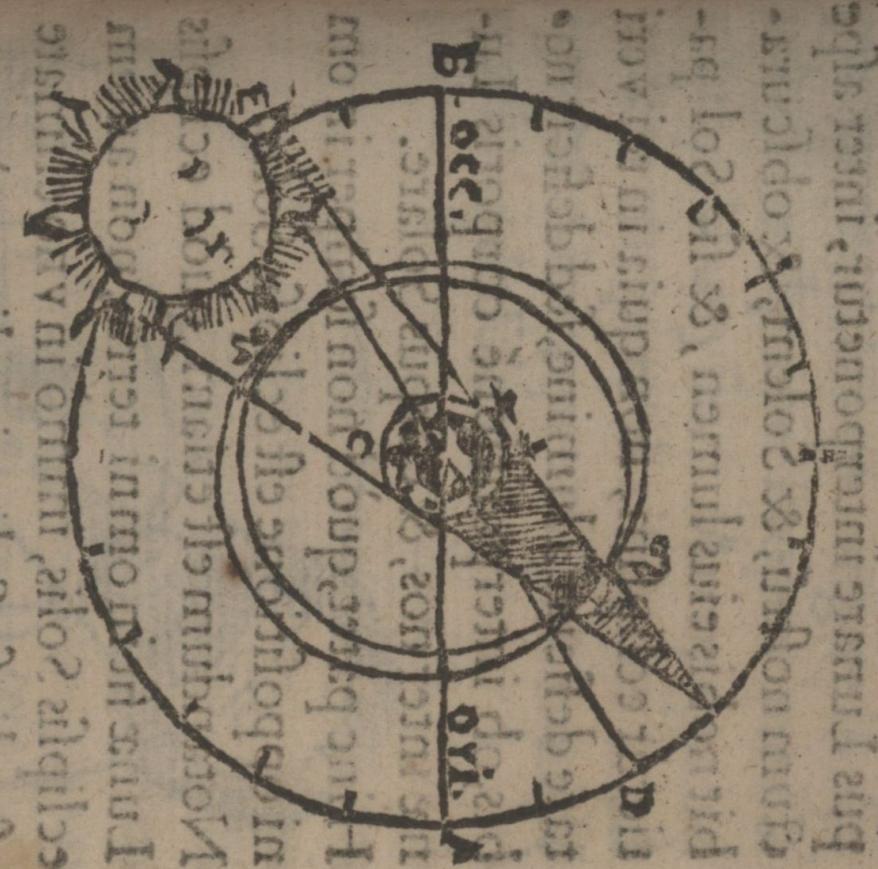
tiones, dicitur digeſio planetæ, & dum planeta est in illo appellatur dereſus: Arcus vero inferior, dicitur retrogradatio, & planeta in eo extens, retrogradus non inatur, mo-

neſus enim in ſuo epicyclo è contrario Lunæ, ſcilicet in ſuperiore parte ab occidente in orientem, ſecundum ordinem signorum, in inferiore ve- rò ab oriente in occidentem, contra ordinem signorum. Et eft nota- dum, quòd in Luna non aſignatur ſatio, direſio, nec retrogradatio, & ſic non a dicitur ſlationaria, dire- cta, nec retrograda, ſed tantùm tanta, ſeu velox appellatur, ob velo- citatem motus epicli in ecce- trico.

CVn autem Sol fit maior tor-
us globo ex terra & aqua compa-
ſio. Nec eſſe eſt, ut medietas ſphaerae
huius globi, à Sole ſe per illumine-
tur, & umbra eius tornatilis in aere
extensa minatur, donec deficiat in
puncto lineæ inseparabilis à na-
dir Solis: eft autem nadir Solis

punctus direcťe oppositus Solis in
firmamento. Vnde cum in plenitudo
Junio Luna fuerit in capite, vel
cauda Draconis, ſub nadir Solis,
tunc globus ex terra & aqua con-
poſitus, interponetur inter Solem
& Lunam, & umbra eius cadet
ſupra corpus Lunare, & cum ipſa

præcipuum lumen à sole mutuū
 in rei veritate deficit lumine, &
 eclipsis generalis in omni terra,
 ipsa fuit id ē in capite, vel ca-
 da Draconis: particula h̄is vero si
 erit propè, intra terrā iābāt Aſ-
 nomis eclipsi assignastos. Semper
 autem eclipsis Lunæ contingit
 plenilūnio, vel ēirēa. Vnde cum
 quis oppositione sive plenilūnio
 nōrūnūbiatur Luna in capite,
 cūda Draconis, vel propè, nec si
 nādī ſolit, quoniam est neteſſe, ut
 qualibet oppositione, vel plenilūnium
 patiatur Luna eclipsi. Cibū
 mūc eadē ex tenui & drupi
 bellūs, incepionem inēcti ſolit
 Pūmū, & a dūpītis eis cibis
 quibiles ſolit, ſed non
 ibi in Eclipse ſolit, quod p[ro]p[ri]o
 tūc ēclipsi ſolit, audirentur

Ceterū in eum Luna ſuperit in cap-
 ite, vel cūda Draconis, vel
 propè iam intra dictos ſeruinōs &
 inconiūcōne cum Sole, tunc con-
 p[ro]p[ri]o tūc ēclipsi ſolit, quod p[ro]p[ri]o
 tūc ēclipsi ſolit, audirentur

PARTA.

104

pus Lunare interponetur, inter asp̄is semper debet contingere in noctu
 Cum nostrū, & Solem, & obscurum lumen, vel prop̄e: Propter quod le-
 bit nobis eius lumen, & sic Sol patitur, Dionysium Areopagitan
 tietur eclipsim, non quia in rei veritate deficit à lumine, sed deficit nobis, ob interpositionē corporis Lunae inter nos, & corpus Solare.

Hinc pater, quod non semper in omnī oppositione est eclipsis Solis.

Notandum est etiam, quod eclipsi Lunæ sit in omni terra, non autem eclipsi Solis, immo in uno climate est eclipsi Solis, in alio vero non propter aspectus diuerſitatem in diuerſis climatibus.

Ex dictis deniq; videtur manifeste quod eclipsis Solis in passione Domini, in plenilunio fuit miraculosa, & non naturalis, Sol enim eclipsi

LAVS DEO.

p̄is

401

M. S. V. S. in T. A. B. V. L. A nationem or. 20. Aquarij: Item investiga
- si declinationem, qualem habes
~~in tabula folio 42. 43.~~

Si signum cuius gradum declinatio
nem desiderantis in superiori linea
bulae repertum fuerit accipiendo erunt
dus in sinistra tabulae parte: si vero in li
tabulae inferiori repositum fuerit signu
m in dextra parte erunt gradus summēdi, e
llicò in communi concursum signi, & gra
dus accepti, offendentur gradus minuta, &
cuncta declinationis. Exemplum.

Volo scire, quantum declinet gradus
Aquarij ab Äquatore, in dextra igit
parte tabellæ accipio gra. 20. Aquarij
(nam hoc signum collocatur in inferiori tu
bulæ linea) & in communi angulo, supra
Aquarium, reperio gradus 14. min. 40.
sec. 51. tantam igitur pronuncio esse decli
nationem

10. Arietis, quoniam igitur hoc signum est
in parte tabule superiori, inuenio in parte
dextri dicto gradui 10. infra signum Ari
et respondere gradus 3. min. 54. sec. 540.
atque ita est declinatio quasita. Ex mis
sus fac partem proportionalē, propterea
hexagenaria requirit.

Vsis tabulæ conuertendi gradus,
min. & sec. Äquatoris in horas,
minuta, secunda, & tertia,
quam habes fol. 35.

Si gradus in horas sunt conuertendi, accipie
dierunt gr. in priori tabella, sub titulo G. &
mor due subsequentes columnæ indicabun
ter: minutaq; horarum, que gradibus acceptis de
betur: sic vides gradibus 6. respondere hor. o.
min. 24. item gradibus 24. horam 1. min. 36. itē
gradibus 45. hor. 3. min. 0. item gradibus 250.
precise in predicta tabella non reperiatur, acci
piendus

siemus erit numerus proximi minorum horarum
 ac minuti respondetibus: deinde reliqui gradus in horis, et minuti quo duplo diei quantitas
 respondentibus: atque tandem posteriores horae, et minuta correspondens cum prioribus coniungenda. Ut si sunta una prioribus coniungenda. Et si sunt
 subiecta, quae horae respondent gradibus 215. ac
 210. deinde sumenda minuti 20. respondentes gradibus
 15. atque gradibus 215. deinde
 18. Aprilis, arcum semidiurnum continere ho-
 tur hora 14. minuti 20. Et sic de ceteris.
 Si vero minuta, vel secunda gradum in horis
 sunt convertenda, accipienda erunt minuta, et
 secunda gradum supra titulos M. vel S. Et illa
 sequentes duas columnas ostendent minutas, secundas, vel tertias horas, ut litera, que ad per-
 Tabella sunt posita indicaat. Hac ratione cer-
 minatis 56. unius gradus respondere minuta
 sec. 44. unius horae item sec. 25. unius gradus
 alter ex posteriori Tabella reducentur horae
 mi. sec. et tert. hor. ad gra. mi. sec. Et tunc
 Vt tabulae temporis semidiurni,

C. quam habes fol. 44.

Unus gradus Solis ad dextram, vel simili-
 ingredere sequitur tab. et sub elevatione
 polarum regionum inuenies arcum semidiurnum

ab ortu Solis ad occasum remanebit: quod si gra-
 dus Solis precise non invenit; elicienda
 erit pars proportionalis. Ita cernis Olysipone
 Sub latitudine gr. 39 quando Sol est in gr. 27.
 ferè Arietis, quod hoc tempore contingit die
 18. Aprilis, arcum semidiurnum continere ho-
 tur 6. minuti 34. quod si hora 6. minuti 34. dupla-
 tur, efficiat totam diei quantitatem hor. 13.
 min. 8. que sic 24. hor. subrahantur nobis,
 quantitatem ostendit.

Errata sic restitues.

Pagina.

Linea.

Errata.

Correcciones.

1.	circulus	circulis
2.	circulus	
3.	solfistici	solfistorum
4.	orium	& sic in simil.
5.	semptem.	septem.
6.	est con-	& continua
7.	tinua	

26.	3.	
27.	12.	
28.	11.	
29.	10.	
30.	9.	
31.	8.	
32.	7.	
33.	6.	
34.	5.	
35.	4.	
36.	3.	
37.	2.	
38.	1.	
39.	0.	

Tabula sinuum rectorum.

T A B V L A S I N V V M
Rectorum per 30. quadrantis min
posito sinu toto partium

10.000.000.000.

Arcus. G. M.	Sinus. G. M.	Arcus. G. M.	Sinus. G. M.
0 30	8 72 65	9 30	16 59 47
1 0	17 + 5 2 4	10 0	17 3 6 4
1 30	2 6 1 7 6 2	10 3 9	18 2 2 3 5
2 0	3 4 8 9 9 5	11 0	19 0 8 0 9
2 30	4 3 6 1 3 4	11 3 0	19 9 3 6 7
3 0	6 2 3 3 6 0	12 0	2 9 7 9 1 1
3 30	6 1 0 4 8 5	12 3 0	2 1 6 4 3 9
4 0	6 9 7 5 6 5	13 0	2 2 4 9 5 1
4 30	7 8 4 5 9 1	14 1	3 0 2 3 3 4 4 5
5 0	8 7 1 5 5 7	14 0	2 4 1 9 2 9
5 30	4 5 8 4 5 8	14 3 0	2 5 0 3 8 0
6 0	1 0 4 5 2 8 5	15 0	2 5 8 8 1 9 0
6 30	1 1 3 2 0 3 2	15 3 0	2 6 7 2 3 8 1
7 0	1 2 1 3 6 9 3	16 0	2 7 5 6 3 7 1
7 30	1 3 0 5 2 6 2	16 3 0	2 8 4 0 1 3
8 0	1 3 9 1 7 3 1	17 0	2 9 2 3 7 1
8 30	1 4 7 8 0 9 4	17 3 0	3 0 3 0 0 7 0 5 8
9 0	1 5 6 4 3 4 5	18 0	3 0 9 0 1 7 0

Arcus. G. M.	Sinus. G. M.	Arcus. G. M.	Sinus. G. M.
18 30	3 1 7 3 0 4 7	30	3 9 5 0 7 5 3 8 4
19 0	3 2 5 5 6 8 2	31	3 0 5 1 5 0 2 8 1
19 30	3 3 8 0 6 9	31 3 0	5 2 2 4 2 8 6
20 0	3 4 2 0 2 0 1	32 0 9	5 2 9 9 4 2 2
20 30	3 5 0 2 0 7 5	32 2 3 0 5 3 7 2 9 2 6	
21 0	3 5 8 3 6 7 9	33 1 0 5 4 4 6 3 9 0	
21 30	2 6 8 3 0 1 2	33 1 0 5 4 4 6 3 9 0	
22 0	3 7 4 6 0 6 6	34 1 0 5 5 5 9 1 9 2 9	
22 30	2 8 2 6 8 3 4	34 1 0 5 5 7 3 5 7 6 4	
23 0	3 9 0 7 3 1 1	35 1 0 5 5 8 0 7 9 3 0	
23 30	2 9 8 7 4 9 1	35 1 0 5 5 8 0 7 9 3 0	
24 0	4 0 6 7 3 6 6	36 1 0 5 5 8 7 2 8 5 2	
24 30	4 1 4 6 9 3 2	36 1 0 5 5 9 4 8 2 2 8	
25 0	4 2 2 6 1 8 2	37 1 0 5 6 0 1 8 1 5 0	
25 30	4 3 0 5 1 1 1	37 3 0 6 0 8 7 6 0 4	
26 0	4 3 8 3 7 1 2	38 0 0 6 1 9 6 6 1 5	
26 30	4 4 6 1 9 7 8	38 0 0 6 1 9 6 6 1 5	
27 0	4 5 3 9 9 0 5	39 1 0 6 2 2 8 1 4 6	
27 30	4 6 1 7 4 8 6	39 1 0 6 2 2 8 1 4 6	
28 0	4 6 9 4 7 1 6	40 0 0 6 3 6 0 7 8 2	
28 30	4 7 7 1 5 8 8	40 0 0 6 3 6 0 7 8 2	
29 0	4 8 4 8 0 9 6	41 0 0 6 5 6 0 4 9 0	
29 30	4 9 2 4 2 8 5	41 0 0 6 5 6 0 4 9 0	
30 0	5 0 0 0 0 0 0	42 0 0 6 6 9 1 3 2 6	

Per 30. Quadrantis Minuta.

Residuum Tabule in reſt.

<i>Arctus.</i> G. M.	Sinus.	<i>Arctus.</i> G. M.	Sinus.
42 30	6755902	54 30	8141158
43 0	6829984	55 0	8191520
43 30	6883546	55 30	8241261
44 0	6946584	56 0	8290376
44 30	7009093	56 30	8338858
45 0	7871668	57 0	8386706
45 30	132504	57 30	8433915
46 0	7193398	58 0	8480483
46 30	7253744	58 30	8526401
47 0	7313537	59 0	8571671
47 30	732773	59 30	8616292
48 0	7431448	60 0	8660254
48 30	7489557	60 30	8703559
49 0	7547096	61 0	8746197
49 30	7660445	61 30	88788111
50 0	7716246	62 0	8829476
51 0	771460	62 30	8870108
51 30	7826082	63 0	8940065
52 0	7880108	64 0	8967940
52 30	7933533	64 30	9025853
53 0	7986355	65 0	9062078
53 30	8038569	65 30	9099613
54 0	8090170	66 0	9135455

<i>Arctus.</i> G. M.	Sinus.	<i>Arctus.</i> G. M.	Sinus.
66 30	9170601	78 30	9799247
67 0	9205049	79 0	9816272
67 30	9238795	79 30	9832019
68 0	9271839	80 0	9848028
68 30	9304176	80 30	9862852
69 0	933804	81 0	9876883
69 30	9366722	81 30	9890159
70 0	9396926	82 0	9902681
70 30	9426415	82 30	9914449
71 0	9455186	83 0	9925461
71 30	9483237	83 30	9935715
72 0	9510565	84 0	9945219
72 30	9537169	84 30	9953962
73 0	9563048	85 0	9961947
73 30	9588197	85 30	9969173
74 0	9612617	86 0	9975649
74 30	9626205	86 30	9981348
75 0	9659238	87 0	9986295
75 30	9681476	87 30	9990482
76 0	9702957	88 0	9993993
76 30	9723699	88 30	9996578
77 0	9743700	89 0	9998417
77 30	9762965	89 30	9999619
78 0	9781476	90 0	10000000

Vsus p̄r̄ecedentium Tabularum

DUplex est harum tabularum usus, nam
et cuiuslibet arcus inquiritur si-
nus et cuiusvis sinus cogniti arcus investigatur
quando ergo dati arcus quadrante minori
num rectum quæris, summe gradus, et minutia-
lius ad sinistram in prima columnā, sub titulo
A R C U S . G . M . & illico in eorum directo,
dextram, in secunda columnā, sub titulo, **S I N U S**
inuenientur partes sinus recti, quæ dato
respondeant, ut si libet scire sinum rectum re-
quæremus in prima columnā, sub titulo, **A**
G . M . 25 . gr . mi . 0 . & in eorum directo ad di-
tram in secunda columnā, sub titulo, **Sinus iu-**
nientur 4 2 2 6 1 8 3 . partes sinus recti, et ei-
modo operadūmerit, si ultra gradus minuta-
erint 30. sed si datus arcus minuta plura pau-
craue, quam 30, habuerit, tunc pars propor-
ialis elicienda erit.

*Si autem sinum rectum arcus quadrante mai-
or quæras, minorisue semicirculo: aufer dat
arcum à semicirculo, & residui arcus sinus
rectum quæres, ut supradictum est.*

*Haud aliter dato si nu recto arcum illius ex
dem tabula elicies, si ad dextram sub tito-
lo sinus, in secunda columnā quæras sinus pro-
fitum, & in eius directo, ad sinistram, sub
tulo **Arcus G . M .** arcum quæsum inuenies*

Tabula Sphaeræ naturalis. inferenda fol. 54.

Sub.	ream	stati	que	alē	conti-	nētio.	in reccelos.	Mo-	gio-	nem	Im.	Empireum bearorum domicilium.
											10. prim. mob.	24. hor.
Ethæ	mo-	bile.	9. secūd. mob.	netio.	7. Saturni.	8. firmament.	spatioan	Mo-	gio-	nem	4. hor.	49000.
											10. prim. mob.	24. hor.
stati	que	alē	conti-	nētio.	6. Louis.	7. Martis.	mouētur	mouētur	Lunæ.	Lunæ.	30.	7000.
											30.	2.
in reccelos.	Mo-	gio-	nem	(biles)	4. Solis.	3. Veneris.	mouētur	mouētur	Lunæ.	Lunæ.	365.	27.
											365.	27.
in reccelos.	Mo-	gio-	nem	(biles)	3. Mercurij.	2. Martis.	spatio di-	spatio di-	Lunæ.	Lunæ.	6. hor. E.	27.
											6. hor. E.	27.
in reccelos.	Mo-	gio-	nem	(biles)	2. Mercurij.	1. Lunæ.	erun.	erun.	Lunæ.	Lunæ.	8. hor. 8. f.	27.
											8. hor. 8. f.	27.
Sphæ	rana	tura.	uidi-	in,	Elemē	turem	Ignem	callid.	Lunæ.	Lunæ.	hor. 8. f.	27.
											hor. 8. f.	27.
Sphæ	rana	tura.	uidi-	in,	Elemē	turem	Ignem	ficc.	Lunæ.	Lunæ.	hor. 8. f.	27.
											hor. 8. f.	27.
Sphæ	rana	tura.	uidi-	in,	Elemē	turem	Ignem	ficc.	Lunæ.	Lunæ.	hor. 8. f.	27.
											hor. 8. f.	27.
Red.	Acci	den	talé-	diu-	hæc	obli-	Obli.	Obli.	Obli.	Obli.	Im.	Empireum bearorum domicilium.
											10. prim. mob.	24. hor.
Red.	Acci	den	talé-	diu-	hæc	obli-	Obli.	Obli.	Obli.	Obli.	Im.	Empireum bearorum domicilium.
											10. prim. mob.	24. hor.

C O N V E R S I O
graduum, minutorum, & secū-
dorum Äquatoris in horas,
minuta, secunda, & tertia.

G.	H.	M.	G.	H.	M.	G.	H.	M.	G.	H.	M.	G.
1	0	+	31	2	4	70	4	40	1	15	1	—
2	0	8	32	2	8	80	5	20	2	30	2	74
3	0	12	33	2	12	90	6	0	3	45	3	81
4	0	16	34	2	16	100	6	40	4	60	4	34
5	0	20	35	2	20	110	7	20	5	75	5	35
6	0	24	36	2	24	120	8	0	6	90	6	36
7	0	28	37	2	28	130	8	40	7	105	7	37
8	0	32	38	2	32	140	9	20	8	120	8	29
9	0	36	39	2	36	150	10	0	9	135	9	39
10	0	40	40	2	40	160	10	40	10	150	10	40
11	0	44	41	2	44	170	11	20	11	165	11	41
12	0	48	42	2	48	180	12	0	12	180	12	45
13	0	52	43	2	52	190	12	40	13	195	13	50
14	0	56	44	2	56	200	13	20	14	210	14	53
15	1	0	45	3	0	210	14	0	15	225	15	44
16	1	4	46	3	4	220	14	40	16	240	16	45
17	1	8	47	3	8	230	15	20	17	255	17	47
18	1	12	48	3	12	240	16	0	18	270	18	48
19	1	16	49	3	16	250	16	40	19	285	19	50
20	1	20	50	3	20	260	17	20	20	300	20	50
21	1	24	51	3	24	270	18	0	21	315	21	51
22	1	28	52	3	28	280	18	40	22	330	22	52
23	1	32	53	3	32	290	19	20	23	345	23	53
24	1	36	54	3	36	300	20	0	24	360	24	54
25	1	40	55	3	40	310	20	40	25	360	25	55
26	1	44	56	3	44	320	21	20	26	360	26	56
27	1	48	57	3	48	330	22	0	27	360	27	57
28	1	52	58	3	52	340	22	40	28	360	28	58
29	1	56	59	3	56	350	23	20	29	360	29	59
30	2	0	60	4	0	360	24	0	30	360	30	60
M.	S.	T.	M.	S.	T.	M.	S.	T.	M.	S.	M.	A.

C O N V E R S I O
horarum, minutorum, secu-
dorum, & territorum in gradu
minuta, & secuda Äquatori

inferenda fol. 35.

E iij

TABVLA CLIMATVM
ET P A R A L L E L O R U M.

Parallelis.	Climatum appellations	Princ. Med. Finis.	Longitudo dici Astini.		Latitudo Climatum		Interval- lum.	
			H	M	Gr.	Ser.	Gr.	Ser.
I			12	0	0	0		
II			12	15	4	28		
III	I. Climata per Me- ropon	Princ.	12	30	8	34		
IV		Med.	12	45	12	43		
V		Finis.	13	0	16	43	7	50
VI	II. per Syenen sub-tropico	P	13	15	20	33		
VII	Cancris	M	13	30	23	18	7	3
VIII	III. per Alexan- driam Agy- pti	F	13	45	27	38		
IX		P	14	0	30	47	6	9
X	III. per Rho- dum & Ba- bylonem	M	14	15	33	45		
XI		F	14	30	36	30	5	17
XII	V. per Romæ, Cor- sican, & Helle- Pontum	P	14	45	39	2		
XIII		M	14	0	41	22	4	30
XIV	VI. per Venetias & Mediola- num	F	15	15	43	32		
XV		P	15	30	43	32		
XVI	VII. per Podolia & Tartariam minorem	M	15	45	47	20		
XVII		F	16	0	49	1	3	13
XVIII	VIII. per Vite- bergam	P	16	15	50	33		
XIX		M	16	30	51	58	2	44
XX	IX. per Rosto- chium	F	16	45	53	17		
XXI		P	16	45	53	17		
XXII		M	17	0	54	29	2	17
XXIII	X. per Hiberni- am & Musco- niam	F	17	15	55	34		
XXIII		P	17	30	56	37	2	0
XXV	XI. per Bobus ca- strum Norve- giae	M	17	45	57	34		
XXVI		F	17	45	57	34		
XXVII	XII. per Go- thiam	P	18	15	59	14		
XXVIII		M	18	30	59	59	2	26
XXIX	XIII. per Ber- gis Norve- giae	F	18	45	60	40		
XXX		P	18	45	60	40		
XXXI	XIII. per Vibur- gun Finlan- diae	M	19	0	61	18	1	13
XXXII		F	19	15	61	53		
XXXIII	XV. per Avoti- am Sueciae	P	19	30	62	25	1	1
XXXIII		M	19	45	62	54		
XXXV	XVI. per Dale- karlij flunij ostia	F	20	0	63	22	0	52
XXXVI		P	20	15	63	46		
XXXVII	XVII. per rel- ax.	M	20	30	64	6	0	44
XXXVIII		F	20	45	64	30	4	22
XXXIX	XVIII. qua lo-	P	21	0	64	49	6	16
LX		M	21	15	65	9		
XLI	XIX. ca Norue-	F	21	30	65	21	0	29
XLII		P	21	45	65	35	4	20
XLIII	XX. giae, Suecia,	M	22	0	65	35	4	22
XLIII		F	22	15	65	57	4	22
XLV	XXI. alba Rusia	P	22	30	66	68	0	17
XLVI		M	22	45	66	14	4	22
XLVII	xxij. & vicinarii	F	23	0	66	20	0	11
XLVIII		P	23	15	66	25		
XLIX	xxij. insularum.	M	23	30	66	28	0	5
		F	23	45	66	30		
		P	24	0	66	31	0	0

MUTATIO ASTRORUM
TBVLA TEMPORIS ARA
Semidiurni.

Poli.	37°	39°	41°	Altitudo.
G.	H.M.	H.M.	H.M.	
Y 0	6 0	6 0	6 0	30
3	6 4	6 4	6 4	27
6	6 7	6 8	6 8	24
9	6 11	6 12	6 12	21
12	6 14	6 15	6 17	18
15	6 18	6 19	6 21	15
18	6 22	6 23	6 25	12
21	6 25	6 27	6 29	9
24	6 28	6 31	6 33	6
27	6 32	6 34	6 37	3
8 0	6 35	6 38	6 41	0
3	6 39	6 41	6 45	27
6	6 42	6 45	6 48	24
9	6 45	6 48	6 52	21
12	6 48	6 52	6 56	18
15	6 51	6 55	6 59	15
18	6 54	6 58	7 3	12
21	6 57	7 1	7 6	9
24	7 0	7 4	7 9	6
27	7 2	7 7	7 12	3
II 0	7 4	7 9	7 15	0
3	7 7	7 12	7 17	27
6	7 9	7 14	7 19	24
9	7 10	7 16	7 22	21
12	7 12	7 17	7 23	18
15	7 13	7 19	7 25	15
18	7 14	7 20	7 26	12
21	7 15	7 21	7 27	9
24	7 16	7 22	7 28	6
27	7 16	7 22	7 29	3
30	7 17	7 22	7 30	0

in signis Borealis.

TABVLA
maximorum dierum, vbi
polus eleuatur pluribus
gradibus, quam $66\frac{1}{2}$.

Elevatio poli per apparet.	Arcus sem tinus.	Dies con tinuis.		
G.	G.	M.	D.	H. M.
67	22	52	22	1 40
68	40	0	42	1 16
69	52	0	54	16 25
70	61	26	64	13 46
71	70	26	74	0 0
72	78	22	82	6 39
73	84	56	89	4 58
74	92	12	96	17 0
75	96	20	104	1 4
76	105	16	110	7 27
77	111	20	116	14 22
78	117	6	122	17 6
79	122	46	127	9 55
80	128	22	134	4 58
81	133	50	139	31 36
82	139	6	145	6 43
83	144	22	151	2 6
84	149	36	156	3 3
85	154	42	161	5 23
86	159	50	166	11 23
87	164	52	171	21 47
88	169	58	176	5 29
89	174	58	181	21 58
90	180	0	187	6 39

I 0	6 0	6 0	6 0	30
3	5 56	5 56	5 56	27
6	5 52	5 52	5 52	24
9	5 49	5 48	5 48	21
12	5 46	5 45	5 43	18
15	5 42	5 41	5 39	15
18	5 38	5 37	5 35	12
21	5 35	5 33	5 31	9
24	5 32	5 29	5 27	6
27	5 28	5 26	5 23	3
m 0	5 25	5 22	5 19	0
3	5 21	5 19	5 15	27
6	5 18	5 15	5 12	24
9	5 15	5 12	5 8	21
12	5 12	5 8	5 4	18
15	5 9	5 5	5 0	15
18	5 6	5 2	4 57	12
21	5 3	4 59	4 54	9
24	5 0	4 56	4 51	6
27	4 58	4 53	4 48	3
0	4 56	4 51	4 45	0
3	4 53	4 48	4 43	27
6	4 52	4 46	4 41	24
9	4 50	4 44	4 38	21
12	4 48	4 43	4 37	18
15	4 47	4 41	4 35	15
18	4 46	4 40	4 34	12
21	4 45	4 39	4 33	9
24	4 44	4 38	4 32	6
27	4 44	4 38	4 31	3
30	4 43	4 38	4 30	0

in signis Australibus.